No. 175 January 2003

KERALA PRIVATE COLLEGE TEACHER

IN FOCUS
supreme court judgement on minority educational institutions

THE ALL KERALA PRIVATE COLLEGE TEACHERS' ASSOCIATION

KERALA PRIVATE
COLLEGE TEACHER

MONTHLY
JOURNAL OF
THE AKPCTA

No. 175 January 2003

EDITORIAL BOARD

Chief Editor
K.JAGANNATHAN NAIR

Managing Editor
S.JAYARAJKUMAR

Assistant Editor
V.JAYAKUMAR

Members
Thomas Joseph
A. Prathapachandran Nair
V. Rajagopal
M.P. Vijayalekshmi
K. Sasidharan
T.N.Manoharan
R.B.Rajalekshmi
M.Shahul Hameed
G.S.Suresh
M.S.Vasanthakumar
C.R.Prasad
Mathew J.Muttath
K.S.Pavithran
N.Rajan
Soman Nadar
T.A.Sudhakarakurup
Indulal

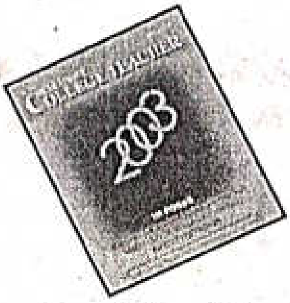

No. 175

CONTENTS

Higher Education Colloquium-II
Prof. A. Prathapachandran Nair

•

Courts & Minority Education
V.R. Krishna Iyer

•

സുപ്രീംകോടതിവിധി:
വിവക്ഷകൾ സങ്കീർണ്ണം
പ്രൊഫ. നൈനാൻകോശി

•

Supreme Court Judgement on
Minority Educational Institutions...
Prof. Thomas Joseph

•

The Need to protect and strenghthen
public funded education system
Suryakanth Shah

•

ഒടുവിൽ പിരിച്ചുവിടൽ
വിവക്ഷകൾ സങ്കീർണ്ണം
പ്രൊഫ. വി. എൻ. മുരളി

•

ചൈനീസ് പാർട്ടികോൺഗ്രസ്സിന് ഷീഷെയ്
പ്രൊഫ. എം.എസ്.വസന്തകുമാർ

• Editorial • Economic Focus
• AIFUCTO NEWS
• ശാസ്ത്രജാലകം • സർവീസ് പംക്തി
• സമരപഥങ്ങൾ
• സർക്കാർ ഉത്തരവുകൾ

എഡിറ്റോറിയൽ

കേരള സംഗമം-പ്രസക്തി

മുതലാളിത്ത ആഗോളവൽക്കരണസിദ്ധാന്തത്തിനെതിരെ ലോകമാകെ ഉയർന്നുവരുന്ന അതിബൃഹത്തായ കൂട്ടായ്മയുടെ പൊതുവേദിയാണ് "വേൾഡ് സോഷ്യൽഫോറം" (W.S.F). 2001ൽ ബ്രസീലിലെ പോർത്തോ അലഗ്രെയിലാണ് ആദ്യത്തെ ലോക സോഷ്യൽഫോറം ചേർന്നത്. മുതലാളിത്ത സമ്പദ്ഘടനയ്ക്കെതിരായി മറ്റൊന്നില്ലായെന്ന വാദത്തിന് "മറ്റൊരുലോകം സാധ്യമാണ്" എന്ന മുദ്രാവാക്യം WSF മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നു. 2002-ൽ ബ്രസീലിയൻ ജനത വേൾഡ് സോഷ്യൽ ഫോറത്തിന് വീണ്ടും ആതിഥ്യം വഹിക്കുമ്പോൾ ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളിലെ ജനാധിപത്യവിശ്വാസികളും മനുഷ്യ സ്നേഹികളും അണിചേർന്നത് ഏറെ പ്രതീക്ഷകൾക്ക് വകനൽകി.

ലോകബാങ്കിന്റെ ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാന പരീക്ഷണശാലയായ ഹൈദ്രാബാദിൽ ജനുവരി ആദ്യവാരത്തിൽ നടന്ന 'ഏഷ്യൻ സോഷ്യൽഫോറ'ത്തിൽ ഏഷ്യയിലെ എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളിലേയും പ്രതിനിധികൾ പങ്കെടുത്തു. "മറ്റൊരു ഏഷ്യ സാധ്യമാണ്" എന്ന ശുഭപ്രതീക്ഷയോടെ ആശയങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കാനും ജനാധിപത്യ മൂല്യങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചർച്ചകൾ നടത്താനുമുള്ള വേദിയായിത്തീർന്നു ഈ സമ്മേളനം.

ഏഷ്യൻ സോഷ്യൽഫോറ'ത്തിന്റെയും, 2003-ൽ വീണ്ടും ബ്രസീലിൽ തന്നെ നടക്കുന്ന 'വേൾഡ് സോഷ്യൽഫോറ'ത്തിന്റെയും മുന്നോടിയായിട്ടാണ് 2002 ഡിസംബർ അവസാനവാരത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് നടന്ന 'കേരളസംഗമം'. "മറ്റൊരു കേരള"ത്തിന്റെ സൃഷ്ടിക്കുവേണ്ടി കേരളത്തിലെ ജനാധിപത്യ വിശ്വാസികളുടെ 220 സംഘടനകളുടെ പങ്കാളിത്തത്തോടെ നടന്ന നാലുനാൾ നീണ്ട സെമിനാറുകളിൽ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടു. ലോകം നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികൾക്ക് പരിഹാരം കാണുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ സെമിനാറുകളിൽ ഉയർന്നുവന്നു.

ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ നവലോകക്രമത്തിന് ബദലായി "മറ്റൊരു ലോകം, മറ്റൊരു ഭാരതം, മറ്റൊരു കേരളം സാധ്യമാണ്" എന്ന ആഹ്വാനം നെ

ഞ്ചിലേററിയാണ് സെമിനാറുകൾ പര്യവസാനിച്ചത്. മാനവിക മൂല്യങ്ങളെ തമസ്ക്കരിക്കുന്ന മത്സരകമ്പോള വ്യവസ്ഥയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഇന്നത്തെ ലോകക്രമത്തിന് പകരം, നന്മയുടെയും വികസനത്തിന്റെയും, സ്നേഹത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും പുതിയൊരു ലോകക്രമം സാധ്യമാണെന്നും, അതിന്റെ സാക്ഷാത്ക്കാരത്തിനായി ലോകജനത കർമ്മനിരതരാകേണ്ടതുണ്ടെന്നും സെമിനാറുകൾ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. ആഗോളവൽക്കരണ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ആപത്ത് ലോകമനസ്സുകളിലെത്തിക്കാനുള്ള പ്രതിബദ്ധത സ്വയം ഏറെറടുക്കുന്ന പ്രതിജ്ഞയോടെയാണ് സെമിനാറുകൾ പര്യവസാനിച്ചത്.

പൊതുമേഖലയിൽ ലാഭകരമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങൾ, വിമാനത്താവളങ്ങൾ, തുറമുഖങ്ങൾ, റെയിൽവേ, തപാൽ-ടെലിഫോൺ സർവ്വീസ്, റോഡ് ട്രാൻസ്പോർട്ട്, വൈദ്യുതി, വാട്ടർ അതോറിട്ടി, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ആശുപത്രികൾ തുടങ്ങിയവ - വിദേശ-സ്വദേശ വ്യക്തികൾക്കോ ഏജൻസികൾക്കോ നൽകി ജനങ്ങളെയാകെ സ്വർഗത്തിലേററാമെന്ന മോഹമാണ് ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ ഏജന്റന്മാർ വച്ചു പുലർത്തുന്നത്. പരീക്ഷിച്ച്പരാജയമടഞ്ഞ ഈ ഭ്രാന്തൻ ചിന്തയുടെ പിന്നാലെ പരക്കം പായുകയാണ് കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ. കേന്ദ്രത്തിൽ പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾ വിൽക്കുന്നതിന് ഒരു വകുപ്പ്മന്ത്രി തന്നെയുണ്ട്. വിൽപ്പനയിൽ കേന്ദ്രത്തെ തോൽപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മത്സരമാണ് ആന്റണി സർക്കാർ നടത്തുന്നത്.

മലയാളികളുടെ മനസ്സിൽ മാത്രമല്ല രക്തത്തിൽ പോലും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന വികാരമാണ് നമ്മുടെ നദികളും, പുഴകളും കായലും, കടലും പർവ്വതങ്ങളുമെല്ലാം. പേരാറും, പെരിയാറും, നിളയും, പമ്പയും, കായലുകളും, സഹ്യസാനുക്കളും, മലരണിക്കാടുകളുമില്ലാത്ത മലനാടിനെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് ചിന്തിക്കാനാവില്ല. ഈ കേരളീയ പ്രകൃതിയെ പെററമ്മയെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുകയും ഉപാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് മലയാളികൾ. എഴുത്തച്ഛൻ മുതൽക്കുള്ള കവികളുടെയും, കാഥികന്മാരുടെയും ആത്മാവിൽ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന വികാരമാണ് നമ്മുടെ പൈതൃക സ്വത്തായ ഈ പ്രകൃതീശ്വരി. നമ്മുടെ സരസ്വതീക്ഷേത്രങ്ങൾ വിൽക്കുന്നതുപോലെ ഇവിടെയിതാ നമ്മുടെ ഹരിതഭംഗി കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്ന എല്ലാററിനേയും വിൽക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രൈമറി തലം മുതൽ പ്രൊഫഷണൽ തലം വരെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയാകെ സ്വകാര്യവ്യക്തികൾക്ക് തീറെഴുതുന്നു. ഇത്തരം ഭ്രാന്തൻ നയത്തിനെതിരെ എല്ലാ വിഭാഗം ജനങ്ങളും പ്രതികരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. 'കേരളസംഗമ'ത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ സെമിനാറിൽ എ.കെ.പി.സി.ടി.എ പ്രസിഡൻറ് പ്രൊഫ. തോമസ് ജോസഫ് അവതരിപ്പിച്ച പ്രബന്ധം വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നതാണ്. എൻ എസ് എസ് പോലുള്ള പ്രധാന വിദ്യാഭ്യാസ ഏജൻസികൾ യു.ഡി.എഫിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടത്തെ അപലപിച്ചിരിക്കുന്നത് ഏറെ സ്വാഗതാർഹമാണ്. മനുഷ്യനും ജീവജാലങ്ങൾക്കും അവകാശപ്പെട്ട ശുദ്ധവായുവും ശുദ്ധജലവും പോലും വിൽക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ, മൂന്നരക്കോടി വരുന്ന മലയാളികളെയും വിൽക്കില്ലായെന്നാരു കണ്ടു? ■

GENERAL SECRETARY'S PAGE

Higher Education Colloquium II

Higher education Colloquium I was organized by AKPCTA at Kochi in February, 2000.It provided a forum for all the constituents of the system-policy makers, university and college level educational administrators, managers, teachers and students--- to meet and share their views on issues of great relevance for higher education in the state at the turn of the present century. Scholarly papers were presented both on the content and structure of higher education which reflected the broad spectrum of opinions on the issues involved and led to meaningful dialogues among the participants. The two slogans that were framed for the occasion -AKPCTA FOR EQUITY & EXCELLENCE; AKPCTA FOR CONSULTATION & CONSENSUS-- have struck with us and continue to guide our endeavours for a better tomorrow.

After a gap of three years, Higher Education Colloquium II is being held at Ashir Bhavan, Kochi on Saturday 25th of January, 2003 as a sequel to Higher Education Colloquium I. The broad objective of the meet is the same

as that of the first colloquium, namely to provide an occasion for mutual sharing of views among the constituents of higher education in order to promote the ideals of equity and excellence through a process of consultation and consensus.

This time we are deliberating on a single issue-the implications of the Supreme Court Judgment on the Minority Educational Institutions (MEI) Case. The impact of the judgment of the eleven member special bench of the Supreme Court is such that the scenario of higher education in the country will never be the same as it was before the judgment.

The verdict has upset existing arrangements for admission and payment of fees. The roles of the Government and the educational agencies have been redefined. But there is not enough clarity on the new arrangements contemplated in the judgment for reconciling the principles of equity and excellence. This has given rise to contending claims with each constituent of the system interpreting the verdict to its advantage. Questions have also been raised about the social and educational implications of the judgment. AKPCTA believes that a meeting of minds and hearts is the need of the hour. It is a great obligation that we owe to the young men and women whose dreams for a bright future are bound up with an equitable settlement of the contentious issues set in motion by the verdict of the apex court. The Colloquium is intended to initiate a dialogue towards this end. The current issue of the Private College Teacher has several articles and news bits which focus on the implications of the MEI judgment. It is hoped that these would provoke an informed debate at the colloquium.

The response to AKPCTA's invitation for the colloquium has been overwhelming. Honourable Justices VR Krisha Iyer and KT Thomas have agreed to come. The Leader of the Opposition V.S Achuthanandan and the Minister for Education Nalakathu Soopy have also consented. The Vice Chancellors of the Universities of Kerala, Mahatma Gandhi, Cochin, Calicut and Kannur are expected to participate. Leaders of political parties and representatives of the organizations of managements, principals, teachers and students will also take part in the deliberations. AKPCTA welcomes them all to its open forum.

Apart from discussing the MEI judgment, the platform of the colloquium will also be used for the release of the booklets on MODEL CURRICULUM FOR UNDERGRADUATE COURSES in 17 subjects, being brought out by AKPCTA. The Academic Committee of the Association has been working on the project for the past one year. We have conducted a series of workshops in which about 250 teachers and a number of experts have participated. We have consulted the new curriculum for degree courses developed by the Curriculum Development Committee (CDC) of the UGC and have taken special care to modify it to suit our local requirements. Courses have been updated and semesterised. AKPCTA has taken this initiative in the hope that the universities will take up necessary follow up action to implement the new curriculum in the colleges. The Government must also come forward to help the universities sort out the financial and structural requirements for the change over from the annual to the semester pattern. We are convinced that a qualitative improvement of higher education imparted through government and aided colleges is an imperative to protect and strengthen the public funded higher education system.

This alone can ensure both equity and excellence in higher education which are being threatened by the forces of Liberalization, Privatization and Globalization.

AKPCTA's website, www.akpcta.org will also be launched at the colloquium. We hope to serve the teachers, students and the general public better by disseminating news and views on current service related and educational issues .We welcome all to access our website.

WELCOME ONCE AGAIN TO HIGHER EDUCATION COLLOQUIUM II

A Prathapachandran Nair

Courts & Minority Education

V.R.KRISHNA IYER

No Judge writes on a wholly clean slate. Precedents persuade the Supreme Court but a larger Bench may overturn a lesser Bench. This is the fate of a recent rulling of the court where eleven judges sat and, on a crucial point, overruled a smaller Bench. Although the Indian constitution remains value-constant, the Executive has effectually reversed the social philosophy of the great instrument. Commercialising governance and 'marketising' fundamentals are the bete noire of our Socialist Republic and judges are the sentinel on the qui vive preserving the paramountcy of the Constitution without further violation or erosion. The socio-economic vision of the Constitution is the lodestar that guides the court in its great hermeneutic task even though, as Cardozo observed long ago, the great tides and currents which engulf the rest of men do no trun aside their course and pass the judges by. It may equally strongly be mentioned that the predilections of the robed brethren do condition their rulings.

The latest pronouncement of the highest court in the TMA Pai Foundation case is no exception to the proposition of subtle psychic bias influencing impalpably the interpretive prespective and subconscious conviction of those called upon to pronouce on contemporary issues. Today, under the powerful inpact of globalisation and privatisation, the mentality of the elite class has suffered a commercial conditioning even in jurisprudential understanding.

In that event, the Constitution misses its protective mantle of the judges and this has unconsciously, I suspect, happened partly in the reasoning of the otherwise well-argued 'majority opinion'. A few confusions on fundmentals have marginally marred the verdict. The majority judgement, though only of six, is a rulling of a formidable 11-judges bench which can be reconsidered only by a still larger number, not easy to expect under present conditions. The only course open is to so read the closely and correctly reasoned (if I may say so with respect) pronouncement of Justice B.N.Kirpal as Chief Justice of India as to impart a progressive meaning proximate to the Constitution's conscience. What is obvious, but still needs emphasis, is that the two basic features of the Constitution are secularism and equality. This reiteration has been rightly done by the Supreme Court at a time when secularlism is on the cross and equality is on the retreat. It is a happy augury that the highest court has

strengthened secular and egalitarian values in the field of education by this restatement. The semantic amplitude of secularism as a concept is also briefly brought out by the Supreme Court.

Says Justice Kirpal in an expansive mood of judicial metaphor and emphatic vividness of expression what I quote: "The one billion population of India consists of six main ethnic groups and fifty- two major tribes; six major religious and 6,400 castes and sub-castes; eighteen major languages and 1,600 minor languages and dialects. the essence of secularism in India can best be depicted if a relief map of India is made in mosaic where the aforesaid one billion people are the small pieces of marble that go into the making of a map. Each person, whatever his/her language, caste, religion has his/her individual identity, which has to be preserved, so that when pieced together it goes to form a depication with the different geographical features of India. These small pieces of marble, in the form of human beings, which may individually be disimilar to each other, when placed together in a systematic manner, produce the beautiful map of India. Each piece, like a citizen of India, plays an important part in making of the whole. The variations of the colours as well as different shades of the same colour in a map is the result of these small pieces of different shades and colours of marble, but even when one small piece of marble is removed, the whole map of India would be scarred, and the beauty would be lost.

"A citizen of India stands in a similar position. The Constitution recognises the differenece among the people of India, but it gives equal importance to each of them, their differences notwithstanding, for only then can there be a unified secular nation. Recognising the need for the preservation and retention of different pieces that go into the making of a whole nation, the Constitution, while maintaining inter alia, the basic principle of equality, contains adequate provisions that ensure the preservation of these different pieces.

"The essence of secularism in India is the recognition and preservation of the different types of people, with diverse languages and different beliefs, and placing them together so as to form a whole and united India. Articles 9 and 30 do not more than seek to preserve the differences that exist, and at the same time, unite the people to form one strong nation." (Para 158 to 161)

The real problem with the majority judgment arises primarily regarding unaided educational institutions. Several issues of deep import have been left open for decision by a 'regular Bench'.

The country misses a great opportunity by this disinclination and may have to wait how long one never knows for a final adjudication. For instance, the court poses the question: Can the followers of a sect or denomination of a particular religion claim protection under Article 30(1),although the sect may belong to a religion which is in a majority in that State?

There are other practical questions arising in every state and may crop up even in dialect and denomination. Do they constitute a minority eligible for constitutional protection? Similarly, another issue: When an individual or group belonging to a minority religion or language sets up an educational institution with no religious or linguistic motivation or authorisation, does minority eligibility belong to this category? Again, the court evades and leaves the matter for a 'regular Bench'. Evasion of decision today is invitation for profusion of litigation the next day and paves the way for docket explosion another day. An unaided institution set up for higher education must naturally be subject to state regulation. Why? The Court's voice sounds sublime, though with a dark note at the end:

under the powerful impact of globalisation and privatisation, the mentality of the elite class has suffered a commercial conditioning even in jurisprudential understanding

"We, however, wish to emphasise one point, and that is that in as much as the occuption of education is, in a sense, regarded as charitable,

the government can provide regulations that will ensure excellence in education, while forbidding the charging of capitation fee and profiteering by the institution. Since the object of setting up an education institution is by definition "charitable", it is clear that an educational institution can not charge such a fee as is not required for the purpose of fulfilling that object. To put it differently, in the establishment of an educational institution, the object should not be to make a profit, in as much as education is essentially charitable in nature. There can, however, be a reasonable revenue surplus, which may be generated by the educational institution for the purpose of development of education and expansion of the institution." (Para 57)

Sometimes faultiless logic may falter on fundamentals and that, I suspect, has partially vitiated the Court's jarring slant towards unaided institutions. The elite in India, since 1991, is obsessed with privatisation and globalisation in an almost totalitarian fashion. This bias is apparent in the unconcealed observation of the Kripal judgement. I quote: "Private education is one of the most dynamic and fastest growing segments of post-secondary education at the turn of the twenty-first century. A combination of unprecedented demand for access to higher education and the inability or unwillingness of the Government to provide the necessary support has brought private higher education to the forefront. Private institutions, with a long history in many countries, are expanding in scope and number and are becoming increasingly important in parts of the world that relied almost entirely on the public sector".

Look at the ideological shift of the Court: "Not only has demand over whelmed the ability of the Governments to provide education, there has also been a significant change in the way that higher education is perceived. The idea of an academic degree as a 'private good' that benefits the individual rather than a 'public good' for society is now widely accepted. The logic of today's economics and an ideology of privatisation have contributed to the resurgence of private higher education, and the establishing of private institutions where none of very few existed before". (Paras 48 and 49)

Commercialisation of education is the bital noire in a socialist democratic republic that India is under its great Preamble. Fortunately, the Court has provided for conditions of transparecy and merit. The Court happily frowns upon preference being shown to less meritorious but more influential applicants. Why? Because, "excellence in professional education would require that greater emphasis be laid on the merit of the student seeking admission and appropriate regulations for this purpose may be made..." This lovely note notwithstanding, the privatisation predilection is an ideological deviation. The Court takes the view that in the case of unaided private schools maximum autonomy has to be with the management including the fees to be charged. The Court holds a brief in favour of private schools although it is a notorious racket that unaided private schools and colleges, with rare exceptions, are a law unto themselves and a trade in the matter of fees, admission, administration and the like flourishes.

"At the school level, it is not possible to grant admissions on the basis of merit. It is no secret that the examination results at all levels of unaided private schools, not withstanding the stringent regulations of the governmental authorities, are far superior to the results of the government-maintained schools. There is no conpulsion on students to attend private schools. The rush for admission is occasioned by the standards maintained in such schools, and recognition of the fact that state-run schools do not provide the same standards of education. The state says that it has no funds to establish institutions at the same level of excellence as private schools, it disables those schools from affording the best facilities because of the lack of funds. If this lowering of standards from excellence to a level of mediocrity is to be avoided, the state has to provide the difference which, therefore, brings us back in a vicious circle to the original problem, viz., the lack of state funds. The solution would appear to lie in the states

not using their scanty resources to prop up institutions that are able to otherwise maintain themselves out of the facilities and infrastructure of staterun schools and in subsidising the fees payable by the students there. It is in the interest of the general public that more good quality schools are established; autonomy and non-regulation of the school administration in the right of appointment, admission of the students and the fee to be charged will ensure that more such institutions are established. The fear that if a private school is allowed to charge fees commensurate with the fees affordable, the degrees would be 'purchasable' is an unfounded one". (Para 61)

Many Government colleges, the Court forgets, have been a pride in the field. Many professors in Universities have won laurels. Many students from University and Government Colleges, professional or other, have established their merit. To generalise in favour of private institutions is to succumb to contraconstitutional prejudice when the winds of privatisation are blowing with propaganda power. My hunch is that while Justice Jeevan Reddy in Unnikrishnan's case castigates commercialisation of education, Justice Kripal in the T.M.A Pai case, reverses the process and advocates the cause of the private sector. Profiteering, no. Profit-making, yes. "This partition do their bounds divide".

A resonable surplus for future expansion is, in the apex court diction, permissible profit but not profiteering. So students are to subsidise the educational charity out of their poverty. Founders, with philanthropic motivation and eleemosynary reputation must rely on social sources, donative channels and business barons for handsome grants, not fleece the poor parents who borrow for their child's future nor squeeze young students with educational hunger and meritorious talent. The vast poor have no claim to judicial compassion. That is privatisation and market methodology exciting for the affluent but the brilliant indigents are priced out of the educational bazaar!

Alas, unaided minority schools from the L.K.G, U.K.G and the very first standard have become a ubiquitous business with heavy capitation fees under various dubious disguises. Merit is measured by money so public morality requires some measure of control. But the Court is inclined to overlook the rampant rage regarding the fee levy and discriminatory dimensions of 'free to loot' unaided bodies. Regulation becomes justified not because state grant is given but because public education is a matter of serious social concern, that too, in a socialistic democratic republic. The term capitation fee is more a clever formality because these extra-levies have different terminology to outwit judicial vocabulary. The prescription of transparency and adequate attention to merit in the matter of admission to unaided colleges is more a placebo than an effective panacea.

While overruling Unnikrishnan the court salves its conscience by holding, "however, the principle that there should not be capitation fee or profit theory is correct". How naive to uphold "reasonable surplus to meet cost of expansion and augmentation of facility". The fluid phraseology facilitates exploitation without compunction as if this generation of students must fund future development about which there is no plan no record, no restraint nor no definite direction, no verification of viability.

There is no gainsaying the fact that social justice and equal apportunity for educational excellence at all levels have gone by default. Of course, globalisation, liberalisation, privatisation and marketisation have captured the Court's notice and the Preamble to the Constitution is defactor judicially jettisoned.

While Unnikrishnan has been extinguished in social philosophy, pregmatic operation and 50 percent for admission of non-minority students, there is no firm, fool proof indication, barring vague generalisation, as to what should be a just proportion of non-minority admission. The court has the last word, but the common people should not have the least word. The classroom, it has been said, shapes the destiny of the nation and education is too serious a matter to be left only to be robed brethren. Our crimson Constitution has a value vision to blink at which is to miss its social mission. ■ Courtesy: The Hindu

സുപ്രീംകോടതി വിധി: വിവക്ഷകൾ സങ്കീർണ്ണം

നൈനാൻ കോശി
ചെയർമാൻ, കേരള വിദ്യാഭ്യാസസമിതി

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വാണിജ്യവത്കരണത്തെ സഹായിക്കുന്നതാകുമോ സുപ്രീംകോടതി വിധി?

ഒക്ടോബർ 31-ാം തീയതി സുപ്രീംകോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബഞ്ച് ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കു വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു നടത്താൻ അവകാശം നൽകുന്ന ഭരണഘടനയിലെ 30(1) അനുച്ഛേദത്തെപ്പററി പ്രഖ്യാപിച്ച വിധി അതീവ പ്രധാന്യമർഹിക്കുന്നതും ദൂരവ്യാപകമായ വിവക്ഷകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമാണ്. ഈ വിധിയെ സമഗ്രമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ സങ്കീർണമെന്നു പറയുന്നതാണ് കൂടുതൽ ശരി. ഇതിന്റെ അർത്ഥതലങ്ങളെപ്പററിയുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പുതിയ വിവാദങ്ങൾക്കു വഴിയൊരുക്കും. ഈ വിധിന്യായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് സർക്കാരുകൾ നടത്തുന്ന നയരൂപീകരണമാണ് നിർണ്ണായകമാകാൻ പോകുന്നത്.

ദീർഘകാലമായി പരമോന്നത നീതിപീഠത്തിന്റെ അവലോകനത്തിനു വിധേയമായ 30(1) അനുച്ഛേദത്തപ്പററിയുള്ള അന്തിമമായ ഒരു തീരുമാനമായിരിക്കണമെന്നില്ല ഈ വിധിന്യായം. ഈ ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥ നൽകുന്ന അവകാശങ്ങളെപ്പററി ഇനിയും നിയമയുദ്ധങ്ങൾ നടക്കാനിടയുണ്ട്.

നിർഭാഗ്യവശാൽ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് തികച്ചും അനഭിലക്ഷണീയമായ ചില പ്രവണതകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ ഈ വിധിന്യായം ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ഈ രംഗത്തുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സാമൂഹ്യനിയന്ത്രണം, നീതി തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ പരമോന്നത കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്കു വിധേമായതായി തോന്നുന്നില്ല.

കൂടുതൽ വിശദമായി വിശകലനം ചെയ്യേണ്ട ഈ വിധിന്യായത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ചില വിവക്ഷകൾ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

പുതിയ നിർവചനം

ഭരണഘടനയിലെ 30(1) അനുച്ഛേദനത്തിന് വിധിന്യായം നൽകുന്ന പുതിയ നിർവ്വചനം ആ വ്യവസ്ഥയുടെ പ്രത്യേക പദവിയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടേക്കാം.

ന്യൂനപക്ഷ എയ്ഡഡ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ മേൽ കൂടുതൽ നിയന്ത്രണമേർപ്പെടുത്തുന്നതും അൺ എയ്ഡഡ് വിദ്യാലയങ്ങൾക്കു കടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യം നൽക്കുന്നതും ഇപ്പോൾത്തന്നെ കേരളത്തിലും മററും തകർന്നു തുടങ്ങിയ എയ്ഡഡ് മേഖല നശിക്കുവാൻ കാരണമാകാം.

ന്യൂനപക്ഷ സമുദായത്തിലെ സാധാരണക്കാർക്കും പാവപ്പെട്ടവർക്കും വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തുള്ള താൽപര്യങ്ങളും അവകാശങ്ങളും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ, പ്രത്യേകിച്ച് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും പ്രൊഫഷണൽ വിദ്യാഭ്യാ

സത്തിന്റെയും വാണിജ്യവത്ക്കരണത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതായി വിധിന്യായത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കാം.

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ കേസിലെ വിധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുണ്ടാക്കിയ പദ്ധതി ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണെന്ന പ്രഖ്യാപനത്തിലൂടെ അതിന്റെ പിന്നിലെ വിലപ്പെട്ട പ്രമാണങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

ഭരണഘടനാ ബഞ്ച് പരിഗണിച്ചത് പ്രധാനമായും പതിനൊന്നു ചോദ്യങ്ങളായിരുന്നു. പല കേസുകളിലായി കോടതിയുടെ പരിശോധനയ്ക്കു വന്ന ഒട്ടനവധി പ്രശ്നങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയതായിരുന്നു ഈ ചോദ്യങ്ങൾ. വിധിന്യായത്തിലൂടെ സുപ്രധാനമായ പല ചോദ്യങ്ങൾക്കും കോടതി വ്യക്തമായ ഉത്തരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പഴയ പല വിധിന്യായങ്ങൾ ശരിവച്ചുകൊണ്ട് കോടതി അവയിലെ നിഗമനങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നു. ചില ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥകളെ വിശദീകരിക്കുന്ന കോടതി മററു ചിലത് പുനർവ്യാഖ്യാനം നൽകുന്നു. പ്രൊഫഷണൽ കോളജുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കഴിഞ്ഞ ഒമ്പതുകൊല്ലമായി നിയമത്തിന്റെ പ്രാബല്യമുള്ള ഒരു വിധി ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണെന്ന് കോടതി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

ടി.എം.എ പൈ ഫൗണ്ടേഷനും മററും നൽകിയ പെററീഷനുകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ് കോടതിവിധി. സമാനപ്രശ്നങ്ങളുള്ള മററു ചില കേസ്സുകളും കോടതി ഇതോടൊപ്പം പരിശോധിച്ചു. ഈ വിഷയത്തിൽ താൽപര്യമുള്ള പല വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളും ഹിയറിങ്ങിൽ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു. ന്യൂനപക്ഷാവകാശങ്ങളെ ഉറപ്പാക്കുന്ന ഭരണഘടനാവ്യവസ്ഥകളെപ്പററി ആദ്യമായിട്ടായിരുന്നില്ല പരമോന്നത കോടതി വിശദമായ പരിശോദന നടത്തിയതും തീരുമാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതും. ഈ ഭരണഘടനാ ബഞ്ച് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത് ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് എസ്.പി. ബറുച്ചായുടെ കാലത്താണ്.

സ്വകാര്യ അൺ എയ്ഡഡ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം അവകാശപ്പെടാമെന്ന് ഹിയറിങ്ങിൽ കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ച സോളിസിററർ ജനറൽ ഹരീഷ് സാൽവെ അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ 29(2) അനുച്ഛേദം (മതത്തിന്റെയോ, ജാതിയുടെയോ, ഭാഷയുടെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിദ്യാലയ പ്രവേശനത്തിൽ വിവേചനം പാടില്ലായെന്ന വ്യവസ്ഥ) ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാലയങ്ങൾക്കും ബാധകമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ഇതിനെ അനുകൂലിച്ച സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളും എതിർത്ത സർക്കാരുകളുമുണ്ടായിരുന്നു. 29(2) അനുച്ഛേദത്തിന് 30(1) മായുള്ള ബന്ധത്തിന് കോടതി നിർണ്ണായക പ്രാധാന്യം നൽകിയതായി വിധിന്യായം വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്. കോടതി പരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമാക്കിയ പതിനൊന്നു ചോദ്യങ്ങളിൽ പക്ഷേ, ഇതു വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നില്ല.

സംശയങ്ങൾ

മൗലികാവകാശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഭരണഘടനാ പദ്ധതിയിൽ 30(1) അനുച്ഛേദനത്തിനുള്ള സ്ഥാനത്തെപ്പററി ഭരണഘടനാ ബഞ്ച് പുതിയ ഒരു നിർവചനം നൽകുന്നു. ഇതിന്റെ വിവക്ഷകൾ വിഭിന്നമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കും വിവാദങ്ങൾക്കും ഇടം നൽകുന്നതാണ്. 30(1) ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഭരണഘടനയിലെ രണ്ട് അടിസ്ഥാന സവിശേഷതകളായ മതേതരത്വവും തുല്യതയുമാണെന്ന് വിധിന്യായം വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. "30(1) അനുച്ഛേദത്തിന്റെ സാരം ഭൂരിപക്ഷ സ്ഥാപനങ്ങളും ന്യൂനപക്ഷ സ്ഥാപനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള തുല്യത ഉറപ്പാക്കുകയാണ്. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള സ്ഥാപനത്തോട് അനുഭാവരഹിതമായി പെരുമാറുകയോ ഏതെങ്കിലും സ്ഥാപനത്തെ മറെറാന്നിനെക്കാൾ കൂടുതൽ അനുഭാവപൂർണ്ണമായി പരിഗണിക്കുകയോ പാടില്ല."

ന്യൂനപക്ഷ സമുദായത്തിലെ സാധാരണക്കാർക്കും പാവപ്പെട്ടവർക്കും വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തുള്ള താൽപര്യങ്ങളും അവകാശങ്ങളും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ, പ്രത്യേകിച്ച് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും പ്രൊഫഷണൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും വാണിജ്യവത്ക്കരണത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതായി വിധിന്യായത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കാം.

30 (1) അനുച്ഛേദം മതനിരപേക്ഷതയുടെയും തുല്യതയുടെയും ഉറപ്പാണെന്ന വിശദീകരണം സ്വാഗതാർഹമാണ്. കാരണം ഇവയ്ക്കു രണ്ടിനും പരമോന്നത കോടതി ആവർത്തിച്ച് ഉറപ്പു നൽകുന്നത് ഈ പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തിൽ സഹായകമാണ്. പക്ഷേ, ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി ഈ അനുച്ഛേദത്തിന് നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം ചില സംശയങ്ങൾക്കു കാരണമാക്കുമെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. മതനിരപേക്ഷതയും തുല്യതയും ഉറപ്പാക്കാൻ 30

(1) അനുച്ഛേദം ആവശ്യമാണോ? ഇവ രണ്ടും ഉറപ്പാക്കുന്ന സുവ്യക്തമായ ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥകൾ വേറെയുണ്ട്. 14 : തുല്യതയ്ക്കുള്ള അവകാശം; 15: മതത്തിന്റെയും മററും പേരിലുള്ള വിവേചനത്തെ തടയുന്നു; 16:പൊതുമേഖലയിലെ തൊഴിലിൽ അവസരസമത്വം; 25:26 മതസ്വാതന്ത്ര്യം.

ഭൂരിപക്ഷ സ്ഥാപനങ്ങളും ന്യൂനപക്ഷ സ്ഥാപനങ്ങളും തമ്മിൽ തുല്യത ഉറപ്പാക്കാനാണ് 30 (1) അനുച്ഛേദമെങ്കിൽ, എന്താണ്ന്യൂനപക്ഷ പദവിയുടെ അർത്ഥം? അങ്ങനെയൊരു പദവി നൽകുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണ്? ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തിലെ വ്യക്തികൾക്കോ സംഘങ്ങൾക്കോ സ്വയം ന്യൂനപക്ഷ പദവി അവകാശപ്പെട്ട് അതിന്റെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കാമോ? നേരത്തെതന്നെയുള്ള ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ പുതിയ മാനങ്ങൾ വന്നിരിക്കുകയാണ്. വിധിന്യായത്തിലെ പുതിയ വ്യാഖ്യാനം ആദ്യത്തെ ചോദ്യത്തെ അതീവസങ്കീർണ്ണമാക്കുന്നു. സുപ്രീംകോടതിയുടെ വിധിക്കു വ്യാഖ്യാനം നൽകി അഡ്മിഷനു പുതിയ നടപടിക്രമങ്ങളുണ്ടാക്കി ഒരു ന്യൂനപക്ഷ (?) പ്രൊഫഷണൽ കോളജ് പരസ്യം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. കേരളം പോലുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനത്ത് ഒട്ടേറെ സാമൂഹ്യ പ്രത്യാഘാതങ്ങളുണ്ടാക്കാവുന്ന ഈ ചോദ്യങ്ങളെ വിവാദങ്ങളിൽ നിന്നോ സ്ഫോടനാത്മകതയിൽ നിന്നോ രക്ഷിക്കാൻ സുപ്രീംകോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിനു കഴിയുന്നില്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കട്ടെ.

കമ്പോളശക്തികൾക്കു വാതായനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, വാതിലുകളും തുറന്നുകൊടുക്കുവാൻ ഈ വിധിന്യായത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടും.

ഭാഷാപരവും മതപരവുമായ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്ക് ഭൂരിപക്ഷത്തിനു തുല്യത സംരക്ഷണം നൽകുകയാണ് 30(1) അനുച്ഛേദത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ, നേരത്തെ പരാമർശിച്ച മൗലികാവകാശങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ പുതുതായി ഒരു അവകാശവും 30(1) നൽകുന്നില്ലെന്ന് ചിലർ വാദിച്ചേക്കാം. മതന്യൂനുപക്ഷങ്ങൾക്ക് മതേതരത്വവും തുല്യതയും ഉറപ്പാക്കുന്ന വേറെ വ്യവസ്ഥകൾ ഉള്ളതിനാൽ 30 (1) ന്റെ ആവശ്യകതയില്ലെന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനും ചിലർ തയ്യാറായേക്കാം.

വിഭജനം

ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെ ഗവൺമെന്റിൽ നിന്നു ഗ്രാന്റ് ലഭിക്കുന്ന എയ്ഡഡ് സ്ഥാപനങ്ങളെന്നും ഗ്രാന്റ് ഇല്ലാത്ത അൺ എയ്ഡഡ് സ്ഥാപനങ്ങളെന്നും നേരത്തെ തന്നെ വേർതിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ രണ്ടുതരം വിദ്യാലയങ്ങൾക്കും അവകാശങ്ങളിലുള്ള അന്തരം സുപ്രീംകോടതി വിധി വളരെയേറെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അൺ എയ്ഡഡ് ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് കടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യമാണു നൽകുന്നത്. അക്കാദമിക് താൽപര്യങ്ങൾക്കായി അധ്യാപകരുടെ യോഗ്യതയ്ക്ക് ചില മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുമാത്രം. അത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കുള്ള അഡ്മിഷൻ സുതാര്യമായ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണമെന്നും 'മെറിററി'ന് പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകണമെന്നും പറയുന്നതോടൊപ്പം ആ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഫീസ്ചുമത്തുന്നതിൽ നിയന്ത്രണമൊന്നുമില്ലെന്നും കോടതിവിധി വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

അതേസമയം, എയ്ഡഡ് ന്യൂനപക്ഷസ്ഥാപനങ്ങളുടെ മേൽ പുതിയ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്താൻ സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾക്ക് അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഈ നിയന്ത്രണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങളൊന്നും സുപ്രീംകോടതി നൽകുന്നില്ല. സുപ്രീംകോടതി പരിഗണിച്ച ചോദ്യങ്ങളിലൊന്ന് സെന്റ് സ്റ്റീഫൻ കോളജ് കേസിൽ (1992) കോടതി നിർണ്ണയിച്ച അനുപാതം ശരിയാണോയെന്നുള്ളതായിരുന്നു. 50 ശതമാനം ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക്പ്രവേശനത്തിന് അവകാശം നൽകുന്നതായിരുന്നു ഈ വിധി. അടിസ്ഥാന അനുപാതം ശരിയാണെങ്കിലും കർശനമായ ഒരു ശതമാനം നിശ്ചയിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണ് സുപ്രീംകോടതിയുടെ പുതിയ തീരുമാനം. സംസ്ഥാനത്തെ ജനസംഖ്യ, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തിന്റെ സ്വഭാവം, അവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സമ്പ്രദായം ഇവയൊക്കെ പരിഗണിച്ച് യുക്തമായ ശതമാനം (reasonable percentage) നിശ്ചയിക്കുവാൻ സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾക്ക് കോടതി അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

ഇവിടെ പ്രധാനമായുള്ളത് എയ്ഡഡ് ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ന്യൂനപക്ഷേതര വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രവേശനമാണ്. 29(2) അനുച്ഛേദം, 30(1) അനുച്ഛേദത്തെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നാണ് ഭരണഘടനാബഞ്ചിന്റെ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. പതിനൊന്നംഗ ഭരണഘടനാ ബഞ്ചിൽ ഇതേപ്പററി അഭിപ്രായഭിന്നത ഉണ്ടായിരുന്നു. ജസ്റ്റിസ് സയ്യിദ്ഷാ മൊഹ

മ്മദ് കാദ്രിയും ജസ്റ്റിസ് റൂമാപാലും ജസ്റ്റിസ് കൃപാലിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തോടു വിയോജിച്ചു. പ്രത്യേകം വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു.

ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ പ്രവേശനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ന്യൂനപക്ഷ സമുദായത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കാൻ എക്സിക്യൂട്ടീവ് (സർക്കാരിന്) അധികാരം നൽകുന്നത് 30 (1) അനുച്ഛേദം നൽകുന്ന അവകാശത്തിൽ അസ്വീകാര്യമായ കടന്നുകയററമായിരിക്കുമെന്ന് ജസ്റ്റിസ് റൂമാപാൽ രേഖപ്പെടുത്തി. 29 (2) അനുച്ഛേദം വ്യക്തിയുടെ അവകാശങ്ങളെപ്പററിയാണ്. അത് ഒരു വർഗ (Class) അവകാശമല്ല. ന്യൂനപക്ഷേതരർ എന്ന വിഭാഗത്തിന് പ്രത്യേക അവകാശങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നായിരിക്കും ഇതിന്റെ വിവക്ഷ. ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാലയത്തിൽ ഒരു നിശ്ചിത ശതമാനം സീററുകൾ മാത്രം നൽകുന്നത് ന്യൂനപക്ഷ സമുദായത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തിനായി ആ സ്ഥാപനത്തിനുള്ള അവകാശത്തെ ഇല്ലാതാക്കുകയാണ്. അൺ എയ്ഡഡ് വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് 30 (1) അനുച്ഛേദം നൽകുന്ന അവകാശങ്ങൾക്ക് 29 (2) അനുച്ഛേദം ബാധകമല്ലാതാക്കുകയും, എയ്ഡഡ് വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് അതു ബാധകമാക്കുകയും ചെയ്തും. അവ തമ്മിൽ അന്തരം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് നീതികരണമില്ലെന്ന് ന്യൂനപക്ഷ വിധിന്യായം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

ഭൂരിപക്ഷ വിധിന്യായം

സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളുടെ നിഷ്പക്ഷതയിലും വസ്തുനിഷ്ഠമായ സമീപനത്തിലും അമിതവിശ്വാസം അർപ്പിക്കുന്നതാണ് സുപ്രീംകോടതിയുടെ ഭൂരിപക്ഷ വിധിന്യായം. ന്യൂനപക്ഷ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ താൽപര്യങ്ങളും അവകാശങ്ങളും എങ്ങനെ പരിരക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്ന് തീരുമാനിക്കാനുള്ള ചുമതല സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു. സർക്കാർ തലത്തിൽ ത്തന്നെ ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രകടമായ ന്യൂനപക്ഷവിരുദ്ധ സമീപനം നിലവിലുള്ള ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ വ്യക്തമായ മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ സുപ്രീംകോടതി നൽകാതെ ഈ കാര്യത്തിൽ സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകൾക്ക് അധികാരം നൽകുന്നത് ഉത്കണ്ഠ ഉണ്ടാക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. ന്യൂനപക്ഷ സമുദായങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായി ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പ്രവേശനം അനുവദിച്ചില്ലെങ്കിൽ - അതിനു പര്യാപ്തമായ വിധം ശതമാനം നിശ്ചയിക്കാൻ സർക്കാർ തയ്യാറായില്ലെങ്കിൽ - അത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ന്യൂനപക്ഷസ്വഭാവം കേവലം മാനേജ്മെന്റിന്റേതായി പരിമിതപ്പെടുന്നു. ഇതല്ല ഭരണഘടനാവ്യവസ്ഥ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതെന്നു വ്യക്തമാണ്.

ഈ വിധിന്യായം പുതിയൊരു സ്ഥിതിവിശേഷം ഉണ്ടാക്കുന്നു. എയ്ഡഡ് ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടും. അൺ എയ്ഡഡ് ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാലയങ്ങൾക്കു നിലവിലുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങൾ തന്നെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ഒട്ടനവധി ന്യൂനപക്ഷ മാനേജ്മെന്റുകൾ എയ്ഡഡ് വിദ്യാലയങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തല സൗകര്യങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് അൺ എയ്ഡഡ് വിദ്യാലയങ്ങളോ കോഴ്സുകളോ ആരംഭിക്കും. നൂറുകണക്കിന് എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകൾപൂട്ടി പൊതുവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തുനിന്ന് സർക്കാർ പിന്മാറുന്ന കേരളത്തിൽ ന്യൂനപക്ഷ പദവി വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടത്തിനുള്ള ലൈസൻസായി മാറും.

എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകൾ

ഇവിടെ ഒരു കാര്യം എടുത്തുപറയണം. ന്യൂനപക്ഷ വിഭാഗങ്ങളിലെ സാധാരണക്കാരുടെയും പാവപ്പെട്ടവരുടെയും കുട്ടികൾക്ക് പ്രയോജനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത് എക്കാലത്തും എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിൽ നിന്നാണ്. ഇവരാണ് ന്യൂനപക്ഷപദവിയുടെ യഥാർത്ഥ അവകാശികൾ. എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിൽ കൂടുതൽ നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതും അവ നിർത്തലാക്കുന്നതും മൂലം ഇവരുടെ അവകാശങ്ങളാണ് നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നത്. കേരളത്തിലെ ക്രിസ്തീയ മാനേജ്മെന്റുകൾ സുപ്രീംകോടതി വിധിയെ സഹർഷം സ്വാഗതം ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ വിവക്ഷകളെപ്പററി മൗനം പാലിക്കുകയാണ്.

സുപ്രീംകോടതിയുടെ നേരത്തെയുള്ള ഒരു സുപ്രധാനവിധി ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണെന്ന ഭരണഘടനാബെഞ്ചിന്റെ പ്രഖ്യാപനം ഗുരുതരമായ ഭവിഷ്യത്തുക്കളുണ്ടാകും. 1993 ലെ ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ കേസിലെ വിധിന്യായത്തിന്റെ കാതലായ ഭാഗം അൺ എയ്ഡഡ് പ്രൊഫഷണൽ കോളജിലെ പ്രവേശനം, ഫീസ് തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ കുറെയൊക്കെ സാമൂഹ്യനിയന്ത്രണം, ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതിയായിരുന്നു. ഈ പദ്ധതിയും "പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം മൗലികാവകാശമാണെന്നു" പറയുന്ന ഭാഗമൊഴികെയുള്ള വിധിന്യായം മുഴുവനും ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണെന്നാണ് സുപ്രീംകോടതിയുടെ പുതിയ വിധിന്യായം. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ കേസിലെ വിധിന്യായം ഉണ്ടാക്കിയ പദ്ധതിയാണ് കഴിഞ്ഞ ഒമ്പതുവർഷങ്ങളായി ഈ കാര്യത്തിൽ ദേശീയനയമായി നടപ്പാക്കിയിരുന്നത്. ഈ പദ്ധതിയും വിധി ഏതാണ്ടു മുഴുവനും തന്നെ ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിന്റെ വിവക്ഷകൾ എന്താണ്? ആ പദ്ധതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലെ തീരുമാനങ്ങളെ തൽപര

കക്ഷികൾക്കു നിയമപരമായി ചോദ്യം ചെയ്യാമോ?

ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ എന്തുകൊണ്ട് ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ കേസിലെ വിധിയെപ്പററി ഇത്ര സുപ്രധാനമായ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തുവെന്ന ചോദ്യം പ്രസക്തമാണ്. ഭരണഘടനാ ബഞ്ചിന്റെ മുമ്പിൽ വന്ന ചില കേസുകളിലും സുപ്രീംകോടതി തന്നെ തയ്യാറാക്കിയ ചില ചോദ്യങ്ങളിലും ഇത് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെന്നു പറയാം. പക്ഷേ, അടിസ്ഥാനപരമായി 30 (1) അനുച്ഛേദത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തെപ്പററിയുള്ള വിധിയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നത് ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ കേസിന്റെ വിധി റദ്ദാക്കിയതിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ദോഷകരം

ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ കേസിന്റെ വിധിന്യായത്തിലെ പദ്ധതി ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണെന്നു പറയുമ്പോൾ ആ പദ്ധതിയുടെ പിന്നിലെ ആശയങ്ങൾ തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നാണ് അർത്ഥം. ഇവിടെയാണ് വിധിന്യായത്തിന്റെ ഈ ഭാഗത്തിന്റെ ദോഷകരമായ വിവക്ഷകൾ.

ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ കേസിലെ വിധിന്യായത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ഈ പരാതിയുടെ പിന്നിലുള്ള ആശയം അഡ്മിഷൻ കാര്യത്തിൽ സ്വേച്ഛാനുസരണം തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലാതാക്കുകയാണ്. സ്വേച്ഛാനുസരണമായി അഡ്മിഷൻ നൽകുന്നതാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വാണിജ്യവൽക്കരണത്തിനു കാരണം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ വാണിജ്യവൽക്കരണം അനുവദിച്ചുകൂടാ". വാണിജ്യവൽക്കരണം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനുള്ള ഒരു പദ്ധതി ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണെന്ന് സുപ്രീംകോടതി പറയുമ്പോൾ എന്താണ് അർത്ഥമാക്കേണ്ടത്? ഒരു അർത്ഥമേയുള്ളെന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടും; വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വാണിജ്യവൽക്കരണം ആകാം.

ആഗോളവൽക്കരണം വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഇന്ത്യയിൽ സ്വാധീനിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയ കാലത്താണ് ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ കേസിൽ ജസ്റ്റിസ് ജീവൻ റെഡ്ഡിയുടെ തീരുമാനം. ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ ശക്തികളാണ് വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ, പ്രത്യേകിച്ച് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ നയങ്ങൾക്കു രൂപം നൽകേണ്ടതെന്ന അഭിപ്രായം കേന്ദ്രത്തിലും കേരളം പോലെയുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഔദ്യോഗികമായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു.

പ്രധാനമന്ത്രി വാജ്പേയ് നിയോഗിച്ച അംബാനി, ബിർല കമ്മററിയുടെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ മുഖ്യ ആശയം, സാമൂഹ്യ വികസനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി വിദ്യാഭ്യാസത്തെ കാണുന്ന മനോഭാവം ഉപേക്ഷിച്ച് വ്യാവസായിക താല്പര്യങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണമുള്ള ലാഭകരമായ രീതിയിൽ അതിനെ പുനഃസംവിധാനം ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണ്. "കമ്പോളലക്ഷ്യമുള്ള മത്സരാത്മകമായ ഒരു പരിതസ്ഥിതി സൃഷ്ടിക്കുന്ന വിജ്ഞാന വിപ്ലവമാണ് ഇതനുസരിച്ച് ഉണ്ടാകേണ്ടത്".

ക്യാപിറേറഷൻ ഫീസ് പാടില്ലയെന്ന് ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ കേസിന്റെ വിധിയിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. പുതിയ വിധിന്യായം ഈ പ്രശ്നത്തെ സമീപിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: "ക്യാപിറേറഷൻ ഫീസും ലാഭമുണ്ടാക്കുന്നതും പാടില്ലയെന്ന പ്രമാണം ശരിയാണ്. വികസനത്തിനും സൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുവാനുമായി അധികവരുമാനമുണ്ടാക്കുന്നത് ലാഭമുണ്ടാക്കുന്നതിനു തുല്യമല്ല". 'അധിക വരുമാന'വും 'ലാഭമുണ്ടാക്കുന്ന'തും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിന്റെ അവ്യക്തത നൽകുന്ന സാദ്ധ്യതകളുടെ വൈപുല്യത്തെപ്പററി പ്രൊഫഷനൽ കോളജുകളുടെ മാനേജുമെന്റുകൾക്കു നന്നായറിയാം. ക്യാപിറേറഷൻ ഫീസിനും വികസന ഫണ്ടിനുമൊക്കെ ഇതിനകം തന്നെ അവർ പുതിയ ഓമനപ്പേരുകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. കമ്പോളശക്തികൾക്കു വാതായനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, വാതിലുകളും തുറന്നുകൊടുക്കുവാൻ ഈ വിധിന്യായത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടും.

ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻകേസ് വിധിന്യായത്തിലെ പദ്ധതിക്കു പിന്നിൽ സുപ്രധാനമായ വേറൊരു ആശയവുമുണ്ടായിരുന്നു. "വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനുള്ള അവകാശം വ്യാപാരമോ ബിസിനസ്സോ അല്ല". ജസ്റ്റിസ് ജീവൻ റെഡ്ഡി വ്യക്തമാക്കി. ഇതു പറയുന്ന വിധിന്യായം ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? വിദ്യാഭ്യാസത്തെ വ്യാപാരമോ ബിസിനസ്സോ ആയി പരിഗണിക്കുന്നതിൽ തെററില്ലെന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടും.

വിദ്യാഭ്യാസം വ്യാപാരമാണെന്നും അതുകൊണ്ട് ലോകവ്യാപാരസംഘടനയുടെ അധികാരപരിധിയിൽ തന്നെയാണെന്നുള്ള സങ്കല്പമാണ് "സേവനങ്ങളിലെ വ്യാപാരത്തെപ്പററിയുള്ള പൊതുകരാറി"ന്റെ (GATS) അടിസ്ഥാനം. ഈ കരാറിനനുസൃതമായ ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇന്ത്യയുടെ പത്താം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയിലുണ്ട്. നേരത്തെ പരാമർശിച്ച അംബാനി ബിർലാ കമ്മററിയെ നിയോഗിച്ചത് "വ്യാപാരത്തിനും വ്യവസായത്തിനുമുള്ള പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ കൗൺസിലാ"ണ്. വിദ്യാഭ്യാസം വ്യാപാരവിഷയമാണെന്ന ആശയം സർക്കാരിന്റെ നയരൂപീകരണത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നുവെന്ന് ഇതെല്ലാം തെളിയിക്കുന്നു. സുപ്രീംകോടതിയുടെ വിധിന്യായം ഇതിനു നീതീകരണമായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടും. ■

കടപ്പാട്: മലയാളം വാരിക

Supreme Court Judgment on Minority Educational Institutions & Marginalization of Equity in Education

THOMAS JOSEPH , President, AKPCTA

1. Questions without Answers

The dictum that History repeats itself is generally true only in respect of the broad themes and patterns that recur at regular intervals in the story of man .But at times even specific historical events repeat themselves in curiously identical ways. The recent Supreme Court Judgment on Minority Educational Institutions (MEI) is one such exception. The eleven member bench, the largest in the last 30 years, which framed eleven questions to be answered by itself, left out a few of them unanswered, thereby repeating the example set by the Roman Governor Pilate at the trial of Jesus Christ, two thousand years ago. Pilate aired the question "What is truth?" and did not wait for an answer. While Pilate's question was largely rhetorical in nature, and, considering the nature of the question, perhaps impossible to be answered, the questions posed by eleven judges were more mundane and precise and merited immediate answers. Indeed their refusal to answer some of these questions has created more problems than they have set out to resolve through their historic judgment. This is because these questions are central to the facts in issue in the MEI case.

Following are the questions which have been left unanswered by the special bench:

1.1 What is religion under Article 30(1) of the constitution? Do sects/denominations of a particular religion have a status distinct from religion?

1.2. How can a Minority Educational Institution be defined?

1.3. Does the location of a Minority Institution affect its minority status? Does domicile of a citizen belonging to minority community affect his/her minority status?

1.4. Can the privileges of a member of linguistic minority in one state be extended to another state?

These questions have been earmarked to be answered by the regular bench. It might well be asked as to why other questions had to be answered more urgently than these. In the

absence of satisfactory answers to these questions, the answers provided by the special bench to other questions have only served to unsettle earlier arrangements, without providing for any concrete, satisfactory alternative.

2. Questions with Conclusive Answers

The areas covered by the seven remaining questions which have been answered by the special bench overlap. These were therefore encapsulated under five questions for detailed discussion. The court has come up with conclusive answers for three of these. The answers given have implications beyond the area specifically covered by the questions. The decisions have laid down the law for minority as well as non-minority institutions and for aided as well as unaided institutions. Since the constitution of a larger bench is very unlikely in the near future, the law laid down is likely to remain in force at least for the next few years. Stated in plain language, following are the questions and answers:

2.1. Does Unnikrishnan's case require reconsideration?

Answer: Yes

2.2. Is there a fundamental right to set up educational institutions?

Answer: Yes.

2.3. To what extent can the right of aided private minority institutions to administer be regulated?

Answer: To a large extent.

2.1.1 Unnikrishnan Judgment

The conclusive answer to the Unnikrishnan question has made conclusive settlements inconclusive. The judgment in the Unnikrishnan case had brought some semblance of order and justice in an area where the law of the jungle had prevailed. As per the Unnikrishnan scheme, seats in unaided professional colleges were divided into two categories-free and payment seats, each claiming 50% of the total seats. Both categories were to be selected through a common entrance test on the basis of merit and reservation policy of the Government. The low ranking students paid comparatively higher fees, helping to subsidize education for the more meritorious students. The fees to be paid under both categories had to be fixed and revised from time to time by a competent body nominated by the State, with the objective of providing cost-effective education. The main idea behind the scheme was to eliminate discretion in the management in these matters. In fixing the rules for admission and payment of fees in professional colleges, the apex court had sought to balance the demands of equity and excellence with that of funding. Though the judgment did not strictly apply to minority institutions, in practice, minority institutions also came to be governed under the scheme on account of the general perception that minority rights did not confer any special privileges for running institutions imparting professional education.

The MEI verdict has questioned the rationale of the scheme framed in Unnikrishnan case on four grounds. The learned judges have found fault with the scheme of common entrance test, which put a premium on early training and effective coaching. The scheme is advantageous to affluent/urban students and disadvantageous to poor/rural students. The poor /rural students get comparatively lower ranks which qualify only for payment seats. The situation is such that the poor are made to subsidize the rich. Thus the intended beneficiaries of the scheme often become its victims. Though there is some truth in the argument, it has not been substantiated by authoritative statistics, in the absence of which the argument is only as good as an intelligent conjecture. It has also been pointed out by the court that the fee fixed by the authorities did not provide sufficient funds for the development of colleges. It is true that capital investment was not expected to be raised from the fee collected from students. At the same time

it must also be borne in mind that a good percentage of the fee collected from students was not spent on the students at all by most of the self -financing colleges. A study conducted by World Bank is instructive in this respect. World Bank Report No.20416-IN on "Scientific and Technical Manpower Development in India" states as follows:

Savings in private colleges from fee income: Most colleges are now charging fees as per the AICTE guidelines. However, many are not following the norms specified for teaching material and students' amenities and for the level and quality of teaching staff. As a result, most private colleges seem to make a significant saving from the fees collected by them. The following table from the sample study indicates a significant percentage of colleges with savings greater than 50% of the fees collected.

Table 1.9: Percentage of Private Engineering Colleges with Savings from Fee Income

State	Saving up to 20%	Saving from 21% to 50%	Saving more than 50%	Total
Karnataka	30%	20%	20%	70%
Maharashtra	25%	43%	18%	86%
Tamil Nadu	21%	43%	7%	71%

Obviously, data such as these appear to have not been placed for the consideration of the Supreme Court, which explains the child-like faith reposed by the honourable court in the genuineness of the "desire to break free of the unnecessary shackles put on their functioning" expressed by unaided institutions. The Supreme Court has objected to the Unnikrishnan Scheme also because it has the effect of "nationalizing education". The contention of the court that it is unreasonable to compel one -even if he is rich - to pay for the education of another appears to place too much emphasis on individual freedom and too little on social responsibilities. By the same token, one can also question the system of taxing the rich to provide for the poor.

The remedy prescribed by the court is worse than the disease. The common entrance test is no longer compulsory. Each institution can have its own criteria for admission, provided it is fair and transparent and gives due regard to merit. As for fees, the sky is the limit. The scheme for fixing the fee by an independent agency has been abolished. There is no foolproof, objective criterion for differentiating "permitted fee" from "capitation fee". Though capitation fee is declared illegal, fee could include "reasonable surplus" for expansion and augmentation of facilities. This could give considerable leverage to managements and defeat regulatory intervention on the part of the Government. Unfettered freedom is very likely to degenerate into a license for trading in education, in fact, if not in name. Though education continues to be defined as a "charitable" activity, every opportunity is given to run it as a business enterprise. If "reasonable surplus" could be made from fees, charity would indeed be an exceptionally rare phenomenon. It would be a luxury indulged in by the compulsively munificent rather than a necessary condition to be satisfied by every educational management. Market forces will regulate fees from now on. What is at stake is the equitable principle of cross- subsidization of Higher Education. It is true that the system of entrance examination was far from perfect. It is also true that the rich were sometimes subsidized by the poor. But the learned judges appear to have made no attempt to search for a more equitable alternative whereby admission could be made on the basis of merit and payment according to means. The scheme of entrance examination itself could have been made more equitable by giving proper allowance for the economic/social background of the students .But unfortunately such considerations have not influenced the present majority judgment. The irony of overruling the Unnikrishnan scheme is that in the name of helping the poor/rural students, even the limited access to free seats available to the exceptionally meritorious among them, who could beat their

affluent/urban cousins in the unequal game of entrance examination, has been abolished. A lesser evil of some urban/affluent students appropriating benefits intended for rural/poor students has now been replaced by a greater evil of denying subsidies altogether for the latter category.

2.2.1. Right to Establish Educational Institutions

The MEI judgment has deviated from the Mohini Jain and Unnikrishnan judgments mainly in the nature of its perception over the rights of the Government vis-à-vis that of the private educational managements. Imparting education is viewed as a state function in the Mohini Jain judgment. The private institutions which impart education are considered as discharging state function and therefore can only duplicate the rules and regulations of the state-run institutions, as per the judgment. The same perception is upheld in the Unnikrishnan judgment as well, which holds that the right to education emanates from the right to life. Educational activity of the private educational institutions is held as supplemental to the main effort by the State and what applies to the main activity applies equally to the supplemental activity as well. The private institutions discharge a public duty which imposes on them a duty to act fairly. The absence of aid does not detract from the nature of duty. In such a case, it will be subject to article 14, irrespective of the receipt/non-receipt of grant or aid. Unnikrishnan judgment has modified the Mohini judgment only to the extent of removing the practical difficulties in the expansion of educational opportunities posed by the earlier judgment. At the same time, the need to weed out the "the pirates in the high seas of education" "ruthlessly with an iron hand" was also recognized. But the underlying perception in the MEI judgment is substantially different from that of the earlier judgments. It is true that the MEI judgment also holds private educational initiative as supplemental to state function. But it stresses the privileges rather the obligations that go with such an assumption.

The Unnikrishnan Judgment held that no citizen, person or institution has a right, much less a fundamental right, to affiliation or recognition or grant-in-aid from the State. Granting affiliation/recognition is purely a matter of State policy. An exception may be read into Article 30 which confers a special right on minorities to establish and run educational institutions of their choice. The MEI Judgment holds that the right to establish and administer educational institutions is guaranteed under the Constitution to all citizens under articles 19(1) (g) and 26 and to minorities specifically under Article 30. What has hither to been held as a special right has now been held as a general right. What has hither to been held as a special right to establish and run educational institutions has now been held as a right to certain special privileges in the establishment and running of educational institutions. The ruling that the right to establish institutions for professional education is part of the fundamental right appears to be rather far fetched, given the fact that the right to professional education is itself not conceived as a fundamental right. It appears that the court was more concerned about the entrepreneurial rights in the field of education than about the rights of individual citizens to education.

2.2.2. Citizen's Right to education

While the entrepreneurial rights to establish educational institutions has been guaranteed by the Supreme Court judgment ,there has been gradual erosion in the citizen's right to education over the years. Mohini Jain judgment had asserted the right to education "at all levels". But Unnikrishnan Judgment confined it to free education up to 14 years, leaving the right to higher education subject to the limits of the economic capacity of the State. The 93rd amendment to the constitution has made the right to education justiciable, but has restricted the right to the age group of 6 to 14, leaving the age group 0 to 6 in the lurch. Now MEI judgment has further restricted the right to free education to "primary education", what ever it might mean. It has further held that Higher Education is a

"private good" which benefits the individual rather than "a public good" which benefits the society as a whole. The principle that those who undergo Higher Education should pay for it is also assumed to have universal acceptance. The international concurrence of opinion is, in fact, in the opposite direction. Article26 (1) of the "Universal Declaration of Human Rights" states: "Everyone has the right to education. Technical and professional education shall be made generally available and higher education shall be equally accessible to all on the basis of merit". UNESCO document "Policies for Change and Development in Higher Education" (1995) which maintained: State and society must perceive higher education not as a burden on federal budgets but as a long term domestic investment in order to increase economic competitiveness, cultural development and social cohesion. The policy document "Higher Education in the Twenty-First Century: Vision and Mission" framed by the World Conference on Higher Education (1998), to which India is a signatory, has categorically stated that Higher Education should be considered as a "public good", the benefits of which cannot be fully estimated in monetary terms alone. The "Framework for Priority Action for Change and Development of Higher Education" recommends that the states, including their governments, parliament and other decision makers should establish, where appropriate, the legislative, political and financial framework for the reform and further development of higher education, in keeping with the terms of Universal Declaration of Human Rights .No discrimination can be accepted, no one can be excluded from higher education or its study fields, degree levels and types of institutions on grounds of race, gender, language, religion, or age because of any economic or social distinctions or physical disabilities.

The concept of Higher Education as a "public good" is also reflected in the investment patterns of most of the developed nations. State funding for higher education was high in OECD countries in 1980s. It was 88% in Australia (1988), 89.5% in France (1984), 68.5 in Germany (1986) and 90% in Norway (1987).These countries have started experimenting with cost-sharing in Higher Education only after ensuring near universal enrollment in Higher Education among the relevant age group. It would be suicidal for India-with only 6% enrollment of the relevant age group-- to declare higher Education a private /non-merit good since progress today is linked up with universalization of Higher Education. It is unfortunate that the Supreme Court judgment is premised on the same mistaken notion of Higher education as a "non-merit good" which has informed the Ambani-Birla Report on Education.

2.3.1Minority Rights in Aided Institutions

The conclusive ruling that aided minority educational institutions are nearly as much accountable to Government control as aided non-minority institutions has brought some clarity in this hither to grey area of law .The ruling on the observance of inter se merit is based on the recognition that minority rights are community rights rather than individual rights .This could safeguard the interests of the majority within the minority community ,whose rights were quite often appropriated by the entrepreneurial minority within the minority community. At the same time, the greater public control envisaged by the Supreme Court judgment on the admission of students and administration of the institutions could tempt the managements to opt out of the scheme of grant-in-aid, especially in view of the unbounded freedom conferred on the unaided sector by the MEI judgment. The temptation becomes all the greater when the policies of the Government and the Universities favour the conversion of existing aided institutions into unaided institutions. The phenomenon has already started in Kerala. Some of the aided college in Kerala have started "self financing courses" using infrastructural facilities and manpower rendered excess by the de-linking of Pre-degree courses with the connivance of the Government and the Universities .The

managements have appropriated public funded class rooms, libraries and laboratories and the services of teachers paid out of public funds for making private profit by running courses on commercial lines. The process of disinvestment in higher education has thus started in Kerala by robbing the public of its investment in Education .The MEI judgment is likely to accelerate the process.

3. Questions with Inconclusive Answers

Two questions which were framed by the Supreme Court have been answered inconclusively, thereby opening the floodgates of further litigation in the process. Following are the questions:

3.1. Can the Government regulate the operation of private institutions and to what extent?

3.2. How can religious/linguistic minorities be identified?

3.1.1. Regulations in Private Unaided Institutions

Private institutions have been classified under four heads in the MEI judgment.1.Private unaided non-minority institutions 2. Private unaided minority institutions 3. Private aided non-minority institutions 4. Private aided minority institutions. Both receipt/non-receipt of Government aid and minority/non minority status have been identified as the criteria for classification. But only the criterion of aided/ unaided has qualified for a substantial differential treatment in the judgment. The difference between the stipulated extent of Government control over aided minority and non-minority institutions is so minimal that the classification appears to have been made more for the sake of clarity rather than for setting different standards of control for minority and non minority institutions.

In tune with the spirit of liberalization, globalization and privatization (LPG), entrepreneurial and ownership rights are given greater weight than equitable social rights in the MEI judgment. The sovereign function of the Government in regard to ensuring equitable educational opportunities is sought to be restricted to the minimum. In fact, Government's rights over state owned /aided institutions are seen to be derived from the fact that the State is the principal investor in respect of these institutions. By the same token, it is argued that private educational investors should have the maximum freedom in the selection of students, appointment of teachers, payment of salary, and administration of the institutions. The principle enunciated is that he who pays the piper shall call the tune. The discretionary power granted to the managements in fixing the fee will have an unsettling effect on the uniform fee structure which has hither to been maintained by the regulatory intervention of the Government.

The regulatory role of the Government is restricted to ensuring proper standards in education. While equity is largely relegated to the background, excellence has been given the pride of place under the new dispensation. The Government is, in fact, conferred with wide discretionary powers in this area. The Government can decide on the criterion of admission (whether Common entrance test or institution wise entrance test), the percentage of seats in the management and open merit quota, the conferment of minority/ non-minority status etc .In fact, the right to regulate is subject only to the limitation that it should be confined to the objective of ensuring excellence in education. To quote: "It will be wrong to presume that the Government or the legislature will act against the Constitution or contrary to public or national interest at all times. Viewing every action of the Government with skepticism, and with the belief that it must be invalid unless proved otherwise, goes against the democratic Government....When the Government frames rules and regulations or lays down norms, especially with regard to education, one must assume that unless shown otherwise, the action taken is in accordance with law. Therefore it will not be in order to interpret a constitution, and

articles29 and 30 in particular, on the presumption that the state will normally not act in the interest of the general public or in the interests of concerned sections of the society." The overriding discretionary powers conferred on the Government, however, offer little consolation in view of the policies being pursued by the Central and most of the State Governments. The decision of the Kerala Government to enhance the existing management quota in professional colleges from 15% to 50% is an indication of the shape of things to come. Given the reigning ideology of privatization and liberalization, the vast discretionary powers granted to the State put a high premium on the wisdom and goodwill of the rulers who are exposed to a thousand temptations from neo colonial forces operating from within and without the country. While the Supreme Court order is conclusive in regard to the regulatory powers of the Government, its actual impact is more likely to be inconclusive as most Governments are unwilling to reign in private managements.

3.2.1. Identification of Minorities

Though the decision on the identification of the religious minorities has been left to the regular bench, its hands have been tied by the special bench by ruling that the religious minorities will be identified state wise on the analogy of the linguistic minorities. The immediate impact of the present decision will be the suspension of minority rights altogether till the final settlement of the issue by the regular bench, which might take years to complete the task. The Government of Kerala has already deferred its decision on the status of minority institutions .Thus the constitutional rights of the minorities have been kept under suspended animation by the inconclusive judgment in the MEI case. There is also a possibility that the minority rights guaranteed by the constitution will be substantially eroded when the regular bench does make its decision .Minorities will cease to enjoy privileges nationwide, which they have so far been enjoying. Religious minority in one state could be regarded as a non minority in another state. Sikhs may cease to have minority rights in Panjab where they are numerically in a majority. The policies of the State Governments would also influence the identification of minorities. In states where majoritarian politics holds the sway, minorities may suffer more on account of the MEI decision. On the contrary, in states where appeasement of minorities could be politically advantageous, dominant minorities might flourish at the expense of the silent majority. The decision of the Supreme Court in this respect has unfortunately come at a politically inopportune time when the minority/majority divide is one of the most potent issues disturbing the peace of the realm. ■

Great Value Great Performance
Compaq Presario 3300 Series
Authorised Dealer
COMPAQ
HEWLETT PACKARD
APC
TECHNOFORT
YOUR IT SUPER MARKET
GOLD FORT ARCADE, BY PASS JUNCTION, ALUVA.
PHONE: 631224 E-MAIL:TECHNOFORT@REDIFFMAIL.COM

SUPREME COURT JUDGMENT ON MINORITY EDUCATIONAL INSTITUTIONS

RESPONSES

മലയാള മനോരമ

സ്വാശ്രയ സീററ്: ന്യൂനപക്ഷ നിലപാട് പ്രതിഷേധാർഹമെന്നു വെള്ളാപ്പള്ളി

സ്വന്തം ലേഖകൻ

കൊല്ലം: സ്വാശ്രയ പ്രഫഷനൽ കോളജുകളിലെ 50% സീററുകൾ പൊതുധാരയിൽ നൽകാൻ മടികാണിക്കുന്ന ന്യൂനപക്ഷ വിഭാഗങ്ങളുടെ നിലപാടു പ്രതിഷേധാർഹമാണെന്ന് എസ്.എൻ.ഡി.പി. യോഗം ജനറൽ സെക്രട്ടറി വെള്ളാപ്പള്ളി നടേശൻ പറഞ്ഞു.

മുഴുവൻ സീററുകളും മാനേജ്മെന്റ് ക്വോട്ടയിൽപ്പെടുത്തിക്കിട്ടണമെന്നു വാശിപിടിക്കുന്ന ന്യൂനപക്ഷ വിഭാഗങ്ങൾ ആത്യന്തികമായി അവരുടെ താൽപ്പര്യങ്ങളെത്തന്നെയാവും അപകടത്തിലാക്കുക. 50% സീററുകൾ സംവരണാവകാശത്തോടെ നിലനിർത്തുമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചാണ് സ്വാശ്രയമേഖലയിൽ കോളജുകൾ സർക്കാർ അനുവദിച്ചത്. ഈ വ്യവസ്ഥയിലാണ് എല്ലാ മാനേജ്മെന്റുകൾക്കും എൻ.ഒ.സി.കൊടുത്തത്. അതു പാലിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്താൻ സർക്കാരിനു ബാധ്യതയുണ്ട്.

സുപ്രീംകോടതി വിധിയിലും മാനേജ്മെന്റുകളുടെമേൽ പ്രവേശനക്കാര്യത്തിൽ നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്താൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അത് അപര്യാപ്തമാണെങ്കിൽ സുപ്രീംകോടതിയിൽ റിവ്യൂ പെററീഷൻ നൽകാൻ സർക്കാർ തയാറാവണം. പിന്നാക്ക-ദലിത് വിഭാഗങ്ങൾ വിമോചന സമരത്തിനിറങ്ങുന്ന സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കാതിരിക്കണമെന്നും വെള്ളാപ്പള്ളി നടേശൻ പറഞ്ഞു.

ശതമാനം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു സർക്കാർ

പി.കെ.നാരായണപ്പണിക്കർ
(എൻഎസ്എസ്ജനറൽ സെക്രട്ടറി)

ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ നടത്തുന്ന സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പ്രവേശനം നൽകുന്നതിനു ശതമാനക്കണക്കു നിശ്ചയിക്കാൻ സർക്കാരിന് അധികാരമില്ലെന്ന അഡ്വ.ടി.പി.കേളുനമ്പ്യാരുടെ വാദം വസ്തുതാവിരുദ്ധമാണ് (ന്യൂനപക്ഷ സ്വാശ്രയകോളജ് പ്രവേശനം: ഇടപെടാൻ സർക്കാരിന് അധികാരമില്ല, നവംബർ 26).

ആകെ 11 ചോദ്യങ്ങളാണു സുപ്രീം കോടതി ക്രോഡീകരിച്ചത്. അതിൽ നാലെണ്ണത്തിൽ വാദം വേണ്ടെന്നു തീർപ്പു ചെയ്തു. ബാക്കിയുള്ള ഏഴു ചോദ്യങ്ങളിന്മേൽ അഞ്ചു സാരാംശങ്ങൾ കോടതി നിശ്ചയിച്ചു. അവ ഇതാണ്:

1. വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു നടത്തുന്നതു മൗലികാവകാശത്തിൽപെടുമോ? എങ്കിൽ ഏതു വകുപ്പു പ്രകാരം?
2. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ കേസ് പുനഃപരിശോധന അർഹിക്കുന്നുവോ?
3. സ്വകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിൽ ഗവൺമെന്റിനു നിയന്ത്രണമാകാമോ? എങ്കിൽ ഏതു പരിധിവരെ?
4. ഭരണഘടന മുപ്പതാം വകുപ്പുപ്രകാരം മത-ഭാഷാ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളെ നിർണയിക്കുന്നതിനു മാനദണ്ഡഘടകം സംസ്ഥാനമോ അതോ രാജ്യം ഒട്ടാകെയോ?
5. സർക്കാർ സഹായം സ്വീകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്വകാര്യ-ന്യൂനപക്ഷ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളിന്മേൽ എത്രമാത്രം നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്താം?

ചോദ്യം അഞ്ച് (എ) സ്വാശ്രയസാങ്കേതിക സ്ഥാപനങ്ങളെ (പ്രഫഷനൽ) കുറിച്ചല്ല. ചോദ്യം അഞ്ച് (ബി) സംസ്ഥാന ധനസഹായം സ്വീകരിക്കുന്ന ന്യൂനപക്ഷ സ്ഥാപനങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. ചോദ്യം അഞ്ച് (സി) വിദ്യാഭ്യാസ ഏജൻസികളുടെ ഭരണസംവിധാനം, ജീവനക്കാരുടെ നിയമനം, സർവകലാശാലയുമായുള്ള അഫിലിയേഷൻ, പിൻവലിക്കൽ, അംഗീകാരംനേടൽ, ജീവനക്കാരുടെ സേവന-വേതന വ്യവസ്ഥകൾ ഇവയെപ്പററിയാണ്.

മേൽവിവരിച്ച മൂന്നാമത്തെ സാരാംശത്തിൽ നാലു ഹെഡുകളിലായി ചേർത്തിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. സ്വകാര്യ സ്വാശ്രയ സാങ്കേതിക സ്ഥാപനങ്ങൾ (നോൺ മൈനോറിററി)

2. സ്വാശ്രയ സ്വകാര്യ സാങ്കേതിക കോളജുകൾ (പ്രഫഷനൽ).

3. സ്വകാര്യ സ്വാശ്രയ സാങ്കേതിക (പ്രഫഷനൽ നോൺ മൈനോറിററി) കോളജുകൾ.

4. സംസ്ഥാന സഹായം കിട്ടുന്ന മററു സ്ഥാപനങ്ങൾ.

ഇവിടെ പ്രസക്തം രണ്ടാമത്തെ ഭാഗമാണ്. W.P. (സിവിൽ) 317 ഓഫ് 1955ലെ ഭൂരിപക്ഷ വിധിയുടെ 68-ാം ഖണ്ഡിക താഴെ ചേർക്കുന്നു:

സ്വാശ്രയ സ്വകാര്യ സാങ്കേതിക സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു (അൺ എയ്ഡഡ് പ്രഫഷണൽ ഇൻസ്റ്റിററ്യൂഷൻസ്) അവയുടെ നടത്തിപ്പിൽ സ്വയംഭരണാവകാശമുണ്ടെങ്കിലും അവ വിദ്യാർഥികളുടെ പ്രവേശനത്തിലുള്ള മെറിററ് തത്വങ്ങളെ നിഷേധിക്കാനോ അവഗണിക്കുവാനോ പാടില്ലെന്ന കാര്യം അനുസ്മരിക്കണം. തന്മൂലം മികവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രവേശനം നടത്താൻ, സ്വകാര്യ സ്വാശ്രയ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് അംഗീകാരം നൽകുന്ന വേളയിൽ അവരോടു സർവകലാശാലയ്ക്കോ ഗവൺമെന്റിനോ ആവശ്യപ്പെടാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. അതേ സമയം, വിദ്യാർഥികളുടെ പ്രവേശനകാര്യത്തിൽ മാനേജ്മെന്റിനു നിയതമായ വിവേചനം നൽകുകയും വേണം.

ഇതു പലവിധത്തിൽ നടപ്പാക്കാം. ഉദാഹരണത്തിന്, പ്രവേശനത്തിനു മാനേജ്മെന്റിനു നിശ്ചിത ശതമാനം സീററുകൾ സംവരണം ചെയ്യാം. പക്ഷേ, ഇപ്രകാരം പ്രവേശനം നൽകപ്പെടുന്നവർ സർക്കാരോ, സർവകലാശാലയോ, മാനേജ്മെന്റ് തന്നെയോ നടത്തിയ പൊതുപരീക്ഷ പാസായവരും കലാശാലയിലേക്കു പ്രവേശനത്തിന് അപേക്ഷിച്ചവരും ആയിരിക്കണം. ബാക്കിവരുന്ന സീററുകൾ സർക്കാർ ഏജൻസി നടത്തുന്ന കൗൺസിലിങ്ങിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണം നൽകപ്പെടേണ്ടത്.

ഇതിനുള്ള ശതമാനം നിശ്ചയിക്കേണ്ടത് അതതു പ്രാദേശിക സാഹചര്യമനുസരിച്ചു സർക്കാരായിരിക്കണം. ന്യൂനപക്ഷ സ്വാശ്രയ, ന്യൂനപക്ഷേതര സ്വാശ്രയ, സാങ്കേതിക സ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കു നിശ്ചയിക്കുന്ന ശതമാനത്തോതു വ്യത്യസ്തമായിരിക്കാവുന്നതാണ്.

മേലുദ്ധരിച്ച ഖണ്ഡികയിൽ നിന്ന്, ശതമാനം തീരുമാനിക്കേണ്ടതു സർക്കാരാണെന്നു വളരെ വ്യക്തമായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം സർക്കാർ ന്യായമായ തീരുമാനം കൈക്കൊള്ളാൻ ബാധ്യസ്ഥമാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ദേശാഭിമാനി

ദുർവ്യാഖ്യാനം അരുത്

ആർച്ച് ബിഷപ്പ് സിറിൾ മാർ ബസേലിയോസ് (സിബിസിഐ അധ്യക്ഷൻ)

സുപ്രീംകോടതിവിധിയെ അതിന്റെ ശരിയായ ചൈതന്യത്തിൽ എല്ലാവരും എടുത്താൽ നല്ലത്. ചില സാങ്കേതിക പ്രശ്നങ്ങൾ ഒരുപക്ഷേ ഉരുത്തിരിയാം. ന്യൂനപക്ഷ മാനേജ്മെന്റുകൾക്ക് നൽകിയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ക്രിയാത്മകമായി എടുക്കണം. മാനേജ്മെന്റിനു സ്വന്തമായ എടുക്കാവുന്ന സീററുകളുടെ പരിധി 50 ശതമാനമായി നിജപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഇതിലേറെ എടുക്കാമെന്ന് അർഥം. സ്വാശ്രയ കോളജുകളുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ സർവകലാശാലയോ സർക്കാരോ ഇടപെടരുതെന്നും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

അവരവരുടേതായ ആവശ്യം നിറവേററാനുള്ള സീററുകൾ മാനേജ്മെന്റുകൾക്ക് തീരുമാനിക്കാം. ഇക്കാര്യത്തിൽ വിധിയുടെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധി മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കണം: സുപ്രീംകോടതി മറയില്ലാതെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി പറയാൻ കഴിയില്ല.. എന്നാൽ, നീതിപൂർവ്വം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണം. ഉദ്യോഗസ്ഥർ സ്വന്തം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നടപ്പാക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ആശയക്കുഴപ്പം വീണ്ടും ഉണ്ടാകും. അനുഭവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇത് പറയുന്നത്.

കീഴ്കോടതികളിൽ കേസുകൾ ഉൽഭവിക്കാം. കീഴ്കോടതി ജഡ്ജിമാർ സുപ്രീംകോടതിവിധിയെ പലവിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ ആശയക്കുഴപ്പം തുടരും. പ്രശ്നം വീണ്ടും കലുഷിതമാകാതിരിക്കാൻ എല്ലാവരും ജാഗ്രതപാലിക്കണം.

സാമൂഹ്യ നീതിക്കെതിരായ വിധി

സ്വകാര്യ-ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച സുപ്രീംകോടതി വിധി പുരോഗമനാശയക്കാരെയാകെ നിരാശപ്പെടുത്തി. ഭരണഘടനയുടെ അന്തഃസത്തയായ സാമൂഹ്യനീതിയും സാമൂഹ്യനിയന്ത്രണവും നിഷേധിക്കുന്ന ഈ വിധി വിപുലമായ ചർച്ചയ്ക്കു വിധേയമാക്കണപ്പെടണം. ആഗോളവൽക്കരണ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളുടെ ചുവടുപിടിച്ച് സ്വകാര്യമൂലധന താൽപര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന സു

പ്രീംകോടതിവിധി ഭരണഘടന ഉറപ്പുനൽകുന്ന അവസരസമത്വത്തെയാണ് ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്.

സർക്കാർ ധനസഹായമില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്വകാര്യ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുമേലുള്ള എല്ലാ നിയന്ത്രണങ്ങളും എടുത്തുകളഞ്ഞ് അതിരുകളില്ലാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചിരിക്കയാണ് സുപ്രീംകോടതി. "ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്നതിനുള്ള ചെലവ് വിദ്യാർത്ഥി സ്വയം വഹിക്കണമെന്ന നയം ലോകവ്യാപകമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരികയാണല്ലോ" എന്നാണ് വിധിന്യായത്തിൽ സുപ്രീംകോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ച മുതലാളിത്ത സാമൂഹ്യ വീക്ഷണമാണ് സുപ്രീംകോടതി ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നത്. ഇതാകട്ടെ പത്തുവർഷം മുമ്പ് ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ Vs സ്റേററ് ഓഫ് ആന്ധ്രാപ്രദേശ് കേസിൽ സുപ്രീംകോടതിതന്നെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച സാമൂഹ്യവീക്ഷണത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്. പുതിയ വിധി ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ കേസിന്റെ വിധിയെ അസാധുവാക്കിയിരിക്കയാണ്. തന്മൂലം സ്വകാര്യ പ്രൊഫഷണൽ സ്ഥാപനങ്ങൾ പഴയപടി പൂർണ കച്ചവടസ്ഥാപനങ്ങളായി മാറും. എസ് ടി/ എ സ്സി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ള പ്രവേശന സംവരണം നിഷേധിക്കപ്പെടും. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ കേസിലെ വിപ്ലവകരമായ വിധിയെ അപേക്ഷിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ പുതിയ വിധിയിലൂടെ സുപ്രീംകോടതി വൻ തിരിച്ചുപോക്കാണ് നടത്തുന്നതെന്നു കാണാം.

പി. കൃഷ്ണപ്രസാദ്

തലവരിപ്പണം വാങ്ങാൻ പാടില്ല എന്നുപറയുമ്പോൾ തന്നെ സ്ഥാപനത്തിന്റെ വികസനത്തിനും സൗകര്യങ്ങളുടെ വിപുലീകരണത്തിനുമായി മിച്ചധനം സംഭരിക്കുന്നത് കച്ചവടമായി കാണാൻ കഴിയില്ല എന്നു കോടതി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ ബലത്തിൽ സ്വന്തം നിലയിൽ ഫീസ് പിരിക്കാനുള്ള പൂർണ സ്വാതന്ത്ര്യം സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. ഫീസ് ചുമത്തുന്നതിനുള്ള എല്ലാ നിയന്ത്രണങ്ങളെയും റദ്ദാക്കിയതിലൂടെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്ന് പരമാവധി ഫീസ് ഈടാക്കുന്നതിന് സ്വകാര്യ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുയാണ് സുപ്രീംകോടതി. വിലക്കുകളില്ലാത്ത വിദ്യാഭ്യാസ വാണിജ്യവൽക്കരണത്തിലേക്കാണ് ഇത് നയിക്കുക. സ്വകാര്യമൂലധന താൽപര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതാണിത്. ഫലത്തിൽ സ്വകാര്യ മൂലധനശക്തികൾ നേതൃത്വം നൽകുന്ന പ്രതിവിപ്ലവ പരിഷ്കാരങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുകയാണ് സുപ്രീംകോടതി. ഭരണഘടനാസ്ഥാപനങ്ങൾ സ്വകാര്യ മൂലധനതാൽപര്യങ്ങളെ സംരക്ഷകരായി മാറുന്നതിന്റെ മികച്ച ഉദാഹരണമാണിത്.

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻകേസ് വിധിക്കും മുമ്പും തലവരിപ്പണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. കോൺഗ്രസ് നേതൃത്വത്തിലുള്ള യു ഡി എഫ് സർക്കാരുകൾപോലും പ്രൊഫഷണൽ രംഗത്ത് തലവരി കോളജുകൾ അനുവദിക്കുക എന്ന നയം നടപ്പാക്കിയിരുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ അരനൂററാണ്ടുകാലമായി ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് സാമൂഹ്യനീതി ഉറപ്പുവരുത്താൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നത് അഭിമാനകരമായ രാഷ്ട്രീയനേട്ടമാണ്. എന്നാൽ, പുതിയ വിധി കേരളത്തിൽ ഒരു പുതിയ സാഹചര്യം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കയാണ്. സ്വകാര്യ പ്രൊഫഷണൽ കച്ചവടവിദ്യാലയങ്ങൾ ആരംഭിക്കാൻ പുതിയ വിധിയെ സ്വകാര്യമൂലധന ഉടമകൾ ഉപയോഗിക്കും. കോലഞ്ചേരിയിലെയും കാരക്കോണത്തെയും മററും സ്വകാര്യ മാനേജ്മെന്റ് സ്ഥാപനങ്ങൾ സർക്കാരുമായി ഉണ്ടാക്കിയ കരാറുകൾ ലംഘിച്ച് 100 ശതമാനം സീററിലും തങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുമെന്ന് ആവശ്യമുയർത്തിയിരിക്കയാണ്. ഒരു കാരണവശാലും ഇത് അനുവദിക്കാൻ പാടില്ല.

(30) (1) വകുപ്പുപ്രകാരമുള്ള അവകാശങ്ങൾക്ക് അർത്ഥം ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഉടമകൾക്ക് യഥേഷ്ടം വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടം നടത്തുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നല്ല. അക്കാദമിക് നിലവാരം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, വിദ്യാർത്ഥി പ്രവേശനത്തിൽ സുതാര്യത ഉറപ്പുവരുത്താനും, മെറിററിന് പ്രഥമ പ്രാധാന്യം നിർബന്ധമാക്കുന്നത് (30) (1) വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ന്യൂനപക്ഷാവകാശങ്ങളെ ഒരു തരത്തിലും ഉല്ലംഘിക്കുന്നില്ല. ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ദൈനംദിന ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുന്നതിനും സമാന്തര അധികാരകേന്ദ്രമായി വർത്തിക്കുന്നതിനും സർക്കാർ തയ്യാറാകരുതെന്ന കോടതിവിധി അങ്ങേയററം ശരിയാണ്. എന്നാൽ, മെറിററ് നിർബന്ധമാക്കുന്നതിലും ഇഷ്ടമുള്ള ഫീസ് പിരിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടം നടത്തുന്നതിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും വ്യക്തമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്തത് ഗുരുതരമായ തെററാണ്. ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ അധ്യാപകരെയും പ്രിൻസിപ്പൽമാരെയും നിയമിക്കുന്നതിൽ അടിസ്ഥാന യോഗ്യത നിർണയിക്കുന്നതിലും ജീവനക്കാരുടെയും അധ്യാപകരുടെയുംമേൽ ശിക്ഷണനടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതിൽ നിന്ന് മാനേജ്മെന്റുകളെ തടഞ്ഞ് ജില്ലാ മജിസ്ട്രേട്ട് തലത്തിലുള്ള ന്യായാധിപന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ ട്രിബ്യൂണൽ സംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും സുപ്രീംകോടതി തയ്യാറായത് ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെ സാമൂഹ്യ നിയന്ത്രണത്തിനുകീഴിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ (30) (1) വകുപ്പ് തടസ്സമല്ല എന്നതിന്റെ വ്യക്തമായ തെളിവാണല്ലോ.

സാമ്പത്തികമായും സാമൂഹ്യമായും പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന ഇന്ത്യയിലെ ന്യൂനപക്ഷ പിന്നോക്ക സമുദായങ്ങളുടെ നേതാക്കളും സംഘടനകളും സാമൂഹ്യനീതിയും സാമൂഹ്യനിയന്ത്രണവും നിഷേധിക്കുന്ന സുപ്രീംകോടതി വിധി തങ്ങളുടെ താൽപര്യത്തെ ഹനിക്കുന്നതാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് പുരോഗമന പ്രസ്ഥാനങ്ങളോടൊപ്പം അണിനിരക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

(എസ്എഫ്ഐ അഖിലേന്ത്യാ പ്രസിഡണ്ടാണ് ലേഖകൻ)

മാതൃഭൂമി

ഫീസ് നിശ്ചയിക്കാൻ സർക്കാരിന് അവകാശമില്ല

കൊച്ചി: സുപ്രീംകോടതി വിധിയിൽ പ്രൊഫഷണൽ കോളജുകളിൽ മാനേജ്മെന്റ് സീറ്റെന്നും, ഫ്രീസീറ്റെന്നും വകതിരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഫീസ് എന്തായിരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കാൻ അതതു മാനേജുമെന്റുകൾക്ക് മാത്രമാണധികാരമെന്നും സ്വാശ്രയ പ്രൊഫഷണൽ കോളജുകളുടെ മാനേജ്മെന്റ് അസോസിയേഷൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡന്റ് ഡോ. ജി.പി.സി.നായർ അദ്ധ്യക്ഷനായി.

28-ാം തീയതിക്കകം മാനേജ്മെന്റുകൾ ഫീസ് നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കണമെന്ന സർക്കാർ ഉത്തരവ് സുപ്രീംകോടതി വിധിയെ മറികടക്കലാണ്. ഗവൺമെന്റിന്റെ അധികാരത്തെ ചോദ്യംചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും സുപ്രീംകോടതി ഉത്തരവിനു വിരുദ്ധമായ സർക്കാർ നിലപാട് യാതൊരു കാരണവശാലും അംഗീകരിക്കാനാവില്ലെന്ന് മാനേജർമാരുടെ അസോസിയേഷൻ വ്യക്തമാക്കി.

മലയാള മനോരമ

'ന്യൂനപക്ഷാവകാശങ്ങൾ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കാൻ അനുവദിക്കില്ല'

ചങ്ങനാശേരി: ഭരണഘടന അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതും സുപ്രീം കോടതി ആവർത്തിച്ച് ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ന്യൂനപക്ഷാവകാശങ്ങൾ പരിമിതപ്പെടുത്താൻ ആരെയും അനുവദിക്കുകയില്ലെന്ന് ഇന്റർ ചർച്ച് കൗൺസിൽ ഫോർ എജ്യുക്കേഷൻ ജനറൽ ബോഡിയോഗം പ്രഖ്യാപിച്ചു. സുപ്രീംകോടതി വിധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വാശ്രയ പ്രഫഷനൽ കോളജുകളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രവേശനം നൂറുശതമാനവും മാനേജ്മെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കെ, സർക്കാർ അത് 50% ആയി നിയന്ത്രിക്കുന്നത് സുപ്രീംകോടതി വിധിയെ ധിക്കരിക്കലാണ്.

പുതുതായി ആരംഭിച്ച മെഡിക്കൽ കോളജുകളിലും നഴ്സിങ് കോളജുകളിലും പ്രവേശനം ഏതാണ്ടു പൂർത്തിയായിരിക്കെ 50% സീറ്റുകളിൽ സർക്കാരിന്റെ ലിസ്റ്റിൽനിന്നു പ്രവേശനം നടത്തണമെന്ന നിലപാടിൽ നിന്നു സർക്കാർ പിന്തിരിയണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇന്റർ ചർച്ച് കൗൺസിൽ ചെയർമാൻ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ജോസഫ് പൗവത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ഇന്റർ ചർച്ച് കൗൺസിൽ അംഗങ്ങളെ കൂടാതെ എൻജിനീയറിങ്, മെഡിക്കൽ ,നഴ്സിങ് കോളജ് മാനേജർമാരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

THE HINDU

MINORITY EDUCATIONAL RIGHTS

THE SUPREME COURT appears to have struck a delicate balance in the minority educational institutions case by adopting a position aimed at harmonising constitutionally-sanctioned special minority rights, on the one hand, with the constitutional guarantee of non-discrimination on the other. While upholding the minority community's untrammelled right to establish and administer unaided educational institutions, the Court ruled that those institutions which received state aid could be subject to Government rules and regulations. The 11-judge Constitution Bench, which was hearing a batch of over 200 petitions, has delivered a complex and multifaceted judgement which (as anticipated) has laid down the definitions and redefined the scope of many of the provisions that relate to educational institutions and the manner in which they are set up and governed. The significance and the wideranging implications of the case were evident when the Court, at the time of reserving its verdict, had formulated 11 questions for its consideration. These included broad questions such as those about the meaning of the expression "minorities" in the context of Article 30 of the Constitution and also many specific ones which, when read together, had a direct bearing on the manner in which educational institutions are governed. Not every one of the 11 questions has been addressed (with the Court declining to answer a couple) but the overall judgement should help to clarify the doubts about the exact rights and privileges of minority educational institutions in the country.

The judgement insulated unaided minority educational institutions from possible interference from the relevant university or Government by making it clear that the latter is forbidden from meddling with the affairs of the former. The only concessions made are for the sake of transparency and excellence, with the Court demanding that such

institutions are governed in an open manner and that they give merit due primacy in admission policy. While minority educational institutions that avail of Government aid do not lose their stamp or character, they come under the purview of state regulation. Such institutions are also obliged to admit a certain percentage of non-minority students in order to comply with the guarantee in Article 29 (2), which states that a citizen shall not be denied admission to state aided educational institutions on the grounds of religion, race, caste or language. As for the percentage of non-minority students to be admitted in such institutions, the Court has left the issue open, permitting the relevant university or Government to decide this matter.

Those who hold the view that minority educational rights are absolute and are against any external regulation over state-aided educational institutions over state-aided educational institutions might be unhappy with the order. But it is important to recognise that, when read as a whole, the judgement upholds the rights of minorities to establish and run educational institutions even as it subjects those institutions falling under a certain category to additional state control. The judgement also overturns two previous Supreme Court verdicts that dealt with capitation fees in professional colleges and management quotas for student admissions. With respect to the former, the Court has lifted the regulation on fees to be charged by unaided institutions with the proviso that there should not be "profiteering". Given the pragmatic difficulty in distinguishing between "profiteering/capitation" and between generating a "reasonable surplus to augment facilities", it is possible that the Court's ruling will only encourage free professional colleges to charge whatever fees students are willing to pay. As for the decision to set aside 50 percent of the seats of state-aided minority institutions to the management's discretion, the Court has affirmed the principle but left the exact percentage to be set aside to be calculated by keeping various factors in mind. The verdict gives State Governments the discretion on how to deal with aided minority educational institutions and it remains to be seen how they frame policies with respect to the judgement which is now the final judicial word on this sensitive subject.

AKPCTA flays verdict on minority institutions

By our staff reporter

KOCHI, DEC 9. The State council of the All Kerala Private College Teachers Association (AKPCTA) has criticised the Supreme Court verdict on minority educational institutions.

The overruling of the scheme of admission and payment of fees made in the Unnikrishnan judgement will upset both the equality and excellence in education, Thomas Joseph, President, AKPCTA, said in a statement here on Sunday.

Mr. Joseph said the scrapping of free seats would curtail access to professional education. The freedom given to the management to fix fees, taking into account the need for expansion and augmentation of facilities, will only bring back the illegal system of capitation fee. The right to conduct entrance examination by individual colleges would make merit-based admission a 'farce'. The apex court has given greater importance to enterpreneurial rights of educational agencies without considering the right to educational opportunities of the citizens.

Mr. Joseph said Governments are likely to misuse discretionary powers granted to them for ensuring excellence in education. The decision of the State Government to enhance management quota from 15 to 50 percent pointed to this direction.

The council, which met here on Sunday, observed that the Supreme Court directive to identify religious minorities State-wise on the analogy of linguistic minorities would curtail existing rights of minorities. Minority rights will also be kept under suspended animation till the details are worked out by a regular Bench.

The council demanded that the Government scrap its policy of expanding the unaided sector in the wake of the Supreme Court judgement. The AKPCTA sought that the unaided courses-sanctioned in aided colleges be converted into aided courses as there is no provision for a mix of aided and unaided streams in the Supreme Court judgement.

The association will organise a colloquium on 'Higher Education' in January to create awareness about the fallout of the Supreme Court judgement.

Experts in this field will participate in the programme. Seventeen booklets on the model curriculum in semester pattern evolved by the academic committee of the association for undergraduate subjects will be released at the colloquium.

Mr. Joseph presided over the meeting. A. Prathapa Chandran Nair, general secretary, presented the report.

The need to protect and strengthen public funded education system......

SURYAKANT SHAH, *Life Member - AIFUCTO,*

Representing South Gujarat College & University Teachers' Association, Surat.

In spite of the fact that Government has never spent six per cent of gross domestic product for education, it has started resigning from education. Naturally, under the blessings of Politicians mainly in power, private enterprise has started entering this field with BANG. In our South Gujarat University area 60 Government or aided colleges have been established since independence. Six of them have been established even before independence. Our University took decision in 1999 that it would allow private enterprise to enter on self-finance basis. Within 3 years 62 institutes have been established. Even while preparing this article, I have come to know that other new 5 institutes are being established: 3 out of these 5 will start functioning for the academic year 2002-03, first term of which is over. This much high birth rate has made almost all these institutes weak and sick since their birth. High birth rate leads to high death rate. One of the institutes has already been closed. These easy entry and exit have resulted into waste of financial and other resources. The employees were left to their fate. Students are wondering how to pursue their studies. With the help of modern marketing methods, this or that course is made to be attractive purely from the students' future earning point of view. A craze for particular course is created. With the initiation of privatisation BBA craze was created. It has lost its charm today. Now IT horse is whipped. This leads to such a situation that when a student enters the labour market he has to face the bleak prospects. The old B.coms or B.As are seemed to be better placed. Most of the new private self financed academic institutes in South Gujarat are under the Control (rather ownership) of B.J.P. or its sister groups like R.S.S. or Bajrang Dal people. Sheer Political patronage and nepotism have been the prime considerations for granting affiliations to this type of institutes. In these institutes secularism has no place but religion and its rituals get the prime importance. Public funded institutes nourish the basic principles of constitution whereas the private institutions destroy them.

We tried to collect the information pertaining to academic activities, fees charged, heads of the institutes, human resources and aminities. We sent our representatives but we could get some information and that is too only from 25 institutes out of 62 and after 3 months! One of them is Municipality run institute. Second is run

by South Gujarat University itself. University itself runs a dozen of self-financed courses. Only one depeartment has given the information. Yet, this self-reliant course is run by the University. So, these two institutes have been excluded from our study. Naturally, this study is based on the information of 23 institutes. As we could get information out of 62 and that is too after 3 months. one can conclude that the private self-reliant academic institutes are run in a very secretive way. There is no transperency. Almost all institutes have their own iron curtains. Whatever the information we could fetch, certain conclusions can be drawn.

(1) Head of the Institute:

In most of the institutes the Head is known as a director. Their information is as under.

Table - 1

Information of Directors of Private Self-Financed Institutes of South Gujarat

Particulars	As per rule	Not as per rule	Total
Status	7	16	23
Experience	21	02	23
Age	14	09	23

Table 1 clearly states that the captains of these institutes have been appointed with scant regard to rule. Out of 23 institutes only 7 have been awarded status according to rule. It means that only 7 persons are real directors in the eyes of law. However, out of these 7 persons 4 are retired persons. So, only 3 have been appointed strictly according to rule. Out of 16 who have not been appointed according to rule 8 are honarary and 8 are in charge. Honorary directors are either working elsewhere in the non-academic institutes or are working as principals/lecturers in other aided academic institutes. This is not only blatant breach of rule but also a vivid example of divided loyalty of the captain of institute himself. As retired persons have been appointed as directors, they could fulfil the academic qualifications. So, the picture with regard to qualifications is seemed to be statisfactory. Yet, two directors are not having adequate qualifications. Experience as lecturers for 10 years is one of the requirements to become director. 11 persons do not fulfil this requirement. Actually, there are 20 directors to run 23 institutes as each of 3 directors is running two institutes! On the other side, 5 directors are such who on one side run self-reliant institutes and on the other side run aided institutes also. Actually, they are full time principals of aided colleges. Out of 20 directors, 9 persons are above above the age of 62, as the retirement age in Gujarat is 62. So, the whole picture of directorship of private self-reliant institutes in South Gujarat is very disappointing. These persons cannot lead their institutes even for achieving minimum academic standards.

Looking to the form of organisation of these institutes the secretive element is further confirmed. These 23 institutes are owned and organised by 16 organisations, 15 of which are of Trust form and only one is of Society form. It is a well known fact that even the competent authority of trusts viz. Charity commissioner cannot extract the true information from trustees. Hence, manipulation of accounts and pocketing the money are very much easy in the trust form or organisation. In these institutes which were run before 1999 only on grant, the trustees were unknown persons to the employees and students. In post-1999 times the frequent visits of trustees and their aides and keen interest taken by them especially in financial matters, now even the first year students know who the trustees are. They also know that trustees are the centres of authority and not the directors. In a number of institutes the students have to meet the trustees while paying fees and so called 'donations', the receipts of which many a time are rare to get.

2. Education adores the last seat

The Leadership of the head of the institute decides the place of education in an academic institute. We have seen the dismal picture of the directorship. We have seen that 20 directors are running 23 institutes because each of 3 directors is running more that one institute. These 23

institutes are running 35 courses for 16 types of degrees. So, even in one institute more than one course is run and only one director is running that institute.

Out of these 23 institutes 2 are degree Engineering Colleges offering 8 courses. One of these two colleges has not provided information of staff and students. Another has provided them stating that it has appointed staff according to A.I.T.E.C. norms. Both of them have enrolled students from centralised system.

One of the institutes is for B.Pharm Degree. It is having only 5 full time teachers. 10 teachers are part-timers. After giving them full work-load what will happen to remaining work-load is not stated. They have enrolled 60 students at first year in the year 2002.

4 different medical technology diploma and degree courses are run by 5 institutes with only 7 full time and 3 part time teachers. They have enrolled 200 students at first year in the year 2002.

Other five degree and diploma courses under science faculty are conducted by 7 institutes having 16 full time and 3 part time teachers with the intake of 280 students at first year in 2002.

For other four degree courses conducted by institutes Table - 2 gives the information. Total of the institutes is 20 but as one institute runs more than one course the actual number is 10.

rally, existing staff cannot complete the assigned work. So, institutes are hiring persons working on per lecture remuneration basis. In many cases these persons do not fulfil the minimum academic requirements. Reservation policy has not been implemented. Thus, the whole system of private self reliant education is run with only one intention of minting money. Education has the last seat in this system. In this situation public funded education should be protected and further developed at any cost.

No. 1 Friend : Finance of private self reliant institutes

In one of its judgements Supreme Court ordered State and its bodies to see that 50 per cent of the seats of self-financed institutes are reserved for free seats. 'Free-seats' means that the fees to be charged equal to the fees charged by the Government or aided institutions to their students. Remaining 50 per cent seats should be allotted to those students who can pay higher fees. Higher fees means to divide the total cost minus amount collected through free seats of the course by the number of higher fee seats. Of course, while calculating the cost, the income from N.R.I. should be deducted and revenue burden of capital costs is to be added. Gujarat Government had no more value of this judgement than the price of paper on which it is written.

Table - 2

Information of B.B.A., M.B.A., M.C.A. and B.Com. courses in South Gujarat for the year 2002.

Name of the Courses	No. of institutes conducting the course	Teaching Staff			Non Teaching staff			Students admitted
		FT	PT	Total	FT	P.T.	Total	
BBA	4	19	6	25	4	2	06	338↓
BCA	9	24	21	45	7	9	16	526↓
B.Com.	5	12	10	22	3	3	06	746↓
M.B.A.	2	18	6	24	4	3	07	120

Note: (1) ↓Suggests decreasing number
(2) The students enrolled are for the first year of the course.

This table and other information given above clearly states that teacher - student ratio is very much poor. The number of students enrolled is for the first year only. The higher standard students are also catered by the same staff. Naturally...

ten. So, it has authenticiated the loot of poor students by recommending very much higher fees than those in Government and aided colleges on so-called free seats. No formulae for higher fees was formulated. Supreme Court also ordered

to give admission on merit basis and to take due care of reservation policy. This order was observed mostly in breach. South Gujarat University has gone one more step ahead in this loot. It has suggested the maximum fees on so called free seats, higher fee seats and NRI seats. This can be elucidated by one example. In BBA course, University recommended Rs.5000/- for free seats and Rs.12,500/- for higher fee seats per year as maximum. It resulted into such a queer situation that while working on demand and supply situation one institute charged Rs.5000/- and other Rs.3770/- on free seats. The same has happened with higher fees. So, while giving admission director and trustees on one side and students on other side are bargaining the rates. Fees have become nominal head because under other heads like campus development, and amenities much amount can be collected from students. Trustees have to watch that the directors do not pocket money while charging his own fees. So, they remain present in the premises of institutes during the season of admission. It is interesting to note that lower fees charged by the engineering college is Rs.4500/- per year whereas for BCA it is Rs.7000/- plus many other heads. For studying for B.E. students have to pay Rs.40,000/- per year higher fees whereas for B.P.T. he has to pay Rs.60,000/-. As admission and fees are directly controlled by the Government Engineering-self financed college have to observe supreme court ruling, whereas in other courses only anarchy prevails.

As finance is number one friend of the managers of these institutes, and as the University and State Government want to see that political patronage casteism and nepotism flourish under the quise of self reliant courses most of the amenities and major part of the infra-structure created with the help of grants given to aided institutes are being used by these institutes. It is funny that the donors gave donations to these shops.

Most of the receipts from donations has become the income of these institutes because they have not spent that amount for capital work and they are using the amenities and infrastructure of aided institutes.

So, whatever the information which I could collect, it clearly states that the alternative offered by the Government for public funded education is worth discarding. Government cannot escape from its responsibilities by throwing our young students to the exploiters. It has to strengthen the public funded education. It has to see that the farce of self reliant private educational institutes should be discontinued immediately. ■

പോളിമർ സയൻസിലെ ഗവേഷണ നേട്ടങ്ങൾക്കുള്ള അംഗീകാരമായി ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഇന്റർനാഷണൽ ബയോഗ്രഫിക്കൽ സെന്ററും അമേരിക്കയിലെ മാർക്വിസ് ഫൗണ്ടേഷനും സൈറ്റേഷൻ നൽകി ആദരിച്ച ഡോ.സണ്ണികുര്യാക്കോസ്, പാലാ സെന്റ് തോമസ് കോളജ് കെമിസ്ട്രി അധ്യാപകനായ സണ്ണി ഇപ്പോൾ ഒരു വർഷത്തെ അവധിയിൽ ജർമ്മനിയിലെ Johannes-Gutenberg യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ Post - doctoral ഗവേഷണം നടത്തുകയാണ്.

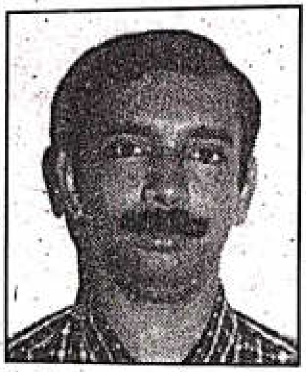

കൊച്ചിയിൽ നടന്ന അന്തർദ്ദേശീയ ആയുർവേദ കോൺഗ്രസ്സിൽ ഔഷധസസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രബന്ധം അവതരിപ്പിച്ച തേവര സേക്രഡ്ഹാർട്ട് കോളജിലെ ബോട്ടണി അധ്യാപകൻ ശ്രീ. ജേക്കബ് വർഗീസ്.

Institution of Engineers India ഈ വർഷത്തെ Subject അവാർഡ് (Production Engg divison medal) പാലക്കാട് എൻ.എസ്.എസ് എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളജിലെ മെക്കാനിക്കൽ എഞ്ചിനീയറിംഗ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ, ഡോ., എ.എസ്.വരദരാജന് ലഭിച്ചു."Influence of cutting fluid composition and delivery variables of performace in hard turning using minimal fluid in pulsed jet form" എന്ന പേപ്പറിനാണ് അവാർഡ് ലഭിച്ചത്.

World Federation of Teacher's Union (FISE) XV Statutory Conference

New Delhi, December 13 to 15, 2002.

NEW DELHI DECLARATION OF FISE

Delegates representing organisations from 16 countries met in New Delhi for three days from 13th to 15th December 2002 at the 15th Statutory Conference of FISE. The Conference reviewed the condition of international teacher's movement in the background of new geo-political situation emerging in the context of anti-working people policies of neo-liberalism and capitalistic imperialist globalisation.

The Conference unanimously Resolves and....

1) Calls upon teachers of the world strengthen the hands of FISE, the first International Union of Teachers.

2) Calls upon Education International and World Confederation of Teachers to respond positively enabling evolution of common position on all issues pertaining to the concern of education and educational workers.

3) Express concern at the growing threat of war posed by US-UK lobby against Iraq on unfounded charges of possession of weapons of mass destruction even by passing UN resolution. Expresses grave concern at the carnage of the Palestinians being done by the militarist Israel and demands restoration of the whole land which rightfully belongs to Palestine so that the nation gets its due on the Altas of the world. Similarly, the Turkish occupation of half of Cyprus be vacated and returned to Cyprus.

4) Notes with dismay the increasing disparities, big gaps in GNP growth rate of nations due to exploitative WTO regime, the poor nations are becoming poorer and the rich richer. Mass poverty, illiteracy, unemployment are indices that must compel the whole world to sit up and do something concrete.

5) Decries the reckless policies of liberalisation, privatisation, globalisation (LPG), instead calls for people-centred globalisation to solve the unending problems of the millions of the underprivileged.

6) Strongly calls for a total reversal of the widespread governmental policies of weakening the public-funded education system from primary to the university level as privatisation

Dr. I Prasad (General Secretary, AKGCT), R. Rajagopal (Treasurer, KSTA), Alexander Zarikov (General Secretary, WFTU), Thomas Joseph (President, AKPCTA), Soni Komath (Vice President, KSTA), P.R. Vargheese (President, KSTA)

has led to commercialisation, elitism through denial of empowerment through education to the vast sections of the people the world over.

7) Notes with grave concern the WTO engineered GATS which brutally, unjustly commands the developing nations to withdraw all governmental investments in R&D sector, secondary and post-secondary education. It will have a deleterious impact on the indigenous education system and research. This coercive instrument will wreck democracy, freedom and sovereignty of nations.

8) Draws attention to the decisions of the central government and state governments in India and other countries withdrawing from higher education, causing acute hardships to educators, staff, students and the people. Cuts in grants to aided institutions, contractualisation of employment, reduction in jobs and other negative steps need total reversal.

9) Decries the increasing trend the world over by the conservative governments coercively changing the secular, democratic, scientific content of the academic syllabuses which will result into deadly obscurantism, communalism and thus create more conflicts and social divisions.

10) Express concern at the judicial view that higher education is a private good and that user must pay since all this is in violation of the UNESCO Declarations of 1995 and 1998 to which India is signatory, this view encourages unscrupulous profiteers; resolves to undertake all steps including legal one for the reversal of this wrong direction.

11) Calls upon all the governments to invest

at least 10% of their respective GNP in education.

12) Calls upon all the nations and societies to strengthen gender-equality, full education of the girl child, empowerment of women.

13) Expresses serious concern at the degradation of healthy environment and ecology, dangers to the ozone layer and calls upon the peoples and governments to take effective steps to contain these crises

14) Calls upon all the working people, women, children, students, youths and their unions to come together and build up strong resistance to the capitalist imperialist globalisation through seminars, public meetings, rallies, published material and other steps so as to create widespread awareness for people - centered globalisation and thus compel the governments as well as the WTO to duly modify their policies.

The 15th Statutory Conference of FISE unanimously elected the following Office-bearers and **Members of Committees:**

President-	Mr. Lesturge Airyawansa (Sri Lanka)
General Secretary	Mr. Mrinmoy Bhattacharya (India)
Vice-Presidents	Dr. M.Akharuzzaman (Bangladesh) Mr. Abani Boral (India) Mr. Tushar Panchanan (India)
Secretaries	Mr. Daniel Monteaux (France) Mr. Dimitry Agarvnikis (Greece) Mr. Antaye Kebede (Ethiopia) Mr. Anil Bhattacharya (India) Mr. Khurshid Alam Chaudhary (Bangladesh) Mr. Carlos Poblete Avila (Chile)
Members of Administrative Committee	Mr. Anil Kumar Das (Nepal) Mr. Dahanayaka (Sri Lanka) Mr. P.C.Chakrovarthy (Bangladesh) Dr. Nikhil Desai (India)
Auditing Committee	Mr. D.Rami Reddy (India) Ms. Mousumi Raha (India) (to be filled) (Bangladesh)
Chief Editor Teachers of the World	Dr. K.K.Thekadath (India)

Dr. V.K. Tewari
National Secretary, AIFUCTO
Convenor, Media Committee, 15th FISE conference

UGC Cracks whip on distance education franchises

Pallavi Majumdar
Times News Network

New Delhi: They are "commericalVentures" not "study centres".

Perturbed at the rising number of universities offering "Distance mode" courses through "franchises", the Distance Education Council and the University Grants Commission (UGC) have decided to crack the whip on them.

The franchisee, in most cases, is a private enterprise which has got nothing to do with the university.

In the name of "collaboration", the universities are just entering into money-making deals, the apex bodies of higher education feel. While in some cases, it is the franchisee which conducts the examination, in other cases, the universities claim to conduct it themselves.

"We are not against banning of private enterprises. But if a university wants to collaborate with one, then they should seek

the permission of the UGC", said Indira Gandhi National Open Univerisy (IGNOU) pro vice-chancellor S.C. Garg.

The distan e education council is headed by the IGNOU vice-chancellor.

In a joint letter that UGC and DEC propose to send to universities across the country, they have laid down several conditions.

The universities also need to inform DEC which shall assess the resources and the state of the infrastructure of the franchises, Garg added.

The letter cites a warning as well. "In case the universities continue flouting this regulation, then the degrees given by them will not be recognised," Grag said.

The universities are offering courses ranging from B.Sc Internet Sciences, B.Sc in Information Systems and Bachelors in Computer Application and Management.

M.Sc in Information Technology, software, Masters in e-commerce and a wide array of post-graduate deplomas are also on offer.

A large number of the courses on offer are technical in nature.

Last year, the All India Council for Technical Education too, had taken cognizance of the "wide-spread menance of franchising" and written to identified state technical universities to stop the practice.

"These universities were set up to be able to affiliate technical institutes in the area and ensure academic standards", said an official.

"There is an absolute moratorium on offering technical education through distance mode", the official added.

Interestingly, the UGC had last year too written letters to identified universities.

The commission had, in its letter, stressed that universities can be conduct courses through its own department, its constituent colleges and/or through its affiliated institutions.

The list of errant universities prepared by the UGC last year had included Kurukshetra University; Punjab University, Chandigarh; Chennai University and Pondicherry University.

Indraprastha University; Punjab Technical University; Punjabi University, Patiala; Sikkim Manipal University; Guru Jambeshwar University, Hissar and Utkal University, Bhubaneswar also featured on the list of errant universities.

The Times of India, New Delhi

സൗഭാഗ്യ

ഫൂട്ട്‌വേർ

മേഫേർ പ്ലാസ

ലോഗൻസ് റോഡ്, തലശ്ശേരി

Bata WOODLAND lotto LIBERTY M'ESCOS GAITONDE

പ്രൈവററ് കോളജധ്യാപക പ്രസ്ഥാനം കേരളത്തിൽ

ഒടുവിൽ പിരിച്ചുവിടൽ

പ്രൊഫ: വി.എൻ.മുരളി
മുൻ ജനറൽസെക്രട്ടറി, എ.കെ.പി.സി.ടി.എ

കേരളത്തിൽ അമ്പതുവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് സർവ്വസാധാരണമായി പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന വാക്കുകളാണ് 'തമ്പ്രാൻ' 'അടിയൻ' തുടങ്ങിയവ. ഈ വാക്കുകൾ ഇന്നെവിടെ? എങ്ങനെയാണ് 'തമ്പ്രാനും' 'അടിയനും' മൺമറഞ്ഞത്? നീണ്ടുനിന്ന സാമൂഹ്യപരിഷ്കരണപ്പോരാട്ടങ്ങളുടേയും കർഷക-കർഷകത്തൊഴിലാളി സമരങ്ങളുടേയും ഫലമായിട്ട് സമൂഹത്തിൽ മാററം വന്നപ്പോഴാണ് ഈ വാക്കുകൾ പോയി മറഞ്ഞത്. കർഷകത്തൊഴിലാളികൾ അന്നുയർത്തിയ ഒരു മുദ്രാവാക്യമുണ്ട്:

"പാളേൽ കഞ്ഞി കുടിക്കില്ല
തമ്പ്രാനെന്നു വിളിക്കില്ല"
ഇതുകേട്ട് ജന്മിമാർ ആക്രോശിച്ചു:
"പാളേൽ കഞ്ഞികുടിപ്പിക്കും
തമ്പ്രാനെന്നു വിളിപ്പിക്കും"

ഈ ഏററുമുട്ടലിൽ ജന്മിത്തം ദയനീയമായി തകർന്നു വീണു. ഇന്ത്യയ്ക്കാകെ മാതൃകയായ ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമം ഇടതുപക്ഷ സർക്കാർ പാസ്സാക്കി. അതോടെ വമ്പിച്ച മാററം കേരളീയ ജീവിതത്തിലുണ്ടായി. ജന്മിത്തത്തിന്റെ ജീർണ്ണതകൾ ഒന്നൊന്നായി അപ്രത്യക്ഷമാവാൻ തുടങ്ങി. ഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങളിലും മാററം വന്നു. ആധിപത്യത്തിന്റേയും അധികാരത്തിന്റേയും രൂപമായ 'ഭാഷ' മാറിമറിഞ്ഞപ്പോൾ തമ്പ്രാൻ-അടിയൻ പ്രയോഗങ്ങൾ ഇല്ലാതായി.

സെന്റ് തോമസ് കോളജ് മാനേജ്മെന്റ് എം.പി.പോളിനോടു പറഞ്ഞത് "The tone of your letter is very much to be regretted" എന്നാണ്. തമ്പ്രാക്കന്മാരുടെ മറെറാരു രൂപം! ജോലി ചെയ്തതിന് തരാമെന്നേററ കൂലി തരണമെന്നേ പോൾ ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ളൂ. അതും മാന്യമായ ഭാഷയിൽ. എന്നിട്ടും ഭാഷയുടെ പേരിൽ കുററപ്പെടുത്തുന്ന മാനേജ്മെന്റിന് പോൾ എഴുതി:

From
Mr.M.P.Paul, M.A., etc.
To
The Rt.Rev.Mgr.Mathew Edakolathur, etc.

Rt.Rev.Father,

In your letter of March 5, 1932, besides declaring a taboo on the subject-matter of retrenchment, you were pleased to observe that the tone of my letters 'is very much to be regretted'. Now, the tone of a composition, as distinct from its subject - matter, is, in my humble opinion, a topic for literary criticism rather than for an official memo. However, I do not wish to appear stubborn or truculent on a matter of words merely, when there are more serious things at stake. If, therefore, you will be so good as to point out the specific instances of indecorum or misuse of language, I shall even consider the necessity of withdrawing it.

I have the honour to be, etc.

26th March 1932. (Sd.) M.P.PAUL

ഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങളിലെ ഔചിത്യത്തെപ്പററി മലയാളികളെ പഠിപ്പിച്ച പോൾ അതിനുവിരുദ്ധമായി എങ്ങും ഭാഷ പ്രയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ പ്രയോഗിച്ചുവെന്ന് മാനേജ്മെന്റ് തെളിയിച്ചാൽ അത് പിൻവലിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നും അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു. അതിന് മാനേജ്മെന്റ് നൽകിയ മറുപടി ഇതായിരുന്നു:

St.Thomas' College,
Trichur, 28th March, 1932.

Dear Mr.Paul,

In reply to your letter of 26th instant I have to inform you that the management is not prepared to suggest words and phrases from your letters, so as to make them (as you say) 'topics for literary criticism'. You might go through all the letters you have written to the management and calmly consider whether they are couched in a form suited to official correspondence, - your last letter being no complete exception. The management's contention is that the general tone of all the letters is highly objectionable.

Yours truly,
(Sd.)
Manager.

ഒരു കത്തിലല്ല നിങ്ങളുടെ എല്ലാ കത്തുകളിലും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഷ ഞങ്ങൾക്ക് പിടിക്കുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞ് കുററത്തിന്റെ ഗൗരവം കൂട്ടിക്കാണിക്കാനും അതുവഴി പോളിനെ കുരുക്കാനുമാണ് തുടർന്ന് മാനേജ്മെന്റ് ശ്രമിച്ചത്. അധികാരത്തിന്റെ ശ്രേണി ബന്ധമനുസരിച്ചുവേണം ഭാഷ പ്രയോഗിക്കാനെന്ന ജന്മിത്ത കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ മറെറാരു പതിപ്പായിരുന്നു മാനേജ്മെന്റിന്റെ ഈ വാദം. ഭാഷയിലൂടെയുള്ള ഈ അടിമപ്പണി ഇന്നും കാണാനില്ലേ? തനിക്കവകാശപ്പെട്ട കാഷ്വൽ ലീവിനെഴുതുമ്പോൾ 'I beg' 'I humbly request' എന്നൊക്കെനട്ടെല്ലു വളച്ച് എഴുതുന്നവരല്ലേ കൂടുതലും! ഭാഷയിലെ അടിമത്തത്തിനെതിരേയുള്ള പോരാട്ടം ഇന്നും പ്രസക്തമാണെന്ന് ഇതെല്ലാം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

നിഷ്കളങ്കമായ ശൈലിയിലാണ് താൻ എഴുതിയതെന്നും അങ്ങനെ അല്ലെന്ന് തെളിയിക്കാൻ മാനേജ്മെന്റിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും പോൾ വീണ്ടും അവരെ അറിയിച്ചു. ഇതിനായി രണ്ടു കത്ത് അടുത്തടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം മാനേജ്മെന്റിനയച്ചു.

From
Mr.M.P.Paul, M.A. etc.

To
The Rt.Rev.Mgr. Mathew Edakolathur, etc.

Rt.Ref.Father,

With ref. to the allegation in your letter of 28th instant against the tone of my letters to the Management. I beg to state that, after going through all my letters to the management with due calmness, I am, in the absence of specific suggestions or citations unable to see how the tone of the said letters should be objectionable at all. May I not assume that the tone is innocent unless or until it is proved to be otherwise?

I have the honour to the, etc.,

(Sd.)
M.P.PAUL

29th, March, 1932.

From,
Mr.M.P.Paul, etc.

To
The Rt.Rev. Mgr.Mathew Edakolathur, etc.

Rt.Rev.Father,

Having considered once more the side-issue of 'tones' in all its bearings, I am persuaded that it will serve no useful purpose to allow it to preoccupy the mind to the exclusion of the more important subject-matter. If I have asserted my claim with more heat than is warranted by the circumstances of the case, I beg leave to tender my apology for the superfluous heat, merely remarking that I have all along meant no disrespect to you or your exalted office.

I have the honour to be, etc.,

(Sd.)
M.P.PAUL

1st April, 1932.

ശമ്പളം വെട്ടിക്കുറച്ചതാണ് പ്രശ്നമെന്നും, അത് മറച്ചുവച്ചിട്ട് ഭാഷാശൈലിയെപ്പററി പറയുന്നത് വ്യർത്ഥമാണെന്നും അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് തന്റെ അവകാശത്തെപ്പററി പറഞ്ഞപ്പോൾ അതിനുപയോഗിക്കേണ്ടതിലും കവിഞ്ഞ ഭാഷ ഉപയോഗിച്ചുവെന്ന് മാനേജുമെന്റിനു തോന്നുവെങ്കിൽ അക്കാര്യത്തിൽ മാപ്പു ചോദിക്കുന്നുവെന്നും മാന്യതയുടെ ഉയരങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പോൾ അറിയിച്ചു. അധ്യാപകന്റെ മഹത്വം, ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളുടെ വലിപ്പം ഇതെ

ല്ലാം തിരിച്ചറിഞ്ഞ ആളാണ് പോൾ. പ്രശ്നാധിഷ്ടിതമാണ് തന്റെ പോരാട്ടമെന്നും അത് അധികാരികളെ അവഹേളിക്കാനല്ലെന്നും അദ്ദേഹം ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ ഇതൊക്കെ ബധിരകർണ്ണങ്ങളിലാണ് ചെന്നു വീണത്.

മാനേജ്മെന്റിന്റെ സമീപനത്തിൽ ഇതൊന്നും യാതൊരയവും വരുത്തിയില്ല. അവരുടെ വാശി വർദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു. വെട്ടിക്കുറച്ച ശമ്പളം സ്വീകരിക്കാതിരുന്ന പോളിന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് അതവർ കൊടുത്തയച്ചു.

St.Thomas' College,
Trichur, 6-4-1932.

Dear Mr. Paul,

Sending per bearer Rs.117 (Rupees one hundred and seventeen) your pay for the month of March. Kindly acknowledge receipt of this amount.

(Sd.) J.Kallingal

Procurator
St.Thomas' College, Trichur.

130 രൂപ മാസശമ്പളം നൽകേണ്ട സ്ഥാനത്ത് കൊടുത്തയച്ചത് 117 രൂപ! ഈ പോരാട്ടം നിയമയുദ്ധത്തിലേക്ക് നീങ്ങുമെന്ന് പോൾ മുൻകൂട്ടി കണ്ടിരുന്നു. ആ മുൻകരുതലോടെയാണ് അദ്ദേഹം മാനേജുമെന്റിന് മറുപടിക്കത്തുകൾ എഴുതിയിരുന്നത്. കൊടുത്തയച്ച 117 രൂപ കൈപ്പററി എന്നേ അദ്ദേഹം എഴുതിയുള്ളു. ശമ്പളം കൈപ്പററി എന്നെഴുതിയില്ല.

Received from Father J.Kallingal the sum of Rs.117 (Rupees one hundred and seventeen) this day, the 6th of April, 1932.

(Sd.)
M.P.PAUL, M.A.
Asst.Lecturer in English.

എന്നിട്ടദ്ദേഹം മാനേജ്മെന്റിന് വിശദമായ കത്തയച്ചു. നിയമന സമയത്ത് ഉണ്ടാക്കിയ എഗ്രിമെന്റനുസരിച്ചുള്ള ശമ്പളം കിട്ടണം. അതിൽ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ല. ഇക്കാര്യം ഒരിക്കൽ കൂടി ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മറെറാരു കത്തും നൽകി:

From
Mr.M.P.Paul, M.A., etc.
To
The Rt. Rev.Mgr. Mathew Edakolathur, etc.

Rt.Rev.Father,

I have the honour to inform you that on the 6th of April, Rev.Fr. J.Kallingal, signing himself as the Procurator of the St.Thomas' College, sent me the sum of Rs.117 purporting to be my pay for March, 1932. In acknowledging receipt of the said sum. I did not find it ncecessary to point out to him that my pay for March 1932 is Rs.130, and not Rs.117, because I have had no official intimation that he is the Procurator of the College. In conformity with the claim I have already advanced, I have the honour to request that the balance of Rs.26 (Rupees twenty six only) due to me out of my pay for February and March be remitted to me without undue delay, whereupon I shall give you an acquittance for my full pay for the said months.

I have the honour to be, etc.,

(Sd.)
M.P.PAUL

11th April 1932.

East Fort Gate,
Trichur,
4th May 1932.

Rt.Rev.Father,

I have the honour to request that you will kindly send me on or before the 5th inst. the sum of Rs.156. (Rupees one hundred and fifty-six only), being the sum-total of my pay for April (Rs.130) and the balance due to me out of my pay for February and March (Rs.26)

I have the honour to be, etc.

(Sd.) M.P.Paul

To
The Rt.Rev.Mgr.Mathew Edakolathur, etc.

ഇത്രയുമായപ്പോഴേക്കും മാനേജ്മെന്റ് അവരുടെ അവസാന ആയുധം പുറത്തെടുത്തു. പോളിനെ പിരിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ടുള്ള നോട്ടീസ് അദ്ദേഹത്തിനു നൽകി:

St.Thomas' College,
Trichur, 5th May 1932.

Notice

Mr.M.P.Paul, M.A., is informed that the management has decided to terminate his service in the College staff from 15th June, 1932 and he is requested to take notice thereof. Please acknowledge receipt.

(Sd.) M.Edakolathur,
Manager

To
Mr.M.P.Paul, M.A.,
Asst.English Lecturer,
St.Thomas' College, Trichur.

(തുടരും)

CURRENT BOOKS THRISSUR

Round West, Thrissur 680 001
Ph:0487-335660, Fax:0487-335642

Publishers & Distributors for

Malayalam, English, Children's Literature, Fiction, Drama, Cinema, Journalism, Poetry, Philosophy, Psychology, Sociology, Politics, History, Economics, Commerce, Mathematics, Botany, Zoology, Chemistry, Physics, Medical Computer, Engineering, Law, Electronics, Mechanical, Civil, Chemical Engineering, Veterinary, Agriculture, Aquaculture, etc.

COSMO BOOKS

Round West, Thrissur 680 001. Ph:0487-335292
E-mail: cosmoboo@md3.vsnl.net.in

BRANCHES

Kozhikode
Rly. Station Link Road
Ph:0495-703487
Fax:0495-700049

Ernakulam
Press Club Road,
Ph:0484-353818

COSMO BOOKS

(SCHOOL DIVISION)
Room No.10/342 B-1, Taj Complex, PM Taj Road,
Kozhikode-673 001, Phone:724622.

വാർത്താമദ്ധ്യം

ചൈനീസ് പാർട്ടി കോൺഗ്രസിന് ഷീഷെയ്!

പ്രൊഫ. എം.എസ്. വസന്തകുമാർ

എസ്.എൻ. കോളജ് കൊല്ലം

2002 നവംബർ 8 മുതൽ 14 വരെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ചൈനയുടെ പതിനാറാം പാർട്ടി കോൺഗ്രസ് ബയ്ജിങ്ങിൽ നടന്നു. ശുഭോദർക്കമായി ഏകകണ്ഠമായ തീരുമാനങ്ങളെടുത്ത് ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ലോകതലത്തിൽ അതിന്റെ യശസ്സ് വർദ്ധിതമാക്കി.

66 ദശലക്ഷം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി അംഗങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് 2114 ഡെലിഗേററുകൾ പതിനാറാം കോൺഗ്രസിൽ പങ്കെടുത്തു. 1921 ൽ സ്ഥാപിതമായ ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി (സി പി സി) അങ്ങനെ അനുഭവതീഷ്ണമായ 81 സംവത്സരങ്ങളുടെ വിജയഭേരി മുഴക്കി.

1840 മുതൽ 1912 വരെയുള്ള കാലത്ത് ബ്രിട്ടൻ, ഫ്രാൻസ്, ജപ്പാൻ എന്നീ വിദേശശക്തികളുടെ ആക്രമണങ്ങൾ ചൈനയെ സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിൽ തളച്ചു. അങ്ങനെ വിദേശ മുതലാളിത്തം ചൈനയെ ബന്ധനത്തിലാഴ്ത്തി. നിലവിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന നാടുവാഴിത്തത്തിന്റെയും കർഷക ജന്മിവർഗത്തിന്റെയും കൊടും ക്രൂരതകൾ ചൈനയിലെ സാധാരണ ജനങ്ങളെ വശം കെടുത്തിയ കാലവും ആയിരുന്നു അത്. ഈ നശിച്ച വ്യവസ്ഥ തുടച്ചു നീക്കേണ്ട ചുമതല ചൈനയ്ക്ക് മുന്നിൽ ഉയർന്നു. 1919-ലെ 'മെയ് നാല് പ്രസ്ഥാനം' ഈ പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമായി. കരുത്തും ഉശിരുമുള്ള ചൈനീസ് തൊഴിലാളി വർഗത്തിന് ചൈനയ്ക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ പുതുജീവൻ നൽകാൻ കഴിയും എന്ന് 'മെയ് നാല് പ്രസ്ഥാനം' വിലയിരുത്തി. മാർക്സിസം-ലെനിനിസമാണ് അതിന് മാർഗമരുളുന്ന പ്രത്യയശാസ്ത്രരേഖ എന്നും കണ്ടെത്തി. അങ്ങനെ ചൈനീസ് തൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനം മാർക്സിസം - ലെനിനിസത്തെ ഇഴപിരിക്കാനാവാത്ത വിശ്വാസപ്രമാണമാക്കി.

തുടർന്ന് 1921 ജൂലായ് ഒന്നിന് ചൈനയിലെ വ്യവസായങ്ങളുടെയും തൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും സിരാകേന്ദ്രമായ ഷാങ്ഹായിൽ സി.പി.സിയുടെ ഒന്നാം പാർട്ടി കോൺഗ്രസ് ചേർന്നു. 1919 നും 1921നും ഇടയ്ക്കു വളർന്നുവന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗ്രൂപ്പുകൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത 12 പ്രതിനിധികൾ ആയിരുന്നു കോൺഗ്രസിൽ പങ്കെടുത്തത്. അന്ന് സി പി സിയുടെ അംഗസംഖ്യ കേവലം 50 മാത്രമായിരുന്നു. സി പി സി 16-ാം കോൺഗ്രസിൽ എത്തുമ്പോൾ 66 ദശലക്ഷം അംഗങ്ങളും 2114 പ്രതിനിധികളും മാത്രമല്ല, ദുഃസ്ഥിതിയും ദുരാവസ്ഥയും തുടച്ചു നീക്കപ്പെട്ട സധർമ്മനിഷ്ഠമായ സാമൂഹിക കാലാവസ്ഥയും സമ്പാദിച്ച്, ലോകത്തെ ഒന്നാംകിട സാമ്പത്തിക വളർച്ചാ നിരക്കുള്ള രാഷ്ട്രശക്തിയായും ചൈന വളർന്നിരിക്കുന്നു.

അത്ഭുതാവഹമായ ഈ വളർച്ച നിലനിർത്തുന്ന വിജയരഹസ്യ പ്രമാണങ്ങൾ 'ത്രീ റപ്രസന്റ്സ്' ആണ്. മൂന്ന് ധാരകൾ ആണ് ഇവ. മാർക്സിസം - ലെനിനിസം, മൗ സെ ദൊങ്ങ് ചിന്ത, ദെങ് സിയാവോ പിങ് സിദ്ധാദ്ധം. ഇതിൽ രണ്ടാമത്തേതിന്റെ കാരണഭൂതനായ വ്യക്തി മൗ സെ ദൊങ്, ഒന്നാം പാർട്ടി കോൺഗ്രസിൽ ഹുനാൻ സംസ്ഥാനത്തിലെ പ്ര

തിനിധിയായി പങ്കെടുത്തയാളാണ്. സൻയാത്സന്നിന്റെ കുമിന്താങ് പ്രസ്ഥാനവുമായുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചങ്ങാത്തവും, ജെങ് ദുസ്യുവിന്റെ പാർട്ടി നേതൃത്വവും അയാളുടെ അവസരവാദപരമായ നിലപാടും, അഞ്ചാം പാർട്ടികോൺഗ്രസിൽ മൗ സെ ദൊങ്ങിനെ ഒററപ്പെടുത്താനും വോട്ടവകാശം നിഷേധിക്കാനും ജെങ്ദുസ്യു തുനിഞ്ഞതും, കുമിന്താങ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃത്വം ജിയാങ് കൈഷക്കിന്റെ കൈകളിൽ ചെന്ന് ചേർന്നതും, ആറാം പാർട്ടി കോൺഗ്രസിൽ ജെങ് ദുസ്യ പുറത്താക്കപ്പെട്ടതുമെല്ലാം ചൈനീസ് പാർട്ടി ചരിത്രത്തിലെ ചില ആദ്യകാല ഏടുകൾ മാത്രം.

മൗ സെ ദൊങ്ങ് തത്വവും പ്രായോഗികതയും തുല്യ പ്രാധാന്യത്തോടെ കണ്ട ക്രാന്തദർശിയായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ സൈനികശാസ്ത്രം പഠിച്ച് സായുധസേനകളായി രൂപാന്തരം ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം സിദ്ധാന്തിച്ചത് മൗ ആയിരുന്നു. സമരത്തിന്റെ പ്രധാനരൂപം യുദ്ധവും സംഘടനയുടെ പ്രധാന രൂപം സൈന്യവും ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്. വിപ്ലവത്തിന്റെ ഒന്നാം ഘട്ടത്തെ ഒന്നാം വിപ്ലവാഭ്യന്തരയുദ്ധം (1921-27) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതും ആ കാഴ്ചപ്പാടിലായിരിക്കണം. ഒന്നാം വിപ്ലവ ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന്റെ പരാജയപാഠങ്ങൾ രണ്ടാം വിപ്ലവ ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന് (1927-36) ഊർജ്ജമാക്കാനുള്ള ധീഷണാശേഷിയും സിദ്ധാന്തശിൽപചാതുരിയും പ്രായോഗികശക്തിയും മൗസെദൊങ് കാട്ടി. 1934 ഒക്ടോബറിൽ 12500 കിലോമീററർ താണ്ടി 'ലോങ്മാർച്ച്' നയിച്ച് മൗ ഹിമാലയത്തിന്റെ വടക്ക് യനാൻ ഗുഹകളിൽ താവളമടിച്ച് ചുപ്പുസേനയെ പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചു. 1937-45 വരെ ഉള്ള കാലത്ത് ജപ്പാൻ ആക്രമണത്തെ ചെറുക്കാൻ കൈക്കൊണ്ട തത്വപര-പ്രയോഗപര നിലപാടുകളും, ജിയാങ് കൈഷക്കിന്റെ ചതിപ്രയോഗം ഉൾപ്പെടെയുള്ള സംഭവങ്ങളും മൗസെദൊങിന്റെ നേർബുദ്ധിയെന്ന സ്വർണ്ണത്തിൽ അടിച്ച അടികളായിരുന്നു. അത് കൂടുതൽ തെളിഞ്ഞും തിളങ്ങിയും മൂന്നാം ആഭ്യന്തരയുദ്ധം നയിക്കാൻ പരിപാകമായി.

തീഷ്ണയുദ്ധങ്ങളും, അനുബന്ധസംഭവപരമ്പരകളുമാണ് ഒടുവിൽ 1949 ഒക്ടോബർ ഒന്നിന് ചൈനീസ് ജനകീയ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ സംസ്ഥാപനത്തിലേക്ക് നയിച്ചത്. പുതിയ ഭരണത്തിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിച്ചത് പാർട്ടി ചെയർമാൻ മൗസെദൊങ് തന്നെയായിരുന്നു. ലുഷാവ് ക്വി ചൈനീസ് പ്രസിഡന്റായി. ഉചൈനയുടെ വിദേശബന്ധങ്ങൾ പുതുശോഭയാർന്നു. വ്യവസായവും കൃഷിയും അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു. സർവ്വനിലയിലും സാമ്പത്തിക അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടായി.

ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തിന്റെ പ്രേരകശക്തി റഷ്യയിലെ ഒക്ടോബർ വിപ്ലവമായിരുന്നു. മൗസെദൊങ്ങിന്റെ വിപ്ളവ വിജയത്തിന് പിന്നിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഇന്റർനാഷണലിന്റെയും റഷ്യൻ അമരക്കാരൻ സ്റ്റാലിന്റെയും ഒത്താശ ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്റ്റാലിൻ ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "18 ഉം 19 ഉം നൂററാണ്ടിലെ വിപ്ലവങ്ങൾ നിരായുധമോ അൽപായുധമോ ആയി നടന്നവ ആയിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ലഹളകൾ മാത്രമായി ആരംഭിച്ചവ ആയിരുന്നു അവ. പിന്നീട് പ്രതിലോമ ഭരണസൈന്യങ്ങളുമായി ജനങ്ങൾ ഏററുമുട്ടി. ആ സൈന്യങ്ങളെ ഛിന്നഭിന്നമാക്കുവാനോ, ഭാഗികമായി അവരുടെ കൂറ് നേടുവാനോ ശ്രമിച്ച ചരിത്രവുമുണ്ട്. 1905 ൽ റഷ്യയിൽ നടന്നത് അതായിരുന്നു. പക്ഷെ ചൈനയിൽ ജനത ഒന്നടങ്കം സായുധസേനയായി മാറിത്തീരുകയാണ് ഉണ്ടായത്".

വിപ്ലവത്തിന് ശേഷവും മൗസെദൊങ് താത്വിക വിശകലനങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും കൊണ്ട് തന്റെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സാമ്രാജ്യത്തെയും ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെയും പുഷ്ടമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അത് ചൈനയെയും അവിടുത്തെ പാർട്ടിയെയും സമ്പന്നമാക്കി.

'ത്രീ റെപ്രസന്റ്സ്' എന്നത് ഇന്നത്തെ ചൈനയുടെ ത്രിമാർഗരേഖയാണ്. ഒന്നാമത്തെ മാർഗം മാർക്സിസം - ലെനിനിസം ആണ്. അത് 1919-ൽ മെയ്നാല് പ്രസ്ഥാനം മുതൽ അവലംബിതമായതാണ്. രണ്ടാമത്തെ മാർഗം മൗസെദൊങിന്റെ ചിന്തയാണ്. മൗവിന്റെ നേതൃത്വം അനിഷേധ്യമായതു മുതൽ ചൈന അതും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തെ മാർഗം ദെങ് സിയാ പിങ് സിദ്ധാന്തവും. ഒന്നാം മാർഗത്തെ ചൈനയുടെ സവിശേഷ സാഹചര്യത്തിൽ ധൈഷണികമായും പ്രായോഗികമായും രൂപാന്തരീകരിച്ചതാണ് രണ്ടാമത്തെ മാർഗം. ആധുനിക ചൈനയുടെ പുതുപുത്തൻ സാദ്ധ്യതകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒന്നാം മാർഗവും രണ്ടാം മാർഗവും മുൻനിർത്തി ദെങ്സിയാവോ പിങ് മെനഞ്ഞതാണ് മൂന്നാമത്തെ മാർഗം. അങ്ങനെ വിശുദ്ധമായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാരമ്പര്യത്തെ തെല്ലുപോലും നിഷേധിക്കാതെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം പ്രയോഗിച്ച് മുന്നേറുന്ന കഥയാണ് ചൈനയ്ക്ക് പറയാനുള്ളത്.

മൗസെദൊങിന്റെ മരണത്തെ തുടർന്ന് മൗവിന്റെ ഭാര്യ ഉൾപ്പെട്ട നാൽവർ സംഘത്തിന്റെ അട്ടിമറിയും അധികാരം പിടിച്ചുപററൽ ശ്രമവും തകർത്ത നേതാവാണ് ദെങ്സിയാവോപിങ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചട്ടക്കൂട്ടിൽ കമ്പോളവ്യവസ്ഥയും പരിമിതമായ സ്വകാര്യ മൂലധനവും അനുവദിക്കുന്ന വികസന മാതൃക ദെ

ങ്സിയാവോപിങ്ങ് അവലംബിച്ചു. പിങ്ങിന്റെ അനന്തരഗാമിയും ഇപ്പോൾ സ്ഥാനമൊഴിയുന്ന നേതാവും ആയ ജിയാങ് സെമിൻ, പ്രായോഗിക തലത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നയങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് പിങ്ങിന്റെ വികസന മാതൃക അംഗീകരിക്കുന്ന സ്വകാര്യ വ്യവസായികൾക്കും പാർട്ടിയിൽ അംഗത്വം നൽകാൻ നിശ്ചയിച്ചു.

16-ാം പാർട്ടി കോൺഗ്രസ് ഏകകണ്ഠമായി തീരുമാനിച്ച പുതിയ നേതാവ് ഹുജിന്റാവോ ആണ്. ലോകത്തെ ഏററവും ആകർഷകമായ സാമ്പത്തിക വളർച്ചാനിരക്ക് കൈവരിച്ച ചൈനയ്ക്ക് പ്രശ്നങ്ങളും ഉണ്ട്. അവയിൽ കണ്ണും നട്ട് ഇരുന്ന പരിഹാരമാർഗങ്ങൾ തേടുന്ന നേതാവാണ് ഹുജിന്റാവോ. തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്ക് മുൻഗണന നൽകുന്ന ഭരണമാണ് ഹുജിന്റാവോ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്. ചൈനയിൽ പ്രാദേശപരമായി സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള വളർച്ചയുടെ അസന്തുലിതാവസ്ഥയും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയുമായി നല്ല ബന്ധങ്ങൾ ചൈനയുടെ നയമായിക്കഴിഞ്ഞു എന്ന് പറഞ്ഞാൽ തെററില്ല.

സൈനിക ചിട്ടയാർന്ന തത്വവും പ്രയോഗവും എൺപതിലേറെ വർഷങ്ങളായി ചൈനയുടെ വ്രതമാണ്. അതാണ് ചൈന വളരുന്നത്. അയൽ രാജ്യങ്ങളോട് സ്പർദ്ധയില്ല. പടപൊരുതി പടുത്തുയർത്തിയ ആ രാഷ്ട്രം, സ്വയം തകരുന്ന അനാശാസ്യശീലങ്ങൾ തുടങ്ങില്ല. ആ സംസ്കാരമാണ് 16-ാം പാർട്ടി കോൺഗ്രസിൽ ഒരു അപസ്വരം പോലും ഉയരാതിരിക്കാൻ കാരണം. ചൈന നൊന്തു നേടിയത് നൊന്തുനിലനിർത്തുകയാണ്. നേതാവ് ഹുജിന്റാവോ പറയുന്നു: 'ചൈന വളർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.'

ലോകത്തിന് മാതൃകയാണ് ചൈന. മാലോകരായ ഞങ്ങൾക്ക് നല്ല മാതൃക കാട്ടിത്തരുന്നതിന്, നിഹാവോ ചൈനാ, ഷിഷെയ്!

* നിഹാവോ ചൈനാ ഷിഷെയ് - ഹലൊ ചൈനാ നന്ദി!

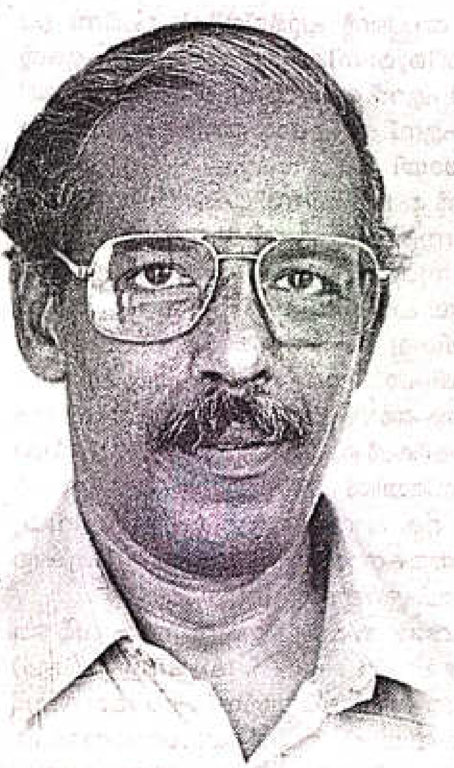

ഇ.എം. ശ്രീധരൻ സൗമ്യമായ ഒരു ഓർമ്മ

ദേശാഭിമാനി റസിഡന്റ് എഡിററായിരിക്കെ സഖാവ് ഇ.എം. ശ്രീധരൻ അകാലത്തിൽ നമ്മെ വേർപിരിഞ്ഞു. അപൂർവ്വ വിഭവശേഷിയുള്ള ഒരു സൗമ്യ വ്യക്തിത്വം അതിന്റെ ഫലസമ്പത്ത് പൂർണ്ണമായി നമുക്ക് പകർന്നുതരാതെ നിത്യനിദ്രയിൽ ലയിച്ചു. വ്യക്തിബന്ധവും സൗഹൃദവും കൊണ്ട് വിശാലമായ ഒരു വിഭാഗത്തെയാണ് അനിയൻ എന്ന ഇ.എം ശ്രീധരൻ 55-ാമത്തെ വയസ്സിൽ തന്റെ വേർപാട് കൊണ്ട് ദുഃഖത്തിലമർത്തിയത്.

മഹാനായ സഖാവ് ഇ എം എസിന്റെ മക്കളിൽ രണ്ടാമനായി പിറന്നു. ബ്രാഹ്മണമാമൂലുകൾ ലംഘിച്ചാണ് ഇ എം എസ് പുത്രന് പേരിട്ടത്. മാമൂൽ പ്രകാരം പരമേശ്വരൻ എന്ന് പേരിടേണ്ടിയിരുന്നു, ഇ എം എസിന്റെ അച്ഛന്റെ പേര്, പക്ഷേ വിപ്ലവകാരിയായ അച്ഛൻ മകന് ശ്രീധരൻ എന്ന് പേരിട്ടു. പുന്നപ്ര വയലാർ സമരത്തിൽ പൊരുതി മരിച്ച ധീര സഖാവിന്റെ പേരായിരുന്നു അത്.

യുവാവായപ്പോൾ സ. അനിയൻ ഇ എം എസിന് ഒരു കത്തെ

ഴുതി - "ഞാൻ അച്ഛന്റെ പാർട്ടിയിൽ ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുന്നു. അച്ഛൻ എന്റെ ഈ പ്രായത്തിൽ എന്ത് തീരുമാനിച്ചു എന്ന് ഓർമ്മിക്കുക". ഇ എം എസ് ആ പ്രായത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യ സമരസേനാനിയായി കോഴിക്കോട് കടപ്പുറത്ത് നിയമം ലംഘിക്കാൻ പോയിരുന്നു. മക്കൾ സ്വന്തം വഴി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് അംഗീകരിക്കാൻ വിശാലഹൃദയനായ അച്ഛന് നൂറുസമ്മതമായിരുന്നു. താൻ കൂടി പടുത്തുയർത്തിയ പാർട്ടിയിൽ തനിക്കുള്ള സ്വാധീനത്തിന്റെ തണലിലല്ല തന്റെ പുത്രൻ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് എന്ന അഭിപ്രായദാർഢ്യം ഇ എം എസിന് ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ അഭിപ്രായത്തിനിണങ്ങി സ്വന്തം വിഭവ-കർമ്മശേഷികൾ കൊണ്ട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃനിരയിൽ സഖാവ് അനിയൻ എത്തി. കെ എസ് എഫ്, കെ എസ് വൈ എഫ് എന്നിവയുടെ പ്രധാന പ്രവർത്തകനായി. ഒപ്പം ചാർറേറഡ് എക്കൗണ്ടൻസി പാസായി ഉദ്യോഗസ്ഥനായി.

പിന്നെ മുഴുവൻ സമയ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനത്തിനായി ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചു. സി പി ഐ (എം) പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളായ പീപ്പിൾസ് ഡെമോക്രസി, ചിന്ത തുടങ്ങിയവയിൽ തന്റെ ധിഷണാശാലിത അർപ്പിച്ചു. കേരള കർഷകസംഘം, അഖിലേന്ത്യാ കിസാൻ കൗൺസിൽ തുടങ്ങിയ സംഘങ്ങളുടെ സംസ്ഥാന- അഖിലഭാരതീയ തലത്തിലുള്ള അമരച്ചുമതലകൾ വഹിച്ചു. സി പി ഐ (എം) സ്ഥാനാർത്ഥിയായി പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിച്ചു. സി പി ഐ (എം) സംസ്ഥാന കമ്മിററി അംഗമായി.

1987-ൽ കേരള ധനകാര്യമന്ത്രി വിശ്വനാഥമേനോന്റെ പ്രൈവററ് സെക്രട്ടറി ആയി. 1996-ൽ സംസ്ഥാന ആസൂത്രണബോർഡ് അംഗമായി. ജനകീയ ആസൂത്രണ പദ്ധതിയുടെ പ്രയോക്താവായി. ഒടുവിൽ ദേശാഭിമാനി റസിഡന്റ് എഡിററുമായി.

1998 ഏപ്രിലിലാണ് എന്റെ ഒരു സ്വകാര്യവുമായി സഖാവ് അനിയനെ ഞാൻ പരിചയപ്പെടുന്നത്. എനിക്ക് സഖാവ് ഇ എം എസിന്റെ ജീവിതകഥ കഥാപ്രസംഗമാക്കണം. സഖാവ് അനിയൻ അനുവാദം തരണം, സഹായിക്കണം. ഏതുവിധമാണ് അവതരിപ്പിക്കുക? സഖാവ് അനിയൻ ചോദിച്ചു. എന്റെ മനസ്സിലെ പ്രോജക്ടിന്റെ ഒരു ചെറിയ വിവരണം കേട്ടപ്പോൾ, ശരി എന്ന് പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. തന്നോട് സംസാരിക്കുന്ന ആളോട്, സഖാവ് കാട്ടിയ ആദരവും വിനയവും അതീവ ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. സ്ക്രിപ്ററ് പൂർത്തിയാക്കി സഖാവിനെ ഏൽപ്പിക്കാം; വേണ്ട തിരുത്തലുകൾ ചെയ്തും സഹായിക്കണം എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ സ്നേഹപൂർവ്വകമായ സമ്മതമരുളി. വിശാലമായ ഇ എം എസ് സാഹിത്യവും മററും ഒരളവുവരെ പരിശോധിച്ച് ഇ എം എസിന്റെ കഥ ക്രോണോളജി പാലിച്ച് ഞാൻ സ്ക്രിപ്ററാക്കി. സഖാവ് അനിയൻ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്ത സഖാവ് ഇ എം എസിന്റെ 'റെമിനിസെൻസസ് ഓഫ് ആൻ ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്' എന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് എനിക്ക് ഏറെ പ്രയോജനപ്പെട്ടത്. ഇക്കാര്യം അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം വലിയ സന്തോഷം അറിയിച്ചു. സ്ക്രിപ്ററ് സഖാവിനെ തിരുത്താൻ ഏൽപ്പിച്ചു. വായിച്ചിട്ട് വിളിക്കാം. സമയവും പറഞ്ഞു. പറഞ്ഞ കൃത്യസമയത്ത് തന്നെ സഖാവ് അനിയൻ വിളിച്ചു. സഖാവ് ഇ എം എസിന്റെ കൃത്യനിഷ്ഠ! ഫോണിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, സ്ക്രിപ്ററ് വായിച്ചു. കൊള്ളാം. എനിക്ക് കഥ കേൾക്കണം.

തോന്നയ്ക്കൽ സഖാവ് കടകംപള്ളി സുരേന്ദ്രൻ സംഘടിപ്പിച്ച ചടങ്ങിൽ അന്നത്തെ ധനകാര്യ മന്ത്രി ശിവദാസമേനോൻ സഖാവ് 'ഇ എം എസ്' എന്ന എന്റെ കഥാപ്രസംഗം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ആശംസാ പ്രസംഗകനായി സഖാവ് അനിയൻ വന്ന് കഥ കേൾക്കാം എന്ന് സമ്മതിച്ചു. പക്ഷെ പ്ലാനിംഗ് ബോഡിലെ തിരക്കിൽ അന്ന് അദ്ദേഹം എത്തിയില്ല. പിന്നെ ഫോണിൽ വിളിച്ച് ഖേദമറിയിച്ചു. സ്വതസിദ്ധമായ വിനയം എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ആ മഹദ്വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മുഖമുദ്ര ആയിരുന്നു.

എന്റെ കഥാപ്രസംഗത്തിൽ അനിയൻ കഥാപാത്രമായിരുന്നു. ആര്യ അന്തർജനം അനിയനെ പ്രസവിച്ചത് ഒരിക്കൽ സ. ഇ.എം.എസിനെ പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിൽ എടുത്തതിന് പിന്നാലെ ആയിരുന്നു. മകന്റെ ജാതകർമ്മത്തിൽ അച്ഛൻ മാമൂൽ ലംഘിക്കുന്നതും, അച്ഛനും മകനും നടത്തിയ കത്തിടപാടുകളും സംഭാഷണങ്ങളും, അച്ഛൻ മകനെ വിലയിരുത്തുന്നതും ഒക്കെ കഥാപ്രസംഗത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ആ കഥാപ്രസംഗ സ്ക്രിപ്ററ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുമ്പോൾ സഖാവ് അനിയൻ അവതാരിക കുറിക്കണം എന്ന് എനിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു.

ആ ധന്യദീപം കൂടുതൽ പ്രോജ്വലിച്ച് നാടിന് കൂടുതൽ കൂടുതൽ വെളിച്ചം തരുമായിരുന്നു. കാലം അനുവദിച്ചില്ല. എങ്കിലും മായാത്ത രേഖകൾ ഇവിടെ ഉണ്ട്. അപൂർവ്വമായ ഈ വ്യക്തി വൈശിഷ്ട്യങ്ങൾ തിളങ്ങുന്നു. അവ മാതൃകയാവണം. പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് മാത്രമല്ല, സമകാലികർക്കും മുതിർന്നവർക്കും.

സ. അനിയന് ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിലെ ഒരുതുള്ളി കണ്ണുനീർ. ■

ശമ്പള നിഷേധം : കോളജധ്യാപക മാർച്ച്

2002 നവംബർ 23

1990 നു ശേഷം നിയമിതരായ കോളജധ്യാപകരുടെ യു.ജി.സി ശമ്പളം നിഷേധിക്കുന്ന സർക്കാർ നിലപാടിനെതിരെ എ.കെ.പി.സി.ടി.എ സെക്രട്ടറിയേററ് മാർച്ചും ധർണയും നടത്തി.

അക്കാദമിക് മികവുള്ള ചെറുപ്പക്കാരെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തേക്ക് ആകർഷിക്കുകയാണ് യു.ജി.സി. സ്കെയിലിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്ന്. എന്നാൽ 90നു ശേഷം യു.ജി.സി. മാനദണ്ഡങ്ങളനുസരിച്ച് നിയമിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് ശമ്പളം നിഷേധിക്കുമ്പോൾ യു.ജി.സി. സ്കീമിന്റെ അന്തഃസത്ത തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്. നിയമനങ്ങൾക്കും പ്രൊമോഷനുകൾക്കും സർവ്വകലാശാലകൾ അംഗീകാരം നൽകി കഴിഞ്ഞാൽ സർക്കാർ ശമ്പളം നൽകണമെന്ന വ്യവസ്ഥയെ അട്ടിമറിക്കാൻ ഗൂഢനീക്കമാണ് നടക്കുന്നത്.

കോഴ്സുകൾ സ്വാശ്രയാടിസ്ഥാനത്തിൽ തുടങ്ങുന്നതും യു.ജി.സി. ശമ്പളം നിഷേധിക്കുന്നതും ഒരേ നാണയത്തിന്റെ രണ്ട് വശങ്ങളാണെന്ന് ധർണ്ണ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തുകൊണ്ട് മുൻ സ്പീക്കർ എം.വിജയകുമാർ പറഞ്ഞു. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് കാതലായ മാററങ്ങൾക്ക് കാരണമായ പരിഷ്കാരങ്ങളെ തുരങ്കം വയ്ക്കുന്ന സർക്കാർ നീക്കത്തെ ചെറുത്ത തോൽപ്പിക്കണമെന്ന് വിജയകുമാർ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. എ.കെ.പി.സി.ടി.എ പ്രസിഡന്റ് പ്രൊഫ. തോമസ് ജോസഫ് ജനറൽ സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. എ.പ്രതാപചന്ദ്രൻനായർ, ട്രഷറർ കെ.ശശിധരൻ, എ.കെ.ജി.സി.ടി. ജനറൽ സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. ജെ.പ്രസാദ്, യൂണിവേഴ്സിററി ടീച്ചേഴ്സ് കോൺഫെഡറേഷൻ ജനറൽ സെക്രട്ടറി ഡോ. എ.ആർ.രാജൻ എന്നിവർ ധർണയെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു.

with best compliments of

BI

BI PUBLICATIONS (P) LTD.

28/2758, SHARADA NIVAS,
KUTHIRAVATTOM ROAD, KUNNUMPURAM
THIRUVANANTHAPURAM - 695 001

Phone : 0471 - 472013
Fax : 0471 - 472073
e-mail:biptvpm@satyam.net.in

Head Office: 54, Janpath, New Delhi 110001

Branches : Ahamadabad, Bangalore, Chennai, Kolkatha, Mumbai And New Delhi

യു.ജി.സി ശമ്പളം നിഷേധിക്കുന്ന ഡപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ ഓഫീസുകൾക്ക് മുമ്പിൽ കോളജദ്ധ്യാപകർ ധർണ നടത്തി

2003 ജനുവരി 4

കൊല്ലം ഡപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ ഓഫീസിൻെറ മുന്നിലെ ധർണ എൻ.ജി.ഒ യൂണിയൻ സംസ്ഥാനപ്രസിഡൻറ് സ.കെ. വരദരാജൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു

1-4-1990 നുശേഷം സർവീസിൽ വന്ന കോളജധ്യാപകർക്ക് യുജിസി ശമ്പളത്തിന് അർഹതയില്ലായെന്ന വാദഗതി ഉന്നയിച്ച് പ്രമോഷനും യു.ജി.സി ശമ്പളവും നിഷേധിക്കുന്ന ഡപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ ഓഫീസുകൾക്കുമുമ്പിൽ 2003 ജനുവരി 4 ശനിയാഴ്ച അധ്യാപകർ ധർണ നടത്തി. യൂണിവേഴ്സിററികൾ അംഗീകാരം നൽകിയ പ്ളേസ്മെൻറും പ്രൊമോഷനും അനുസരിച്ച് ശമ്പളം നൽകാൻ ബാധ്യതപ്പെട്ട ഡപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർമാരാണ് തൊടുന്യായങ്ങളും സംശയങ്ങളും ഉന്നയിച്ച് നിയമവിരുദ്ധമായി ശമ്പളം തടയുന്നത്. ഈ പ്രശ്നം വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയുടേയും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സെക്രട്ടറിയുടേയും കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടറുടേയും മുന്നിൽ പലപ്രാവശ്യം ഉന്നയിച്ചെങ്കിലും അദ്ധ്യാപകരുടേയും ജീവനക്കാരുടേയും ആനുകൂല്യങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്ന നീക്കത്തെ തടയാൻ ഫലപ്രദമായ ഇടപെടൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് പ്രക്ഷോഭത്തിൻെറ രണ്ടാം ഘട്ടമെന്ന നിലയിൽ യു.ജി.സി. ശമ്പളം നിഷേധിക്കുകയും അധ്യാപക വിരുദ്ധ നിലപാടുകൾ എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഡപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ ഓഫീസുകൾക്ക് മുന്നിൽ എ.കെ.പി.സി.ടി.എ യുടെ ആഹ്വാനപ്രകാരം അധ്യാപകർ ധർണ നടത്തിയത്.

കൊല്ലത്ത് എൻ.ജി.ഒ യൂണിയൻ സംസ്ഥാന പ്രസിഡൻറ് സ. വരദരാജൻ, കോട്ടയത്ത് എ.കെ.പി.സി.ടി.എ സംസ്ഥാനപ്രസിഡൻറ് തോമസ് ജോസഫ്, തൃശൂരിൽ മുൻസിപ്പൽ പ്രതിപക്ഷ നേതാവ് എ.എം. കൃഷ്ണൻ, കോഴിക്കോട്ട് ടി.പി. രാമകൃഷ്ണൻ എം.എൽ.എ എന്നിവർ ധർണ ഉത്ഘാടനം ചെയ്തു. എല്ലാ കേന്ദ്രങ്ങളിലും സഹോദരസംഘടനകളുടെ അഭിവാദ്യവുമുണ്ടായി.

with best compliments of

OXFORD
UNIVERSITY PRESS

REGIONAL OFFICE-

'219' Anna Salai Chennai 6 Ph 811 22 67 / 99 e_mail orders@oupin.com

SHOWROOMS:

94 Koramangala Industrial Area 4th Cross 5th Block BANGALORE 560095 Ph 5534286 oup bsr@vsnl.net

3-5-11-8 Narayanaguda HYDERABAD 500 029 Ph 4750155 ouphsr@hd2.dot.net.in

Kesava Buildings, I floor, TC No. 25/1437 (2) Thampanoor, THIRUVANANTHAPURAM 695 001

Ph: 330995 ouptsr@vsnl.net

National Electronic Funds Transfer

Dr. P.S. Mohana Kumar
S.S. College, Kalady

Electronic Funds Transfer (EFT) will be used on a large scale to bring about greater efficiency in the movement of funds and reduction in risks in the transfer of funds. This is announced by RBI as a part of new credit policy. It is also proposed to commence a National EFT (NEFT) using the facilities available under the Structured Financial Messaging Solution (SFMS) over the Indian Financial Network (INFINET). This would result in EFT being available from any branch of a bank which has connectively to INFINET. With the settlement taking place in the books of account of the Reserve Bank at the single location.

The Best Banks in India

The Business India panel selected the Best Bank for the year 2002. The parameters to select the best bank includes size, geographical reach, strategic relationships, new business development, product innovation, business practices, customer perception, brand equity and quantam of bad debt. The following are the list of top Indian banks and foreign banks.

Top Indian Banks	*Top Foreign Banks*
1. State Bank of India	1. Citi Group
2. ICICI Bank	2. Bank of America
3. Punjab National Bank	3. HSBC holdings
4. Canara Bank	4 Wells Fargo
5. Bank of Baroda	5. Royal Bank of Scotland
6. Bank of India	6. JP Morgan
7. Central Bank	7. UBS
8. Union Bank of India	8. Lloyds
9. Indian Overseas Bank	9. Barclays
10. Oriental Bank of Commerce	10. Wachovir Group

GATS

General Agreement on Trade in Services is a part of WTO agreement ranging from architecture to value-added telecommunications, education and beyond services are the part trade between countries. The services share of world GDP is about 9% .GATS sets out a framework of legally-binding rules governing the conduct of world trade in services. The reach of GATS rules extends to all forms of international trade in services. GATS provide for trade in services under the following 4 modes of supply

1) Cross-border practice
2) Consumption abroad
3) Commercial presence
4) Movement of natural persons

The Doha Ministerial Declaration, in November 2001, has endorsed many procedures and guidelines for trade in services. Autonomous liberalisation in service, cross-cutting issues,

സർവീസ്പംക്തി

2003 ഡിസംബറിൽ സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡിൽ Placement ലഭിക്കേണ്ട ഞാൻ 15-11-01 മുതൽ 6-12-01 വരെ ആദ്യത്തെ Refresher Course ഉം 29-05-02 മുതൽ 19-06-02 വരെ രണ്ടാമത്തെ Refresher Course ഉം പൂർത്തിയാക്കി. എന്നാൽ Refresher Course-കൾ തമ്മിൽ ഒരു വർഷത്തെ ഇടവേള വേണമെന്ന് പലരും പറയുന്നു. അപ്രകാരം എന്തെങ്കിലും ഉത്തരവുകളുണ്ടോ?

ശ്രീ.ജോസഫ്, പുൽപ്പള്ളി

Refresher Course-കൾ തമ്മിലുള്ള ഇടവേള രണ്ട് വർഷത്തിൽനിന്നും ഒരു വർഷമായി യുജിസി കുറച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കരിയർ അഡ്വാൻസ്മെന്റിനുവേണ്ടി ഈ നിബന്ധനയിൽ ഇളവ് വരുത്താവുന്നതാണ്. യു.ജി.സി. ഉത്തരവിലെ പ്രസക്തഭാഗം താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

"The eligibility of attending refresher course for teachers who have not attended earlier orientation programme/Refresher course has been reduced to one year from two years. However, the gap in two successive Refresher courses should normally be one year and may be relaxed if it is essential for a teacher to fulfil eligibility condition for his career advancement".

1996 ജനുവരി മുതൽ 2001 ജനുവരി വരെയുള്ള എന്റെ യു.ജി.സി. ശമ്പള കുടിശ്ശിക ലഭിച്ചത് ഈ സാമ്പത്തിക വർഷമാണ്. 96 മുതൽ 99 വരെയുള്ള കുടിശ്ശിക പി.എഫിൽ ലയിപ്പിച്ചത് അതത് വർഷത്തെ 88 വകുപ്പ് റിബേററിനർഹമായ തുകകളായി പരിഗണിച്ച് റിലീഫ് കണക്കാക്കാമോ?

ശ്രീ.തോമസ് ജോൺ, പത്തനംതിട്ട

വകുപ്പ് 88 നിലവിൽ വന്നത് 1-4-90 മുതൽക്കാണ്. അതുവരെ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന സമാനവകുപ്പ് 80(c) ആയിരുന്നു. പ്രസ്തുത വകുപ്പു പ്രകാരം പി.എഫ്., എൽ.ഐ.സി. മുതലായ നിക്ഷേപങ്ങളെ വരുമാനത്തിൽ നിന്നും കുറവു ചെയ്യാവുന്ന ഒന്നായിട്ടാണ് പരിഗണിച്ചിരുന്നത്. ഈ വകുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച രണ്ട് വിധികൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. കർണാടക ഹൈക്കോടതിയുടെ Karnataka Food and Civil Supplies Corporation LTD Vs State of Karnataka (1991) 102 Taxman 56 (Kar) എന്ന കേസിലെ വിധിയും R.J.Basu Vs Second ITO (1991) 37 ITD 49 എന്ന Income Tax Tribunal Madras ബഞ്ചിന്റെ വിധിയുമാണവ. ഈ വിധികളിൽ ശമ്പള കുടിശ്ശികയിൽ നിന്ന് പി.എഫിൽ പോയ തുക അതതു വർഷങ്ങളിലെ നിക്ഷേപങ്ങളായി പരിഗണിച്ച് വകുപ്പ് 80(C) പ്രകാരമുള്ള കിഴിവ് നൽകേണ്ടതാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമാനവകുപ്പായ 88 പ്രകാരമുള്ള റിബേററിനും ഈ വിധികൾ ബാധകമാണ്. അതുകൊണ്ട് പി.എഫിൽ ലയിപ്പിച്ച തുകകൾ അതതുവർഷത്തെ റിബേററിന് പരിഗണിച്ച് റിലീഫ് കണക്കാക്കാം.

വായനക്കാരുടെ സർവ്വീസ് സംബന്ധമായ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി ലഭിക്കുന്നതിന് എഴുതുക.

പ്രൊഫ. ടി.എൻ. മനോഹരൻ
വടയക്കാട് ഹൗസ്, കുന്നുകുഴി പി.ഒ., തിരുവനന്തപുരം

---

movement of natural persons from country to country are proposals mooted by developing countries. As per GATS agreement, no member country will be able to impose un necessary barriers in the movement of services and service providers. Accounting, auditing, book-keeping are part of trade in "Business services" called CPC 862 as per GATS rules.

Internationalisation of Education

Internationalisation of higher education is the process of integrating an international/intercultural dimension into the teaching research and service functions of the institution. The chief characteristics of internationalisation of education are student mobility, internationalisation of curricula, opening up of offshore campuses etc. Entry of international students from different countries to India are given below.

Country	Year 1990-91	2000-2001
	No. of Students	
China	12	20
Japan	23	48
Jordan	1506	58
Kuwait	116	34
Oman	8	216
Maldives	14	10
Sri Lanka	540	383
Australia	15	17
Kenya	3495	968
UK	70	51
France	22	23
Germany	18	19
Canada	36	71
USA	198	246

ക്വാർക്ക് [1]

ഡോ. എം.ആർ.സുദർശനകുമാർ

എം.ജി.കോളജ്, തിരുവനന്തപുരം

1939 - ലാണ് Murray Gell - Mann ജയിംസ് ജോയിസിന്റെ Finnegans Wake എന്ന നോവൽ വായിക്കാനിടയായത്. ന്യൂട്രോൺ, പ്രോട്ടോൺ എന്നീ കണങ്ങൾ ക്വാർക്കുകളാൽ നിർമ്മിതമായിരിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് വിശദീകരിച്ചതിന് Gell-Mann ന് 1969-ൽ ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിനുള്ള നോബൽ സമ്മാനം ലഭിച്ചു. 'ക്വാർക്ക്' എന്ന പദം അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചത് ജയിംസ് ജോയ്സിന്റെ finnegans wake എന്ന നോവലിൽ നിന്നാണ്. ഈ വർഷാദ്യം Gell-Mann ന് ജയിംസ് ജോയ്സിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൈയെഴുത്തു പ്രതികൾ (പ്രസിദ്ധീകരിച്ചവയും അല്ലാത്തവയും) പരിശോധിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചു

Gell-Mann

'നാനോ ഇൻസുലിൻ'[2].

100 നാനോമീററർ അളവിലും താഴ്ന്ന ചെറുകണങ്ങളായി ഇൻസുലിൻ കുത്തിവെയ്ക്കുവാൻ ഇന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ഇൻസുലിന്റെ മൂന്നിലൊന്നു മതിയെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞർ കണ്ടെത്തി. ഇന്നു നാം നേരിടുന്ന ഇൻസുലിൻ ക്ഷാമം പരിഹരിക്കുവാൻ ഈ കണ്ടുപിടിത്തം സഹായകരമാകുമെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞർ കരുതുന്നു. കൂടാതെ നാനോ ഇൻസുലിന്റെ പ്രവർത്തന സമയം സാധാരണ ഇൻസുലിന്റെ

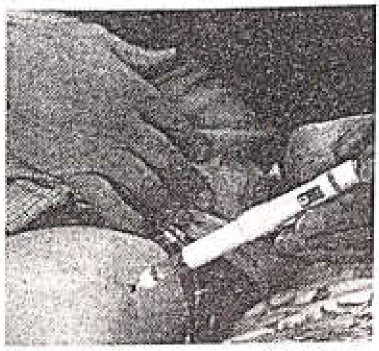

ഇരട്ടിയാണെന്നും ശാസ്ത്രജ്ഞർ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചെറുകണങ്ങളായതിനാൽ കുത്തിവെപ്പിനുപകരം മൂക്കിലൂടെയോ വായിലൂടെയോ അകത്തേക്കു വലിച്ചെടുക്കാവുന്ന മരുന്നായിട്ടും നാനോ ഇൻസുലിൻ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കാവുന്നതാണെന്നും ശാസ്ത്രജ്ഞർ കരുതുന്നു.

മലേഷ്യയിലെ കടുവകൾക്ക് പുതിയഭീഷണി[3]

മലേഷ്യയിൽ കടുവകളുടെ ആക്രമണം മൂലം കഴിഞ്ഞ 15 വർഷത്തിനടയ്ക്ക് 22 മരണങ്ങൾ മാത്രമേ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. ഈയടുത്ത കാലത്ത് മനുഷ്യനു നേരെയുള്ള ആക്രമണം കൂടി. മൂന്നു മരണങ്ങളും റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യപ്പെട്ടു. മുഖ്യമന്ത്രി Nik Abdul Aziz Nik Mat മനുഷ്യരെ ആക്രമിക്കുന്ന കടുവകളെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലുവാൻ കരസേനയ്ക്ക് അധികാരം നൽകി. 'മലേഷ്യയിൽ ധാരാളം കടുവകളുണ്ട്. അവചാകുന്നതാണ് ഭേദം'. അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. (Malaysia has far too many tigers and they are better off dead). മലേഷ്യൻ ഗവൺമെന്റിന്റെ നീക്കം പരിസ്ഥിതി വാദികളുടെ കടുത്ത പ്രതിഷേധത്തിനിടയാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

References

1. Physics World, September 2002, P. 9
2. New Scientist, 7 September 2002, P. 19
3. New Scientist, 7 September 2002, P.5

നാളികേരത്തിന്റെ പ്രകൃതിദത്തമായ സ്വാദ്. ഇനി എപ്പോഴും, എവിടേയും!

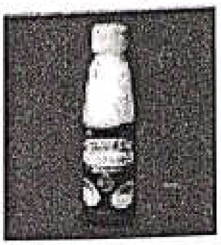

നാളികേരവെള്ളം
(കോൺസൻട്രേററ്)

നാളികേരവിനാഗിരി

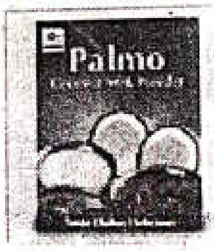

നാളികേര
പാൽപ്പൊടി

വിപണിയിൽ ലഭിക്കുന്നു, അത്യധികം ശുചിത്വത്തോടെ പാക്ക് ചെയ്ത വിവിധ നാളികേരോൽപ്പന്നങ്ങൾ! എളുപ്പത്തിലും സ്വാദോടെയും പാചകം ചെയ്യാൻ നാളികേര ക്രീം, നാളികേര പാൽപ്പൊടി, നാളികേര പാൽ തുടങ്ങിയ സൗകര്യപ്രദമായ ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വൈവിധ്യമാർന്ന ശ്രേണി, നാളികേരം കൊണ്ടുള്ള പാചകം ഇപ്പോൾ എത്ര എളുപ്പം!

COCONUT DEVELOPMENT BOARD
(Ministry of Agriculture, Government of India),
Kera Bhavan, Kochi-682 011.
Tel. 0484-376265, 377266, 377267.
Fax: 91-484-377902.
Email:cdbkochi@vsnl.com, & enk_cdrkochi@sanchamet.in

Manufacturers: Coconut milk Powder: **Shriram Coconut Products Ltd.**, P.B. No.1, Dindugal Road, Batlagundu, Tamil Nadu - 624 202. E-mail:sriramco@md3.vsnl.net.in Coconut Jam & Coconut Water Concentrate: **Miracle Food Processors International Ltd.**, Post Box No. 73, Perinthalmanna- 679 322, Kerala. Coconut Milk: **Dinesh Foods**, C/o Kerala Dinesh Beedi Workers Central Co-op Society Ltd., Kannur- 670 001. Kerala. Coconut Water based vinegar:**Green Indus Group**, Mathilakom P.O., Via Kodungallur, Thrissur District, Kerala. Packed Tender Coconut Water: **Jain Agro Food Products Pvt. Ltd.**, Plot No. 16-B, Somanahalli Industrial Area, Maddur Taluk, Mandya District, Karnataka - 571 429, India. E-mail:cocojal@jainagro.com, jalp@satyam.net.in Web:www.jainagro.com.

എറണാകുളം ജില്ല

ഇരുപത്തിനാലുമണിക്കൂർ ഉപവാസം

സംസ്ഥാന ജീവനക്കാരുടെയും അധ്യാപകരുടെയും അടിയന്തര ആവശ്യങ്ങളുന്നയിച്ച് ആക്ഷൻ കൗൺസിൽ ഓഫ് സ്റേററ് എംപ്ളോയീസ് ആന്റ് ടീച്ചേഴ്സിന്റെ സംസ്ഥാന നേതാക്കളുടെ 24 മണിക്കൂർ ഉപവാസത്തിന്റെ ഭാഗമായി 13.11.2002 ന് എറണാകുളത്ത് സായാഹ്ന ധർണ്ണ നടന്നു. മേനക ജംഗ്ഷനിൽ നടന്ന ധർണ്ണ സി ഐ ടി യു സംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റ് കെ.എൻ. രവീന്ദ്രനാഥ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ആഗോളവൽക്കരണനയത്തോടും, ലോകബാങ്ക്, എ ഡി ബി നിർദ്ദേശങ്ങളോടുമുള്ള അനുഭാവ നിലപാടുകളാണ് അധ്യാപകരെയും ജീവനക്കാരെയും ദ്രോഹിക്കുവാൻ സർക്കാരിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അൻപതുവർഷം കൊണ്ട് കെട്ടിപ്പടുന്ന സിവിൽ സർവീസ് കാര്യക്ഷമത സർക്കാരിന്റെ സ്വകാര്യവൽക്കരണ ആഗോളവൽക്കരണ പരിപാടികൾ ഇല്ലാതാക്കും. നെടുങ്ങാടി ബാങ്ക് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ബാങ്കുകളുടെ തകർച്ച നൽകുന്ന പാഠവും സ്വകാര്യവൽക്കരണത്തിന്റെ തിക്തഫലങ്ങളാണെന്നു രവീന്ദ്രനാഥ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

റഷീദ് കണിച്ചേരി, പി.എസ്.തങ്കപ്പൻ, സി.പി. ഉഷ, എസ്.കൃഷ്ണമൂർത്തി, എം.സി.പൗലോസ്, എം.ജി. ഗോപിനാഥ്, ടി. എസ്.സൈഫുദ്ദീൻ, സജീവ് ലാൽ എന്നിവർ സംസാരിച്ചു. ആക്ഷൻ കൗൺസിൽ ചെയർമാൻ മജീദ് അധ്യക്ഷനായിരുന്നു. കൺവീനർ പി. എച്ച്. എം. ഇസ്മായിൻ സ്വാഗതവും. കെ.കെ.ഗോപി നന്ദിയും പറഞ്ഞു. ജില്ലയിലെ വിവിധ കോളജുകളിൽ നിന്നുമുള്ള അധ്യാപകരും - അധ്യാപികമാരും സായാഹ്ന ധർണ്ണയിൽ പങ്കെടുത്തു.

വിദ്യാഭ്യാസ,സർവീസ് മേഖല സംരക്ഷിക്കുക, ശമ്പളപരിഷ്ക്കരണ നടപടികൾ ഉടൻ ആരംഭിക്കുക, കുടിശ്ശിക ക്ഷാമബത്ത അനുവദിക്കുക, ഡയസ്നോൺ പിൻവലിക്കുക, ആനുകൂല്യങ്ങൾ പുനഃസ്ഥാപിക്കുക, പുതുതായി നിയമിച്ച ജീവനക്കാർക്ക് ശമ്പളവും അലവൻസുകളും നൽകുക, നിയമന നിരോധനം പൂർണ്ണമായി പിൻവലിക്കുക എന്നീ ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചാണ് സമരം.

സായാഹ്നധർണ

കേരള സർക്കാരിന്റെ വികലമായ വിദ്യാഭ്യാസ നയം തിരുത്തുക, സ്വാശ്രയ പ്രൊഫഷണൽ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ അഡ്മിഷനിൽ സാമൂഹ്യനീതി ഉറപ്പാക്കുക, പാഠപുസ്തകങ്ങൾ കൃത്യസമയത്തു വിതരണം ചെയ്യുക, പൊതുവിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംരക്ഷിക്കുക, തുടങ്ങിയ ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ച് കേരള വിദ്യാഭ്യാസ സമിതി എറണാകുളം ജില്ല കമ്മിററിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ 29-11-2002ന് സായാഹ്ന ധർണ്ണ നടന്നു. ധർണ കേരള വിദ്യാഭ്യാസ സമിതി സംസ്ഥാന കൺവീനർ റഷീദ് കണിച്ചേരി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. എ കെ ജി സി ടി ജനറൽ സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. കെ.കെ.വിശ്വനാഥൻ, വിദ്യാഭ്യാസ സമിതി ജില്ലാ കൺവീനർ പി.എം. ഇക്കോരൻ മാസ്റ്റർ, പി ടി എ. പ്രതിനിധി കെ.പ്രദീപ് എന്നിവർ ധർണ്ണ അഭിസംബോധന ചെയ്തു സംസാരിച്ചു. എ കെ പി സി ടി എ സെക്രട്ടറി വി.സി. ആന്റണി സ്വാഗതവും കെ എസ് ടി എ. ജില്ലാസെക്രട്ടറി വി.വി.കൃഷ്ണൻ നന്ദിയും രേഖപ്പെടുത്തി. കെ എസ് ടി എ., എ കെ ജി സി ടി., എ കെ പി സി ടി എ., എന്നീ സംഘടനയുടെ അംഗങ്ങൾ ധർണ്ണയിൽ പങ്കെടുത്തു.

എറണാകുളം പ്രഖ്യാപനം : കേരള വിദ്യാഭ്യാസ സമിതി

പാഠ്യപദ്ധതിയും പാഠപുസ്തകങ്ങളും അട്ടിമറിക്കുന്നതിനെതിരെയും സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ അനുവദിച്ച് സാമൂഹ്യനീതി നിഷേധിക്കുന്നതിനെതിരേയും വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയിൽ വൻ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾക്ക് ഇടയാക്കുന്ന സുപ്രീംകോടതി വിധിയുടെ സവിശേഷതകളെക്കുറിച്ചും സമരങ്ങളിലൂടെ ജനങ്ങളെ ബോധവൽക്കരിക്കുവാൻ 21.12.2000 ന് ചേർന്ന കേരള വിദ്യാഭ്യാസസമിതിയുടെ എറണാകുളം പ്രഖ്യാപനം തീരുമാനിച്ചു.

പഞ്ചായത്തുതലം വരെ വിവിധ സമരരൂപങ്ങളിലൂടെ ജനങ്ങളെ ബോധവൽക്കരിക്കുവാനും ഈ ആവശ്യങ്ങളുന്നയിച്ച് നടത്തുന്ന മററു സമരങ്ങളെ സഹായിക്കുവാനും കോടതി വിധിക്കെതിരെ ബോധവൽക്കരണവും സാമ്പത്തിക വിഭവസമാഹരണവും നടത്തി നിയമനടപടികൾ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള പ്രഖ്യാപനരേഖ വിദ്യാഭ്യാസ സമിതി സംസ്ഥാന കൺവീനർ റഷീദ് കണിച്ചേരി അവതരിപ്പിച്ചു. ഒന്ന്,രണ്ട്, മൂന്ന് ക്ലാസുകളിലെ പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം ധൃതിപിടിച്ച് മാററരുതെന്നും വിശദമായ ചർച്ചകൾക്കുശേഷമേ ഇത് നടപ്പാക്കാവൂ എന്നും വിദ്യാഭ്യാസ സമിതി ആവശ്യപ്പെട്ടു.

എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളജ് ഓഡിറേറാറിയത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസ സമിതി സംഘടിപ്പിച്ച എറണാകുളം പ്രഖ്യാപനം എസ്. ശർമ്മ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ഡോ. ആർ.വി.ജി. മോനോൻ, നൈനാൻ കോശി, തോമസ് ജോസഫ്, സി.രാമകൃഷ്ണൻ എന്നിവർ പ്രബന്ധങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു.

1. എസ്.ശർമ്മ - ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് വൻ പ്രത്യാഘാതങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന സുപ്രീംകോടതി വിധിയുടെ കാരണം കേരളസർക്കാരും സ്വകാര്യമാനേജ്മെന്റുകളും തമ്മിലുള്ള ഒത്തുകളിയാണ്. കേരളം കണ്ട ഏററവും അപഹാസ്യമായ നാടകമാണ് പിന്നീട് കണ്ടത്. ഗവൺമെന്റ് നിയന്ത്രണത്തിലാണ് എല്ലാമെന്നു വരുത്താൻ ഗവൺമെന്റും മാനേജ്മെന്റും ശ്രമിച്ചു. 75 ശതമാനം, 50 ശതമാനം എന്നിങ്ങനെ ഒരു തർക്കവും! ഒടുവിൽ ഗവൺമെന്റ് മാനേജ്മെന്റിന് കീഴടങ്ങുന്നതുമാണ് നാം കണ്ടത്. ഈ വിധിയുണ്ടാകാൻ പാകത്തിൽ കോടതിയിൽ വാദം പരിമിതപ്പെടുത്തിയതുമുതൽ തുടങ്ങിയതാണ് ഈ ഗൂഢാലോചനയും അപഹാസ്യ നാടകവും- ഒരുമിച്ച് നിന്ന് പോരാടിയാൽ ഇതിനെ മറികടക്കാനാകും.

2. ഡോ. ആർ.വി.ജി. മേനോൻ (വിഷയം - സ്വാശ്രയ കോളജുകളും സാമൂഹ്യനീതിയും)- സമ്പന്ന രാജ്യങ്ങൾ സമ്പന്നമായത് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം കച്ചവടമാക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഒട്ടേറെ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം സൗജന്യമാണ്. ഭരണഘടനയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം സൗജന്യമാണെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടും ഫീസ് വാങ്ങിയതിനാൽ വാങ്ങിയ പണം തിരിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ അമേരിക്കയിൽ അടുത്തകാലത്ത് കോടതി വിധിച്ചു. ആസ്ട്രേലിയയിൽ വളരെ ഉയർന്ന വരുമാനക്കാർക്കാണ് ഫീസ് നൽകേണ്ടിവരുന്നത്. അല്ലാത്തവരുടെ ഫീസ് കടമായി സർക്കാർ പരിഗണിക്കും. പിന്നീട് ഇവർക്ക് ജോലി കിട്ടി ഇൻകം ടാക്സ് നൽകാൻ മാത്രമുള്ള ശമ്പളം വാങ്ങി തുടങ്ങുമ്പോൾ ഘട്ടം ഘട്ടമായി തിരിച്ചടച്ചാൽമതി. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവർ സമൂഹത്തിന്റെ സമ്പത്താണെന്ന കാഴ്ചപ്പാട് നമ്മുടെ ഭരണാധികാരികൾക്ക് ഇല്ല. ഇന്ത്യയുടെ പരമോന്നത നീതിപീഠംപോലും പറയുന്നത് വിദ്യാഭ്യാസമല്ല, മറിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ട് പോകലാണ് മൗലികാവകാശമെന്നാണ്.

3. നൈനാൻകോശി - (വിഷയം - സുപ്രീം കോടതിവിധി : വിവക്ഷകൾ, പ്രശ്നങ്ങൾ)

വിദ്യാഭ്യാസം പൊതുസ്വത്താണ് എന്ന കാഴ്ചപ്പാട് മാററി സ്വകാര്യ ആവശ്യത്തിന് മാത്രമുതകുന്ന ഉൽപ്പന്നമായി കാണുകയാണ് സർക്കാരുകൾ.വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധത തകർക്കപ്പെടുന്നു. പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തതാണെന്നു വരുത്താൻ പാഠ്യപദ്ധതി അട്ടിമറിക്കപ്പെടുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം സ്വകാര്യനന്മയാണ്, പൊതു നന്മയല്ലെന്ന് സുപ്രീംകോടതി വിധിക്കുന്നു. ഈ കാര്യം ലോകമെങ്ങും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന സുപ്രീംകോടതിയുടെ പരാമർശം വാസ്തവവിരുദ്ധമാണ്. ഒരു ഭരണഘടനാബഞ്ച് ഉത്തരം നൽകേണ്ട പല ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം നൽകിയിട്ടുമില്ല. ലോകത്ത് എല്ലായിടത്തും സ്വാശ്രയ സ്ഥാപനങ്ങൾ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നതടക്കം വാസ്തവ വിരുദ്ധമായ വേറെയും കാര്യങ്ങൾ വിധിയിലുണ്ട്.

4. തോമസ് ജോസഫ് (വിഷയം - ഉന്നത വിദ്യാ

ഭ്യാസരംഗത്തെ അക്കാദമിക് പ്രതിസന്ധി)

അറിവിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിട്ടുള്ള ഇന്നത്തെ കാലത്തിൽ അറിവിന്റെ ജനാധിപത്യ പ്രക്രിയയിലൂടെയുള്ള ശക്തിപ്പെടുത്തലിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് നമ്മുടെ ഇനിയങ്ങോട്ടുള്ള മുന്നേററം. യു.എൻ. ന്റെ വിവിധ ഏജൻസികൾ വിവിധ രീതിയിലാണ് വിദ്യാഭ്യാസം നയങ്ങൾക്ക് രൂപം നൽകുന്നത്. അംബാനി - ബിർള റിപ്പോർട്ട് ജനാധിപത്യവേദികളിലൊന്നും തന്നെ ചർച്ച ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നിരിക്കിലും ഈ റിപ്പോർട്ടിനെ അധിഷ്ഠിതമായാണ് വിദ്യാഭ്യാസ നയങ്ങൾക്ക് സർക്കാരുകൾ രൂപം നൽകുന്നത്.

5. സി.രാമകൃഷ്ണൻ (വിഷയം -സ്കൂൾ മേഖലയിലെ അക്കാദമിക് പ്രതിസന്ധി)

എല്ലാ വിഭാഗം ജനങ്ങളുടേയും വിദ്യാഭ്യാസപരമായ വികസനം ഉറപ്പാക്കേണ്ട ബാദ്ധ്യത സർക്കാരിനുണ്ട്. ഇതുപൊതു വിദ്യാലയങ്ങളിലൂടെ മാത്രമേ സാദ്ധ്യമാകൂ. ആയതുകൊണ്ട് പൊതുവിദ്യാലയങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്താനും സ്കൂളുകളിലെ അക്കാദമിക് നിലവാരം ഉയർന്നതാണെന്ന് ഉറപ്പാക്കാനും സർക്കാരിനു കഴിയണം. ഇതിൽ നിന്നുമുള്ള പിൻമാററമാണ് കേരളസർക്കാർ നടത്തുന്നത്.

വിദ്യാഭ്യാസ സമതി കൺവീനർ റഷീദ് കണിച്ചേരി, പ്രൊഫ. കെ.കെ.വിശ്വനാഥൻ, ടി.രാധാമണി, സി.പി.നാരായണൻ, ടി.നാരായണൻ, പ്രൊഫ. എ. പ്രതാപചന്ദ്രൻനായർ, എന്നിവർ സംസാരിച്ചു. പി. ആർ.വർഗീസ് അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു. വിവിധ വിഷയഗ്രൂപ്പുകളുടെ കൺവീനർമാരായ ബി.ശശിധരൻ നായർ, സി.വാസുദേവൻനായർ, മാത്യു ചെറിയാൻ തുടങ്ങിയവർ വിവിധ ഗ്രൂപ്പ് ചർച്ചകളിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. പി. എം. ഇക്കോരൻ സ്വാഗതവും സി.രാമകൃഷ്ണൻ നന്ദിയും രേഖപ്പെടുത്തി.

എറണാകുളത്ത് 8-12-2002 ൽ നടന്ന എ.കെ.പി.സി.ടി.എ സ്റ്റേററ് കൗൺസിൽ യോഗത്തിൽ റിപ്പോർട്ട് അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ജനറൽ സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. എ. പ്രതാപചന്ദ്രൻനായർ സംസാരിക്കുന്നു. പ്രസിഡൻറ് തോമസ് ജോസഫ്, സെക്രട്ടറി കെ. വിജയധരൻ, ട്രഷറർ കെ. ശശിധരൻ, എ.ശിവരാമൻ എന്നിവരാണ് വേദിയിൽ

തൃശൂർ ജില്ല

പുത്തൻ അധിനിവേശ തന്ത്രങ്ങളും സ്ത്രീ പദവിയും എന്ന വിഷയത്തെ അധികരിച്ച് എ. കെ.പി.സി.ടി.എ. തൃശൂർ ജില്ലാ വനിതാ സബ്കമ്മിററി ഈ.പത്മനാഭൻ സ്മാരകഹാളിൽ (എൻ.ജി.ഒ. യൂണിയൻ) ഒരു ചർച്ച സംഘടിപ്പിച്ചു. യോഗത്തിൽ മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തിയ ഡോ.ടി.എൻ.സീമ, മനുഷ്യവിഭവശേഷി വകുപ്പിന്റെ കണക്കുപ്രകാരം കൊടിയ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നവരിൽ 70%

വും സ്ത്രീകളാണെന്ന് പറഞ്ഞു. മൂന്നാംലോക രാജ്യങ്ങളിൽ സ്ത്രീയുടെ ദാരിദ്ര്യവൽക്കരണം നടത്തുമ്പോൾ തന്നെ തൊഴിൽസേനയുടെ സ്ത്രീത്വവൽക്കരണവും നടക്കുന്നുവെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നമ്മൾ തിരിച്ചറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എ.കെ.പി.സി.ടി.എ. വനിതാ സബ്കമ്മററി പ്രസിഡന്റ് ഡോ.ഷീല അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച യോഗത്തിൽ കൺവീനർ പ്രൊഫ.സതീദേവി സ്വാഗതം പറഞ്ഞു. യോഗത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് എ.കെ.പി.സി.ടി.എ. സംസ്ഥാന വൈസ്പ്രസിഡന്റ് പ്രൊഫ. വിജയലക്ഷ്മി സംസാരിച്ചു. തൃശൂർ ജില്ലാ സെക്രട്ടറി പി.ഗോപിനാഥൻ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തി. ജില്ലാ വൈസ് പ്രസിഡന്റ് ടി.എച്ച്. ഉഷാകുമാരി ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്തുകൊണ്ട് ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ പുതിയ ആശയലോകത്തിൽ സ്ത്രീയെ മുഖ്യ ഉപഭോഗവസ്തുവായി എങ്ങിനെ മാററിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു വിശദീകരിച്ചു.

വിവിധ തൊഴിൽമേഖലകളിലെ സംഘടനാ പ്രവർത്തകരായ സ്ത്രീകളുടെ പങ്കാളിത്തം ശ്രദ്ധേയമായി. എ.കെ.പി.സി.ടി.എ. യൂണിററ് ഭാരവാഹികൾ, ജില്ലാ കൗൺസിൽ അംഗങ്ങൾ എന്നിവരും പങ്കെടുത്തു. കാലിക പ്രശ്നങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് പ്രഭാഷണങ്ങൾ, ശിൽപശാലകൾ, സംവാദങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പരിപാടികൾ തുടർന്നു നടത്താനും വനിതാ സബ്കമ്മററി തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ■

ഡോക്ടറേറ്റ് ലഭിച്ചു

അഭിനന്ദനങ്ങൾ

കേരള സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും ഫിസിക്സിൽ Ph.D. നേടിയ ചേളന്നൂർ എസ്.എൻ.ജി കോളേജിലെ അദ്ധ്യാപിക ശ്രീമതി എ.കെ.അനില. 'A Study in the Growth Rate of Some Instabilities in Confined Plasma' എന്ന വിഷയത്തിൽ കേരള സർവ്വകലാശാലയിലെ ഡോ. ജി.രേണുകയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു ഗവേഷണം.

ചേളന്നൂർ എസ്.എൻ.ജി.കോളേജിലെ ഇംഗ്ലീഷ് വകുപ്പ് മേധാവി ശ്രീ.എ.രവിശേഖർ, അണ്ണാമലൈ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നും Ph.D. നേടി. 'A Comparative Study of the Select Works of R.K.Narayan and Robin White' എന്ന വിഷയത്തിൽ ഡോ.പഴനിയപ്പന്റെ കീഴിലായിരുന്നു ഗവേഷണം.

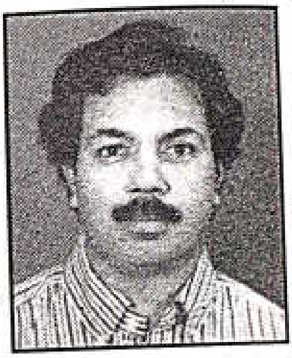

കേരളാ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നും സുവോളജിയിൽ Ph.D നേടിയ, കാട്ടാക്കട ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിലെ അദ്ധ്യാപകൻ, കെ.ജി.മോഹൻ. ഡോ. ഡി.മുരളീധരന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു ഗവേഷണം.

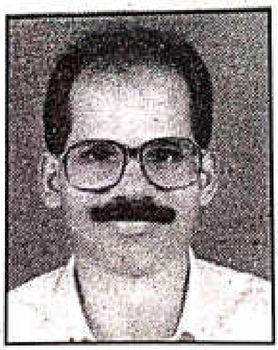

കേരള സർവകലാശാലയിൽ നിന്നും ഹിന്ദിയിൽ ഡോക്ടറേററ് ലഭിച്ച കൊല്ലം ടി.കെ. ആർട്സ് ആൻറ് സയൻസ് കോളജിലെ അധ്യാപകൻ വി.ചന്ദ്രൻ. സർവകലാശാല ഹിന്ദി വിഭാഗം റീഡർ. ഡോക്ടർ എൻ.സുരേഷിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ഗവേഷണം നടത്തിയത്.

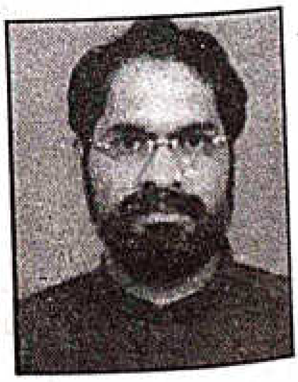

'കേരളത്തിലെ ബോധനനാടകവേദി ശാസ്ത്രകലാജാഥയെ ആധാരമാക്കിയുള്ള സവിശേഷപഠനം' എന്ന വിഷയത്തിന് എൻ.ആർ. ഗ്രാമപ്രകാശിന് കാലിക്കററ് സർവ്വകലാശാല ഡോക്ടറേററ് നൽകി. ഗ്രാമപ്രകാശിന് 1998-ൽ ഏററവും നല്ല നാടകനിരൂപണഗ്രന്ഥത്തിനുള്ള സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റ് അവാർഡ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1

GOVERNMENT OF KERALA

Abstract

Pension-commutation of Pension-Applicability of new formulae in the case of Teachers who continued after actual date of superannuation- Clarification- orders issued.

FINANCE (PENSION.B) DEPARTMENT

G.O.(P)No.698/2002/Fin. Dated, Thiruvananthapuram, 8-11-2002.

Read:- 1. G.O(P)No.56/02/Fin. dated 16-1-02. 2. G.O(P)No.254/02/Fin. dated 27-4-02.
3. Letter No P1/G1/6-44/02-03/45 dated 23-7-02.

Order

As per the Government Order read as 1st paper above Government have revised the discount rate of communtation value of pension and the restoration of commutation raised to 15 years. Subsequently, as per the orders issued in the G.O read as 2nd paper a new Commutation Table had been brought into effect. According to this, commutation amounts in respect of all those who retired/ retire on or after 9-1-02 will be worked out on the basis of this revised table.

In the case of Teaching Staff/Academic staff, the Accountant General has taken the actual date of quittance as date of retirement while implementing the above order. The teachers actually quit the service only at the end of the academic year even if their date of superannuation is prior to it. Government have examined this issue and the other points raised by the Accountant General in his letter cited as 3rd paper above and are pleased to clarify as follows:

The teachers whose actual date of superannuation was prior to 9-1-2002 but continued till the end of academic year should be governed by the old formulae on commutation. No amendment to note under Rule 5(A) of Part (a) of Appendix 10 of KSR Part III is necessary for the purpose, evidently because the continuance of above teachers beyond actual date of superannuation is not "the extension of service" referred to in the said rule, which relates only to the service extension given to individual employees on rare occasions.

The following further clarifications are also issued in the matter:-

i) From among the above category of teaching staff above those who have applied for commutation before the date of actual superannuation will only be covered by the above decision because of Rule 5(1) part (C) Appendix 10 of Kerala Service Rules Part III.

ii) With the issue of the G.O dated 27-1-02, the method of determination of period of restoration by rounding of commutation factor to next year has lost its relevance. In all cases where the new commutation factors are reckoned, the period of restoration will be 15 years irrespective of the age at the time of retirement/commutation.

By Order of the Governor.
V.S.Senthil
Secretary (Finance-Expenditure)

2

GOVERNMENT OF KERALA

Abstract

Pension-Reckoning of Prior service under Central Government/Central Public Sector Undertakings put in by State Government Employees- Orders issued.

FINANCE(PENSION.E) DEPARTMENT

G.O.(P)No.703/02/Fin. Dated, Thiruvananthapuram, 12-11-2002.

Read:- 1. G.O.(P)No.383/89/fin dated 29-8-89.
2. Letter No.3(20) Pen.A/79 dated 31-3-1982 from the Government of India, Ministry of Home Affairs, Department of P&AR, New Delhi.
3. Circular No.74/99/Fin. dated 4-12-99.

Order

As per G.O 1st cited Government have issued Orders/guidelines for reckoning the service rendered in Government of India Departments/Central Autonomous Bodies/State Government Departments/State Autonomous Bodies/Public Sector Undertakings, etc. for pensionary benefits consequent on permanent absorption after deputation in State Government Departments/State Autonomous Bodies and vice versa. As per the Circular dated 4-12-99, the mobility and other details applicable have been further clarified. However, these Orders cover the cases of permanent absorption after deputation only. There are no rules regarding the reckoning of former service in Government of India/Central Public Sector Undertakings followed by fresh appointments in the State Service, based on recruitment methods for new appointments.

In the letter read as 2nd paper above Government of India had earlier communicated their concurrence to share proportionate liability on a service-share basis for counting the service under them for persionary benefits under State Government. But this has not been adopted in this State so far.

Government have examined the matter in detail and are pleased to order that the employees of the State Government Departments who left the former service in Central Government/Central Public Sector Undertakings on their own volition for taking up appointment in State Government Departments will be allowed to reckon their prior service for all pensionary benefits along with the service in the State Government Departments if the former employer remits the share of proportionate prorata pensionary liability on a service share basis.

These Orders will take effect, including monetary effect, only from the date of this Order and individual cases otherwise settled will not be re-opened.

By Order of the Governor.

V.S.Senthil, Secretary (Finance-Expenditure)

3

GOVERNMENT OF KERALA

Abstract

UGC-Arrears of pay and allowance on account of UGC Pay revision- further orders issued.

HIGHER EDUCATION (C) DEPARTMENT

G.O.(P)No.157/2002/H.Edn Dated, Thiruvananthapuram, 13-11-2002.

Read:- 1. G.O.(P)No.171/99/H.Edn. Dated 21-12-1999.
2. Correspondence resting with Govt. letter No. 104728/PFI/99/Fin. dated 7-12-99 addressed to the Accountant General.
3. Letter No.GE-10/E/Genl/760/4890 dated 14-12-2000 from the Accountant General (A&E).

Order

In the circumstances reported by the Accountant General (A&E) in the letter read as 3rd paper above, in partial modification of the G.O read as first paper above Govt. are pleased to order that the payment of arrears of pay and allowances upto 31-12-99 on account of UGC revision of pay scales will be made in cash to those teachers who have opted to close their GPF account under Rule 30 (C) as already clarified in the Govt. letter read as second paper above.

By Order of the Governor.
V.P.Abdul Razak
Additional Secretary to Government.

4

GOVERNMENT OF KERALA

Abstract

UGC-UGC Regulation on minimum qualifications for appointment and Career Advancement of teachers - Further orders issued.

Higher Education (C) Department

G.O.(P).No.160/2000/H.Edn. Dated, Thiruvananthapuram, 19-11-2002.

Read:- 1. G.O(P)No.171/99/H.Edn dated 21-12-99.
2. Correspondence resting with letter No.F-3-1/2000(PS)P/H. dated 17-10-2002 from the Deputy Secretary, University of Grants Commission.

Order

In the circumstances reported by the UGC in their letter read above, Govt. are pleased to grant relaxation of 5% of marks (from 55% to 50%) at the Master's level, to the Physically and visually handicapped persons in appointment as Lecturer in Universities and Colleges.

By Order of the Governor
V.P.Abdul Razak, Additional Secretary to Government.

5

GOVERNMENT OF KERALA

Abstract

UGC-Implementation of UGC Pay revision- Release of amount of UGC Pay revision arrears deposited in the P.F account for meeting income tax liability- further orders issued.

HIGHER EDUCATION (C) DEPARTMENT

G.O.(P)No.161/2002/H.Edn. dated, Thiruvananthapuram, 21-11-2002.

Read:- 1. G.O(P)No.171/99/H.Edn dated 21-12-99.
2. G.O.(P)No.43/2002/H.Edn dated 31-5-2002.

3. Letter No.UGC Cell I (1) 30367/2002/Coll.Edn. dated 3-8-2002 from the Director of Collegiate Education, Thiruvananthapuram.

Order

As per the G.O. read as first paper above it has been ordered that the pay revision arrears on account of UGC Pay revision 1996 from 1-1-96 to 31.12.99 will be deposited in P.F. account of the concerned employee.

2) A number of teachers have approached the Hon. High Court for a direction to release at least sufficient amount to pay the income tax from the UGC arrears that were ordered to be deposited in their P.F. accounts. In such cases the court has directed Govt. to release the amount that are sufficient to meet the income tax liability. Hence Govt. have issued orders as per the G.O read as second paper above, that in cases where the court had ordered payment of amount needed for meeting income tax liability of the petitioners, such amount may be released as per the procedure prescribed in Para(1) of Govt. Circular No.63/2000/Fin, in such a way that the amount may be refunded in 3 or more salary bills showing the amount as minus suscription in the bill.

3) The Director of Collegiate Education in her letter read as 3rd paper above has requested Govt. to re-examine the direction issued in the G.O read as second paper above and to issue orders to release the arrears in the O.P cases pertaining to income tax payment in one lump as N.R.A. So as to ensure the implementation of court orders within the time limit prescribed.

4) Govt. have examined the case in detail and are pleased to order that the UGC pay revision arrears, in O.P cases pertaining to income tax payment, will be released to the petitioners in one lump as N.R.A so as to ensure the implementation of court orders within the time limit prescribed by the court.

By Order of the Governor.
V.P.Abdul Razak, Additional Secretary to Government.

6

GOVERNMENT OF KERALA

Abstract

Higher Education Department- Private Colleges - Family pension in respect of chapter-III opted teaching/non-teaching staff- Extension of enhanced rates of family pension to all chapter-III opted Private College staff irrespective of their date of retirement sanctioned - Orders Issued.

HIGHER EDUCATION (D) DEPARTMENT

G.O.(MS)No.165/02/H.Edn — Dated, Thiruvananthapuram, 26-11-2002.

Read:- 1. G.O (MS)No.20/84/H.Edn dated 30-1-1984.
2. G.O(P) 365/94/Fin dated 1-6-1994.
3. G.O(MS)No.42/98/H.Edn dated 30-3-1998.
4. G.O(P) 3001/98/Fin dated 25-11-1998.
5. G.O(P) 730/99/(9)Fin dated 3-3-1999.
6. Letter No.PRI/G1/6-26D/99-2000 dated 20-7-99 from Accountant General, Thiruvananthapuram.

ORDER

As per the G.O read as first paper above Government had sanctioned family pension to chapter III of the pension statue opted private college Teaching/non-teaching staff on a reduced rate. Para 3(iii) of the said G.O states that if a Private College employee who is governed by the provisions of Chapter-III dies after retirement family pension not exceeding 50% of what would have been admissible to the employees who are governed by the provisions of Chapter - II will be allowed to the employee who have opted Chapter-III and who die after retirement. This will be subject to a minimum of 50% of the minimum family pension that may be in force from time to time. In the G.O read as second paper above, Government issued orders revising pension and other related benefits to State Government employees and teachers. As specified therein, sanction was accorded for extending the enhanced rate of family pension to the Chapter-III Private College staff with effect from 1-4-94 as per the G.O read as third paper above. It was ordered as per the G.O read as fourth paper above that in the case of Chapter-III opted Private College staff, 50% family pension alone is admissible, subject to a minimum of Rs 1,275/P.M. As a result of this order, even after extending the benefit of enhanced rate of family pension. Chapter-III opted Private College staff was not eligible for family pension equivalant to other pensioners in the State. As per the G.O read as fifth paper above Chapter-III opted Private College Staff was also sanctioned enhanced rate of family pension, as in the case of other pensioners in the State. Again this benefit was not extended to those Chapter-III opted Private College Staff who retired from service prior to 1-4-94, since there was no mention in the G.O about the date of effect of the order. The Accountant General as per the letter read as sixth paper above sought clarification as to whether the benefit of enhanced rate of family pension contained in the G.O read as second paper above, in to to may be extended to the Chapter-III opted Private College staff as in the case of Kerala Service Rules, pensioners or to allow 50% of the enhanced rate.

2) Government have examined the matter in detail and are pleased to accord sanction for extending the enhanced rate of family pension sanctioned as per the G.O read as second paper above to all the Chapter-III opted Private College staff irrespective of their date of retirement.

(By Order of the Governor)
C.Sreedharan Pillai
Deputy Secretary to Government.

7

കേരള സർക്കാർ

ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ (ജി) വകുപ്പ് തിരുവനന്തപുരം

നം 25514/ജി1/2002 ഉവിവ. തീയതി 18-12-2002

പ്രിൻസിപ്പൽ ·സെക്രട്ടറി

ശ്രീ. എ. പ്രതാപചന്ദ്രൻനായർ
ജനറൽസെക്രട്ടറി, എ.കെ.പി.സി.ടി.എ. എം.ജി.കോളജ് തിരുവനന്തപുരം.

സർ,

വിഷയം - എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളജുകൾക്ക് സ്വയംഭരണം നൽകുന്ന വിഷയത്തിലുള്ള ചർച്ചയുടെ മിനിട്സ് - സംബന്ധിച്ച്.

സൂചന - സർക്കാരിൻെറ മേൽ നമ്പരിലെ 1-11-2002 ലെ കത്ത്

എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളജുകൾക്ക് സ്വയംഭരണം നൽകുന്ന വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിന് വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ് മന്ത്രി 6-11-2002 ന് ഡർബാർ ഹാളിൽ വച്ച് നടത്തിയ യോഗത്തിൻെറ മിനുട്സ് ഇതോടൊപ്പം അയച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വിശ്വസ്തതയോടെ,

എം. രാധാകൃഷ്ണൻ, അണ്ടർസെക്രട്ടറി,
പ്രിൻസിപ്പൽ സെക്രട്ടറിക്കുവേണ്ടി

തിരുവനന്തപുരം ഗവൺമെൻറ് എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളജിനു സ്വയംഭരണാവകാശം അനുവദിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് 2002 നവംബർ മാസം 6-ാം തീയതി വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ് മന്ത്രിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൻെറ തീരുമാനം

വൈകുന്നേരം 4.30 മണിക്ക് ചർച്ച ആരംഭിച്ചു. ആമുഖമായി ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ് പ്രിൻസിപ്പൽ സെക്രട്ടറി തിരുവനന്തപുരം ഗവ. എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളജിന് സ്വയംഭരണാവകാശം അനുവദിക്കുന്നതിൻെറ ആവശ്യകതയെ സംബന്ധിച്ച് സവിസ്തരം വിശദീകരിച്ചു. ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസനയത്തിൻെറ അനുബന്ധമായി കേന്ദ്രാവിഷ്കൃത പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായാണ് സ്വയംഭരണാവകാശം അനുവദിക്കാൻ സർക്കാർ തീരുമാനിച്ചത്. ഇന്ത്യയിൽ 6 സംസ്ഥാനങ്ങളെയാണ് ഈ പദ്ധതിയുടെ കീഴിൽ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്. അക്രഡിറേറഷൻ ലഭിച്ച് ആറുവർഷം പൂർത്തിയായതും എന്നാൽ അടിസ്ഥാനസൗകര്യങ്ങൾ ഉള്ളതുമായ കോളജുകളെയാണ് ഇതിനായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്. കേരളത്തിൽ സർക്കാർ സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങളായി അപ്രകാരമുള്ള 14 കോളജുകളാണ് നിലവിലുള്ളത്. ലോകബാങ്ക് വായ്പയും ഗ്രാൻറുമായുമാണ് ഈ പദ്ധതിയുടെ നടത്തിപ്പിനായി തുക അനുവദിക്കുന്നത്. തിരുവനന്തപുരം എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളജിനെ മാത്രമാണ് ആദ്യഘട്ടം എന്ന നിലയ്ക്ക് സർക്കാർ ഈ പദ്ധതിയുടെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവരുന്നത്.

2. തിരുവനന്തപുരം ഗവ. എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളജിനെ സർക്കാർ മേഖലയിൽ നിന്നും മാററി ഒരു സൊസൈററിയുടെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. തൽക്കാലം ആരെയും സർവീസിൽ നിന്നും പിരിച്ചുവിടുന്നതല്ല. ഇപ്പോൾ പഠിക്കുന്നവർക്ക് ഫീസ് വർദ്ധിപ്പിക്കാനും സർക്കാർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ജീവനക്കാരെ ഡെപ്യൂട്ടേഷൻ വ്യവസ്ഥയിൽ നിയമിക്കുന്നതാണ്. ഭാവിയിൽ കോളജിന് ആവശ്യമായ ജീവനക്കാരെയും അദ്ധ്യാപകരെയും നിയമിക്കുന്നതും, കാലോചിതമായി ഫീസ് പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതായി വരും. 3. പ്രിൻസിപ്പൽ സെക്രട്ടറിയുടെ വിശദീകരണത്തിന് ശേഷം ജീവനക്കാരുടെ പ്രതിനിധികൾ സജീവമായി ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്ത എല്ലാപേരും ഒരേ സ്വരത്തിൽ അവരുടെ ആശങ്ക രേഖപ്പെടുത്തുകയും സ്വയംഭരണാവകാശം അനുവദിക്കുന്നതിനെ എതിർക്കുകയും ചെയ്തു. 4. ഇപ്പോൾ ഫീസ് വർദ്ധിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ ലോകബാങ്ക് വായ്പ തിരിച്ചടയ്ക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ ഫീസ് വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ ഒരു വിഭാഗം വരേണ്യവർഗ്ഗത്തിനു മാത്രമായി തിരുവനന്തപുരം ഗവ. എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളജ് മാററുന്നതാണ്. ആർക്കും വേണ്ടാത്ത ഈ പരിഷ്ക്കരണം അനാവശ്യമാണ്. ലോക ബാങ്കിന്റെ ലോണിന്റെ പേരിലായാലും അല്ലെങ്കിലും നൂററഞ്ചുവർഷത്തോളം പഴക്കമുള്ള അന്തസാണ്. ഒരു സർക്കാർ സ്ഥാപനത്തെ ഈ പരിഷ്ക്കരണത്തിലൂടെ നാശത്തിലേക്ക് തള്ളിവിടുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾ തന്നെ കേരളത്തിലെ പ്രത്യേകിച്ചും തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ തന്നെ ഒരു എക്സലന്റ് സെന്ററായ കോളജിനെ സ്വകാര്യ കമ്പനികളുടെ കൈയിൽ ഏൽപ്പിച്ച് സർക്കാർ നശിപ്പിക്കാൻ പോകുകയാണ്. ഭാവിയിൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നോ, നിലവിലുള്ള സംവരണനയമോ, ഫീസ് സൗജന്യം തുടരുമോ എന്നൊ യാതൊരു ഉറപ്പുമില്ല. എന്തു പഠനം നടത്തിയിട്ടാണ് എന്തു പ്രോജക്ട് വർക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സർക്കാർ ഈ തീരുമാനം പ്രഖ്യാപിച്ചത്? സെക്രട്ടറിയുടെ തീരുമാനങ്ങളും ഉത്തരവുകളും സംശയാസ്പദമാണ്. ആയതിനാൽ സ്വയംഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ച ഉത്തരവുകൾ പെന്റിംഗിൽ വയ്ക്കേണ്ടതാണ്. കോത്താരി കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിന് എതിരാണ് ഈ തീരുമാനം. ലോക ബാങ്ക്വായ്പ തുക തിരിച്ചടയ്ക്കുന്ന വേളയിൽ ഫീസ് വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. സാമൂഹ്യനീതി നിഷേധിക്കേണ്ടിവരും. പ്രശസ്തമായ ഒരു വിദ്യാലയത്തെ സർക്കാർ തകർക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ഇന്നത്തെ അക്കാദമിക് ആവശ്യം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള കോഴ്സുകൾക്ക് പകരം, ഭാവിയിൽ

മാർക്കററ് ആവശ്യം അനുസരിച്ചുള്ള കോഴ്സുകളായിരിക്കും എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളജിൽ ലഭിക്കുന്നത്. തി
രുവനന്തപുരം ഗവ. എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളജിന്റെ നിലവാരം ഉയർത്തണമെങ്കിൽ മററു ദേശീയ ധനകാര്യ
സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നും സർക്കാർ ലോൺ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. തുടങ്ങിയ ആവശ്യങ്ങളും, നിർദ്ദേശങ്ങളു
മാണ് ചർച്ചയിൽ ഉയർന്നുവന്നത്. 5. ചർച്ചയിൽ ഉയർന്നുവന്ന ആവശ്യങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും പരിഗണിച്ചു
കൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ്മന്ത്രി താഴെ പറയുന്ന അഭിപ്രായവും ഉറപ്പും നൽകുകയുണ്ടായി.

തിരുവനന്തപുരം ഗവ. എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളജിന് സ്വയംഭരണാവകാശം നൽകുന്നതും, ലോകബാങ്കിൽ
നിന്നും വായ്പ സ്വീകരിക്കുന്നതും സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ അതീവ സുതാര്യമായിട്ടായിരിക്കും സർക്കാർ
ചെയ്യുക. കോളജ് ഒരു സൊസൈററിയുടെ കീഴിൽ വരുമ്പോൾ പ്രസ്തുത സൊസൈററിയുടെ ownership and
Control സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കും. ബൈലാ തയ്യാറാക്കുന്നത് ധനകാര്യ നിയമവകുപ്പുകളുടെ അഭി
പ്രായത്തിനും അംഗീകാരത്തിനും വിധേയമായിരിക്കും. മററു സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന വായ്പ നമുക്ക്
ലഭിക്കാതെ വരുന്നത് ശരിയല്ല.

ഗവൺമെന്റിന് വ്യക്തമായ ബോദ്ധ്യം വന്നാൽ മാത്രമേ സ്വയംഭരണാവകാശം അനുവദിക്കുകയുള്ളു. കൂടാ
തെ സ്വയംഭരണം അനുവദിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച എല്ലാ പ്രമാണങ്ങളും ജീവനക്കാരുടെ പ്രതിനിധികൾക്ക് ലഭ്യമാ
ക്കുന്നതാണ്. ഇക്കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് തുടർന്നും ചർച്ച ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ചർച്ച 5.45 അവസാനിച്ചു.

8

Government of Kerala

Abstract

UGC - Career Advancement Scheme-Placement of College teachers participation in Refresher Courses- Extension of period-Further orders issued.

HIGHER EUDCATION (C) DEPARTMENT

G.O (P) No. 186/2002/H.Edn. Dated, Thiruvananthapuram28.12.2002

Read: 1. G.O (MS) No. 33/99/H.Edn. dated 19.4.99
2. Circular No. F2 -16/2002/(PS) dated 17.10.2002 of the University Grant Commission

Order

As per the G.O read as first paper above, Govt. have ordered that all teachers will be given extension of time till 31.3.2001 for undergoing the required number of Refresher courses for the purpose of promotion/ placement under Career Advancement Scheme.

2. As per the circular read as second paper above UGC have issued orders extending the period for participation in Refresher Course Upto 31.12.2004.

3. In the circumstances, Govt. have examined the issue of extending the period for participation in Refresher Course in respect of eligible techers for the purpose of promotion/placement under Career Advancement Scheme and order as follows:

(a) Date for doing Refresher Courses will be extended upto 31st December, 2004.

(b) The teachers who are superannuating within next 3 year are exempted from attending Refresher Courses.

By Order of the Governor
K.P. Sreedevi Amma
Additional Secretary To Govt.

ആദരാഞ്ജലികൾ

തിരൂരങ്ങാടി പി എസ് എം ഒ. കോളജ് ഇക്കണോമിക്സ് വിഭാഗം തലവനും എ കെ പി സി ടി എയുടെ സജീവ പ്രവർത്തകനുമായ **പ്രൊഫ. പി.വി.ഹമീദ്,** നവംബർ 15ന്, കോളജിലേക്കുള്ള വഴിമദ്ധ്യേ, ഹൃദയസ്തംഭനംമൂലം അന്തരിച്ചു. കാലിക്കററ് യൂണിവേഴ്സിററി ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ് അംഗം, പരീക്ഷാ ബോർഡ് ചെയർമാൻ, സംഘടനയുടെ സംസ്ഥാന കൗൺസിലർ , ബ്രാഞ്ച് സെക്രട്ടറി, പ്രസിഡന്റ് തുടങ്ങി ഒട്ടേറെ മേഖലകളിൽ സ്തുത്യർഹമായസേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.

R.No. 36025/81
No. 175

KERALA PRIVATE COLLEGE TEACHER

Registered. No. KL/TV (N) 35/2002
JANUARY 2003

HIGHER EDUCATION COLLOQUIUM- II

at ASHIR BHAVAN, KACHERIPADI, KOCHI

from 9AM to 8PM, SATURDAY,25th JANUARY,2003

EMINENT JURISTS, POLICY MAKERS, VICE CHANCELLORS, REPRESENTATIVES OF MANAGEMENTS, PRINCIPALS TEACHERS AND STUDENTS PARTICIPATE

DELIBERATIONS *on*

SUPREME COURT JUDGMENT ON MINORITY EDUCATIONAL INSTITUTIONS CASE

RELEASE *of*

17 BOOKLETS ON MODEL CURRICULUM FOR UNDERGRADUATE COURSES

LAUNCHING *of*

www.akpcta.org

എ.കെ.പി.സി.ടി.എ

45–ാം സംസ്ഥാനസമ്മേളനം

2003 മാർച്ച് 7,8,9 – കൊല്ലം ററൗൺ ഹാളിൽ

AKPCTA FOR EQUITY &EXCELLENCE
AKPCTA FOR CONSULTATION & CONSENSUS

Edited, Printed and Published by S. Viswanathan, AKPCTA State Committee Office, Vanchiyoor, Thiruvananthapuram-35, Phone: 463494, Fax: 0471-468984, e-mail:akpcta@eth.net, at SB Press (P) Ltd. College Lane, Thiruvananthapuram-1. Phone: 471904, Fax: 478013,471904, Typeset: Genial, Tvpm. Phone: 325789, Chief Editor: K. Jaganathan Nair